

ബ്രിട്ടനിലെ കുറഞ്ഞ ചെനികൾ

4566

എഡ്ജർചെപ്പൊറോവ്

ബ്രിട്ടനിലെ കുറുത്ത ചേരികൾ

1566

എഡ്ജർ ചെപ്പോറോവ്

ഉമ പബ്ലിക്‌ലൈൻസ്

മലിയാളം-600018

ഒന്നാംപതിപ്പ് : ഡിസംബർ, 1987

പകർപ്പവകാശം

വില: രൂ. 8-00

അച്ചടി:

ജനതാ പ്രസ്സ്, മദിരാശി-600014

ഉള്ളടക്കം

2560

	...	പേജ്
മുഖവുര	...	5
I. “വെള്ളക്കാർ മാത്രം”	...	10
II. യാഥാസ്ഥിതികരുടെ വംശീയ “തൂർപ്പുകൾ”	...	21
III. പുത്തൻ-നാസി ഭീകരത	...	38
IV. പോലീസ്	...	49
V. വംശമേന്മാവാദത്തിന് പരസ്യം	...	60

മുഖവുര

ബ്രിട്ടനിൽ പല കൊല്ലം ഒരു പത്രലേഖകനായി ഞാൻ ജോലിചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഇന്നത്തെ ബ്രിട്ടീഷ് ജീവിതരീതിയുടെ ഏറ്റവും സവിശേഷമായ ലക്ഷണങ്ങളിലൊന്നായിരിക്കുന്ന വംശീയ പ്രതിസന്ധി എന്ന് എനിക്ക് ഉറപ്പിച്ച് പറയാൻ കഴിയും. വംശീയ പീഡനത്തിനെതിരായ പല പ്രകടനങ്ങൾ ഞാൻ നേരിട്ട് കണ്ടിട്ടുണ്ട്. നാഷണൽഫ്രണ്ട് എന്ന് പറയുന്ന സംഘടനയിലെ അംഗങ്ങൾ കൂടിയേറ്റക്കാർ താമസിക്കുന്ന പ്രദേശങ്ങൾ കൊള്ളയടിക്കുന്നത് ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. എംപ്ലോയ്മെന്റ് എക്സ്ചേഞ്ചിനുമുമ്പിൽ വെള്ളക്കാരെക്കാൾ എത്രയോ കൂടുതൽ വെള്ളക്കാരല്ലാത്തവർ ക്യൂ നിൽക്കുന്നത് ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്.

ബ്രിട്ടനിലേക്ക് കുടിയേറ്റം ആരംഭിച്ചത് 1950-കളിലാണ്. ബ്രിട്ടനിൽ സാമ്പത്തികരംഗത്ത് പെട്ടെന്നൊരു കുതിച്ചുചാട്ടം ഉണ്ടായകാലത്ത്. ഇത് അധികം നീണ്ടുനിന്നില്ല. പക്ഷേ അക്കാലത്ത് തൊഴിലാളികളുടെ ദുർല്ലഭ്യം അനുഭവപ്പെട്ടിരുന്നു. രണ്ടാം ലോകയുദ്ധത്തിനുശേഷം, ബ്രിട്ടനിലെ മിക്ക ഫാക്ടറികളും മില്ലുകളും പഴയ യന്ത്രസാമഗ്രികൾ ഉപയോഗിച്ചാണ് പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നതെങ്കിലും അവയിൽ പുതിയ യന്ത്രങ്ങൾ ഘടിപ്പിക്കേണ്ടെന്നാണ് ഉടമസ്ഥർ തീരുമാനിച്ചത്. തൊഴിലാളികളെ പുനപ്പരിശീലിപ്പിക്കേണ്ടെന്നും അവർ നിശ്ചയിച്ചു. പുനപ്പരിശീലിപ്പിച്ചാൽ തൊഴിലാളികൾക്ക് കൂടുതൽ വേതനം കൊടുക്കേണ്ടിവരുമല്ലോ. തുടർന്ന് കുറഞ്ഞകൂലിക്ക് പണിയെടുക്കാനാളെ പുറമെനിന്ന് കൊണ്ടുവരാൻ തുടങ്ങി. പഴയ ബ്രിട്ടീഷ് കോളന

കളിൽനിന്നാണ് പണിക്കാരെ കൊണ്ടുവന്നത്. ഇന്ത്യക്കാരും പാക്കിസ്ഥാൻകാരും ഇങ്ങിനെ വന്നെത്തി. എന്നാൽ പെട്ടെന്നുള്ള സാമ്പത്തികാഭിവൃദ്ധിയുടെ കാലം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ബ്രിട്ടൻ സാമ്പത്തികനിശ്ചലതയുടെ ഒരവസ്ഥയിലും പിന്നെ ഒരു പ്രതിസന്ധിയിലും ചെന്നുപെട്ടു. തുടർന്ന് കുടിയേറ്റക്കാരുടെ വരവ് കർശനമായി പരിമിതപ്പെടുത്തുന്ന ഒട്ടേറെ നിയമങ്ങൾ വന്നു. മാർഗരറ്റ് താച്ചർ ബ്രിട്ടീഷ് പ്രധാനമന്ത്രിയായശേഷം വംശമേന്മവാദം ബ്രിട്ടനിൽ ഒരു സ്റ്റേറ്റ് നയമായിത്തീർന്നു.

കുടിയേറ്റത്തിന്റെ ആദ്യത്തെ അല അവസാനിച്ചശേഷം, ബ്രിട്ടനിൽ ഇന്നുള്ള വെള്ളക്കാരല്ലാത്ത ജനങ്ങളിൽ പകുതിയോളം അവിടെതന്നെ ജനിച്ചവരാണ്. പക്ഷേ വെള്ളക്കാരല്ലാത്ത നാനാവർണ്ണജനസമൂഹം വെള്ളക്കാരുമായി ഉൽഗ്രമിച്ചിട്ടില്ല. ഔദ്യോഗിക ബ്രിട്ടൻ വെള്ളക്കാരല്ലാത്തവർക്ക് അധമ ജോലികളോഴിച്ച് വേറൊന്നും നൽകാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല. അവരെ 'റണ്ടാംകിട പൗരൻമാർ' ആയാണ് അത് കണക്കാക്കുന്നത്.

വംശീയവിവേചനം നിർമ്മാർജ്ജനം ചെയ്യുന്നതു സംബന്ധിച്ച യു. എൻ. കമ്മിറ്റി ബ്രിട്ടനിലെ വംശീയന്യൂനപക്ഷങ്ങളുടെ പദവി സംബന്ധിച്ച സ്ഥിതിവിവരക്കണക്കുകൾ നൽകിക്കൊണ്ടുള്ള ബ്രിട്ടീഷ് പ്രതിനിധിസംഘത്തിന്റെ റിപ്പോർട്ട് ഇങ്ങിനെ ചർച്ച ചെയ്തു. ബ്രിട്ടനിലെ വംശീയബന്ധങ്ങൾ സമീപകാലത്തായി മോശമായിട്ടുണ്ടെന്ന് കമ്മിറ്റിയിലെ പല അംഗങ്ങൾ ചൂണ്ടിക്കാട്ടി.

പശ്ചിമയൂറോപ്പിൽ ഫാസിസത്തിന്റെ പ്രകടരൂപങ്ങളേയും വംശീയവികാരങ്ങളുടെ വളർച്ചയേയും കുറിച്ച് അന്വേഷിച്ച യൂറോപ്യൻ പാർലിമെണ്ട് കമ്മീഷൻ ബ്രസ്സൽസിൽ സമ്മേളിച്ചപ്പോൾ വംശീയവികാരങ്ങളും പുത്തൻ ഫാസിസത്തിന്റെ പ്രത്യയശാ

സംഗ്രഹവും വഴക്കങ്ങളും ബ്രിട്ടനിൽ ആഴത്തിൽ വേരുറച്ചിരിക്കുന്നുവെന്ന നിഗമനത്തിലെത്തി. പാശ്ചാത്യ പ്രത്യയശാസ്ത്രകാരൻമാർ “ക്ലാസ്സിക്ക്” ബുർഷ്വാജനാധിപത്യരാജ്യമെന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കുന്ന ബ്രിട്ടൻ അല്ലാതെയുള്ള മറ്റു രാജ്യങ്ങളുടെയും സവിശേഷതയാണ് ഈ പ്രവണതയെന്ന് എടുത്തുപറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. ജർമ്മൻ ഫെഡറൽ റിപ്പബ്ലിക്ക്, ഫ്രാൻസ്, ബൽജിയം, നെതർലാണ്ട്സ് എന്നീ രാജ്യങ്ങളിലും വംശീയവിവേചനവും പുത്തൻ-ഫാസിസ്റ്റ് വികാരങ്ങളും വളരുകതന്നെയാണ്.

സോവിയറ്റ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ (സി. പി. എസ്. യു.) 27-ാം കോൺഗ്രസ്സിൽ മിഖയിൽ ഗോർബച്ചേവ് ഇങ്ങിനെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടി: “മുതലാളിത്തലോകത്തിന് അനുഭവപ്പെടുന്ന പ്രശ്നങ്ങളും പ്രതിസന്ധികളും അതിന്റെ ഗർഭപാത്രത്തിൽനിന്ന് പിറവിയെടുക്കുന്നവയാണ് പഴയ സമൂഹത്തിന്റെ ശത്രുതാപരമായ ആഭ്യന്തരവൈരുദ്ധ്യങ്ങളുടെ സ്വാഭാവിക ഫലമാണവ. ഈ അർത്ഥത്തിൽ മുതലാളിത്തം അത് വികസിക്കുന്നതനുസരിച്ച് സ്വയം ഖണ്ഡിക്കുന്നു. മുതലാളിത്തവികസനത്തിന്റെ ക്ഷയോന്മുഖ ഭഗയുടെ രൂക്ഷമായ പ്രശ്നങ്ങൾ നേരിടാനാവാതെ സാമ്രാജ്യത്വരാജ്യങ്ങളുടെ ഭരണ വർഗ്ഗം ചരിത്രം നശിക്കാൻ വിധിച്ചുകഴിഞ്ഞ സമൂഹത്തെ രക്ഷിക്കാൻ സ്വപക്ഷമായും അപ്രാപ്യമായ മാർഗ്ഗഗോപാധികൾ അവലംബിക്കുന്നു”. മുതലാളിത്തം കടന്നുപോകുന്ന സാമൂഹ്യ-രാഷ്ട്രീയ പ്രളയങ്ങളുടെ ഒരു ഫലമാണ് വംശീയ പ്രതിസന്ധി. മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും പുതിയ സാഹചര്യങ്ങളോട് പൊരുത്തപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു രാഷ്ട്രീയ-പ്രത്യയ ശാസ്ത്ര വ്യവസ്ഥയെന്ന നിലയിൽ വംശമേന്മാവാദം പീഡനത്തിലധിഷ്ഠിതമായ സമൂഹത്തിന്റെ ഒരു സ്ഥിരാംശമാണ്.

വലിയ കോർപ്പറേഷനുകൾ വെള്ളക്കാരല്ലാത്തവരെ നിഷ്ഠൂരമായി ചൂഷണം ചെയ്യുന്നു. ഏറ്റവും വൃത്തികെട്ട ജോലികൾ ചെയ്യാനും ജോലിക്ക് ഏറ്റവും കുറഞ്ഞ വേതനം സ്വീകരിക്കാനും അവർ നിർബ്ബന്ധിതരാകുന്നു. പല പശ്ചിമയൂറോപ്യൻ രാജ്യങ്ങളിലും ഇന്ന് പൊതുഗതാഗതരംഗത്തും ആസ്ഥിതികളിലും മറ്റു വൈദ്യ സേവനതൂറുകളിലും കാണുന്ന കായികാഭ്യാസം ആവശ്യമായ ചില വ്യവസായങ്ങളിലും പണിയെടുക്കുന്നവരിൽ ഭൂരിഭാഗം വെള്ളക്കാരല്ലാത്തവരാണെന്ന വസ്തുത കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ വംശീയവിവേചനത്തിൽനിന്ന് ഗണ്യമായ പ്രയോജനം ബുർഷ്വാസിക്ക് ലഭിക്കുന്നതായി കാണാം. ആ രാജ്യങ്ങളിൽ ഏറ്റവും നിരാശ്രിതരും വിവേചനവിധേയരുമാകുന്ന ജനവിഭാഗം അവരാണ്.

വംശമേന്മാവാദം ഇങ്ങിനെ തലയെടുക്കുന്നതിന് കാരണമെന്ത്? സർവ്വോപരി അതിന് കാരണം ആഗോളസാമ്രാജ്യത്വ പ്രത്യയശാസ്ത്രത്തിൽ പിന്തിരിപ്പൻ പ്രവണതകൾ പൊതുവിൽ ഊർജ്ജിതപ്പെട്ടതും പാശ്ചാത്യലോകത്തിലെ രാഷ്ട്രീയാന്തരീക്ഷത്തിൽ പുത്തൻ-നാസി ശ്രൂപ്പുകളും അവരുടെ ആശയങ്ങളും അധികതരമായ സ്വാധീനംചെയ്യുന്നതുമാണ്. ജനാധിപത്യ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ അമർച്ചചെയ്യാനും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്-തൊഴിലാളിവർഗ്ഗപ്രസ്ഥാനങ്ങൾക്കും വംശീയ ന്യൂനപക്ഷങ്ങൾക്കും എതിരെ ക്രൂരമായ മർദ്ദനം ഉപയോഗിക്കാനും വെമ്പുന്ന പുത്തൻ-നാസി സത്തിന്റെ മുഖ്യ പ്രചോദകശക്തികൾ വംശമേന്മാവാദവും കമ്മ്യൂണിസം വിരോധവുമത്രെ. വർഗ്ഗാധിഷ്ഠിതമായ നിലപാടുകൾ ഉപേക്ഷിച്ച് സങ്കുചിത ദേശീയവാദപരമായ നിലപാടുകൾ സ്വീകരിക്കുന്നതിന് അഭ്യാസിക്കുന്ന ജനങ്ങളെ നിർബ്ബന്ധിതരാക്കുക, അവരിൽ ദേശീയാഹന്ത കുത്തിചെയ്യുക, ദേശീയവും വംശീയവുമായ അവിശ്വാസവും ശത്രുതയും വിതക്കുക — ഇതൊക്കെയാണ് കമ്മ്യൂണി

സ വിരോധികളുടെ വംശീയ-മൂലഭേദശാഭിമാനപ്രചരണത്തിന്റെ ലക്ഷ്യങ്ങൾ.

വംശമേന്മാവാദത്തിന്റെ വൈതാളികർ വംശീയ അസമത്വത്തിന്റെ ആശയങ്ങളെ നീതീകരിക്കാനുള്ള ശ്രമത്തിൽ ജനിതകം, മനശ്ശാസ്ത്രം തുടങ്ങിയ ആധുനിക ശാസ്ത്രഗങ്ങളിൽനിന്നുള്ള വിവരങ്ങളെ ദുർവ്യാഖ്യാനിച്ചുവതരിപ്പിക്കുന്നു. മനുഷ്യന്റെ “പ്രകൃതം” വംശങ്ങളുടെ അസമത്വത്തെ ആരംഭത്തിലേ “പൂർവ്വനിർണ്ണയം” ചെയ്തതായി വംശീയ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ വാദിക്കുന്നു. ദേശീയ ജനവിഭാഗങ്ങളുടെ വികസനത്തിൽ നിർണ്ണായകമായ ഒരു പങ്ക് ഇന്നത്തെ ലോകക്രമത്തിന്റെ മൂലശിലയായി വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെടുന്ന വംശീയ-നരവംശഘടകത്തിന് കൽപിക്കുന്നു.

വംശീയ മുൻവിധികൾക്ക് ദീർഘകാലത്തെ പാരമ്പര്യങ്ങളുണ്ട്. ലോകജനസംഖ്യയിൽ ഭൂരിപക്ഷത്തിന്റെമേൽ കൊളോണിയലായിപത്യം സ്ഥാപിച്ച ശേഷം യൂറോപ്പിലെ ബുർഷ്വാസി, ലെനിൻ എഴുതിയപോലെ, “പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ കേന്ദ്രമായി സ്വയം നോക്കിക്കണ്ട് പരിചയിച്ചിരുന്നു” (വാല്യം 45, പേജ് 350). വെള്ളക്കാരനാവുക എന്നാൽ ഇതര വംശീയ വിഭാഗങ്ങളിൽപെട്ടവരുടെമേൽ വാഴ്ചനടത്താൻ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവർക്കുള്ള “അവകാശം” ഉണ്ടായിരിക്കുക എന്നർത്ഥം. കൊളോണിയലിസ കാലഘട്ടത്തിൽ രൂപംപൂണ്ട വംശീയ വീക്ഷണങ്ങളും സങ്കല്പങ്ങളും സിദ്ധാന്തങ്ങളും ബുർഷ്വാ സമൂഹത്തിന്റെ മനസ്ഥിതിയേയും പ്രവർത്തനങ്ങളേയും തുടർന്ന് സ്വാധീനിക്കുന്നു. വെള്ളക്കാരല്ലാത്ത കുടിയേറ്റക്കാരുടെ കാര്യത്തിൽ പശ്ചിമയൂറോപ്യൻ രാജ്യങ്ങളിൽ ഇപ്പോൾ പ്രകടരൂപംപൂണ്ടിരിക്കുന്ന വംശമേന്മാവാദം നൂറ്റാണ്ടുകളായി കൊളോണിയലിസം വളമിട്ടു കൊടുത്ത മണ്ണിൽ തഴച്ചുവളരുകയാണ്.

I. “വെള്ളക്കാർ മാത്രം”

ബ്രിട്ടനിൽ ഒരിടത്തും “വെള്ളക്കാർ മാത്രം” എന്ന അടയാളം ഞാൻ കണ്ടിട്ടില്ല. പക്ഷേ വംശമേൻ മാവാദത്തിന്റെ പ്രകടരൂപങ്ങൾ ഞാൻ സദാ കാണുകയുണ്ടായി.

ലണ്ടനിലെ ഒരു രക്തപ്പകർച്ചാകേന്ദ്രത്തിൽ ധാരാളം രക്തം സംഭരിച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്നു. “അത് ഏഷ്യക്കാരിൽനിന്നും കറുത്തവരിൽനിന്നും ഉള്ളതാണ്” എന്നാണ് ഡോ. ടോം ക്ലോഗോർൺ വിശദീകരിച്ചത്. അവരുടെ രക്തം വേണ്ടെന്ന് പറയാൻ അദ്ദേഹത്തിന് കഴിയുമായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ രക്തപ്പകർച്ചയായി അത് ഉപയോഗിക്കാൻ അദ്ദേഹം തയ്യാറല്ല.

വംശീയ വിഭേദം കുത്തിയിരിക്കുന്നതവസാനിപ്പിക്കാൻ ബ്രിട്ടീഷ് ന്യായാസനങ്ങൾ ഒന്നും ചെയ്യുന്നില്ല. വംശമേൻമാവാദികൾ ഒരു ഇന്ത്യൻ വിദ്യാർത്ഥിയെ കൊന്നശേഷം പുത്തൻ-നാസി നാഷനൽ പാർട്ടിയുടെ ഒരു നേതാവായ ജോൺ കിംഗ്സ്ലീറീസ് പറഞ്ഞതിതാണ്: “ഒന്നു തീർന്നു. ഇനി പത്തു ലക്ഷംകൂടി തീരാനുണ്ട്”.

റീസിന്റെ കേസ് വിചാരണചെയ്ത ജഡ്ജി മെക്കിനൺ പറഞ്ഞു: “അയാളുടെ വാക്കുകളിൽ നിയമവിരുദ്ധമായി ഒന്നുമില്ല”. റീസിനെ വെറുതെ വിടുകയും ചെയ്തു.

ജീവിക്കാനുള്ള ഒരു രാജ്യമെന്നനിലയിൽ ഇംഗ്ലണ്ടിനെപ്പറ്റിയുള്ള അഭിപ്രായമെന്തെന്ന് മനശ്ശാസ്ത്രജ്ഞരായ മേരി സ്റ്റോപ്സ്-റോയും റേ മോണ്ട്

കോപ്നേനും ചോദിച്ചപ്പോൾ വെള്ളക്കാരല്ലാത്ത യുവാക്കളിൽ നാലിൽ മൂന്ന് ഭാഗവും മാതാപിതാക്കളിൽ പകുതിയിലധികവും തങ്ങൾ ജനിച്ചുവളർന്നതവിടെയാകയാൽ ഇംഗ്ലണ്ടിനെ സ്വന്തം നാടായി കരുതുവാൻ ഗ്രഹിക്കുന്നു എന്നും എന്നാൽ തങ്ങൾക്കത് സ്വന്തം നാടായി അനുഭവപ്പെടുന്നില്ലെന്നുമാണ് പ്രതിവചിച്ചത്.

“ഇത് എന്റെ നാടായി കരുതുവാൻ ഞാനാഗ്രഹിക്കുന്നു; എന്നാൽ ജനങ്ങൾ ഞങ്ങളെ സ്വന്തമായായി സ്വീകരിക്കുന്നില്ല”, എന്ന് ഒരു ഹിന്ദു യുവതി പറഞ്ഞു. “വളരെയേറെ മുൻവിധിയുണ്ട്. മുൻവിധിയുള്ളപ്പോൾ അവഹേളിക്കപ്പെടുന്നതായി തോന്നുമല്ലോ”.

കുട്ടികൾ ഇവിടെയായതിനാൽ താൻ ഇവിടെതന്നെ നിൽക്കുമെന്നും എന്നാൽ പാക്കിസ്ഥാനിൽ താമസമുറപ്പിക്കാനാണ് താൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നതെന്നും ഒരു മുസ്ലീം മാതാവ് പറഞ്ഞു.

മാതാപിതാക്കളിൽ നാലിലൊരുഭാഗം മാത്രമേ തങ്ങളുടെ കുട്ടികളുടെ ഭാവിയെപ്പറ്റി പ്രതീക്ഷ പ്രകടിപ്പിച്ചുള്ളൂ. ഒരു ഹിന്ദു പിതാവ് പറഞ്ഞു: “സാമ്പത്തിക സാഹചര്യങ്ങൾ മോശമാകുമ്പോൾ വിവേചനം തലപൊക്കുന്നു”.

വിവേചനം വർദ്ധിക്കുമെന്ന് ഒരു ഹിന്ദു യുവാവ് അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. ജോലികൾ വിരളമാകുമ്പോൾ അവർക്കാരെയെങ്കിലും കുററപ്പെടുത്തണം. ഞങ്ങളാണ് മുഖ്യ ശ്രദ്ധ”.

സ്കൂളുകൾ, തൊഴിൽ ലഭ്യത, പാർപ്പിടവിതരണം, സോഷ്യൽ സെക്യൂരിറ്റി എന്നിവയിൽ വിവേചനം ബ്രിട്ടനിൽ 20-ലധികം കൊല്ലംമുമ്പ് നിയമപരമായി നിരോധിച്ചതാണ്. പൊതുസ്ഥലങ്ങളിലും പ്രവൃത്തിസാഹചര്യങ്ങളും വേതനങ്ങളും തീരുമാനി

ക്കുന്നതിലും വിവേചനം നിരോധിക്കുന്ന പല നിയമങ്ങൾ പിന്നീട് അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടു. എന്നാൽ ‘ഏറ്റവും പുരോഗമനപര’മെന്ന നിലയിൽ അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ട ആ നിയമങ്ങൾ പാസ്സാക്കപ്പെടുകയായിരുന്ന കാലത്തുപോലും അവയുടെ ആവിഷ്കർത്താക്കൾ വിവേചനത്തെ നിരോധിക്കുകയല്ലാതെ അതിനെ ഒരു കുറ്റമായി വിശേഷിപ്പിച്ചില്ല. നിയമങ്ങൾ പാലിക്കപ്പെടുന്നുണ്ടോ എന്ന് നിരീക്ഷിക്കാൻ ഫലപ്രദമായ ഒരു സംവിധാനവും യാഥാസ്ഥിതികകക്ഷിയുടെ ഗവർണ്മെന്റോ ലേബർ പാർട്ടിയുടെ ഗവർണ്മെന്റോ സൃഷ്ടിച്ചതുമില്ല.

ലണ്ടനിലെ ഹീത് റോ വിമാനത്താവളത്തിൽ തൂപ്പുകാരെല്ലാവരും വെള്ളക്കാരല്ലാത്തവരാണ്. ഭൂഗർഭരെയിൽവേയിൽ യാത്ര ചെയ്യുമ്പോൾ ടിക്കറ്റിന്റെ ആക്കാരിൽ മിക്കവരും വെള്ളക്കാരല്ലാത്തവരാണെന്ന് കാണാം. തെരുവുകളിൽ ചപ്പുചവറു പെറുക്കുന്നവരും ആസ്പത്രികളിലെ ജൂനിയർ നെഴ്സുമാരും റെയിൽവേ സ്റ്റേഷനുകളിലെ പോട്ടർമാരുമൊക്കെ വെള്ളക്കാരല്ലാത്തവരാണ്. ഒരു ദിവസം വെള്ളക്കാരല്ലാത്തവരെല്ലാം നാടുവിട്ടാൽ പൊതുഗതാഗതം, ആസ്പത്രികൾ, തപ്പാൽ തുടങ്ങി പല സേവനങ്ങളും സ്തംഭിക്കുമെന്ന് ബ്രിട്ടനിൽ ആളുകൾ തമാശ പറയുന്നത് ഞാൻ പലപ്പോഴും കേട്ടിട്ടുണ്ട്. കൂടിയേറ്റക്കാരിൽ എട്ടു ശതമാനം മാത്രമേ വെള്ളക്കോളർ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരായുള്ളൂ. വെള്ളക്കാരിലാകട്ടെ ഇത് 40 ശതമാനമാണ്. വെള്ളക്കാരല്ലാത്ത തൊഴിലാളികളും വെള്ളക്കാരായ തൊഴിലാളികളും തമ്മിലുള്ള അനുപാതം പത്തിനൊന്ന് എന്ന കണക്കിനായിരിക്കുന്ന വ്യവസായസ്ഥാപനങ്ങളിൽപോലും മാനേജർമാരുടെയും ഫോർമേൻമാരുടെയും കൂട്ടത്തിൽ വെള്ളക്കാരല്ലാത്തവരെ കാണില്ല.

ന്യൂനപക്ഷങ്ങളുടെ ഇടയിൽ തൊഴിലില്ലായ്മ വെള്ളക്കാരുടെ ഇടയിലേതിനേക്കാൾ ഇരട്ടിയാണെന്ന

ത് സുവിദിതമാണ്. ചില ഡിസ്ട്രിക്ടുകളിൽ അത് മുന്നിരട്ടിവരെയുണ്ട്. വെള്ളക്കാരല്ലാത്തവർക്ക് വേതനവും കമ്മിയാണ്. ഇതിനവരുടെ വൈദഗ്ദ്ധ്യവുമായോ വിദ്യാഭ്യാസയോഗ്യതയുമായോ ബന്ധമൊന്നുമില്ല. കൂടുതൽ നല്ല ജോലിയാകുമ്പോൾ വെള്ളക്കാരുടെയും വെള്ളക്കാരല്ലാത്തവരുടെയും വേതനത്തിലെ അന്തരവും അതനുസരിച്ച് വലുതാകും.

തൊഴിൽലഭ്യതയിലെ വിവേചനമണ് വെള്ളക്കാരല്ലാത്ത യുവാക്കളെ ഏറ്റവും കഠിനമായി ബാധിക്കുന്നത്. “വെള്ളക്കാരനായ യുവാവിന്നുതന്നെ ജോലി കണ്ടുപിടിക്കാൻ ഒട്ടേറെ പ്രയാസങ്ങൾ നേരിടേണ്ടിവരവേ കറുത്തവനായ ഉദ്യോഗാർത്ഥിക്ക് പരിപൂർണ്ണമായ തിരസ്കരണം അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടിവരുന്നു” എന്ന് ഗവർണ്മെണ്ട് ആഭിമുഖ്യത്തിലുള്ള വംശബന്ധങ്ങൾക്കുള്ള സമിതി സമ്മതിച്ചു.

“ഒരു പരസ്യം കണ്ട് ഞാൻ ചെന്നപ്പോൾ ഒഴിവിൽ ആളെ നിയമിച്ചതായി എന്നോടു പറഞ്ഞു,” ലങ്കാസ്റ്ററിലെ എ. ലിസനർ ഒരു പത്രത്തിന്നെഴുതിയ കത്തിൽ പരാതിപ്പെട്ടു. “ഞാൻ വീട്ടിലേക്ക് മടങ്ങി അതേ ഓഫീസിലേക്ക് ഫോൺ ചെയ്തു വേറൊരു പേരു പറഞ്ഞു, അപ്പോഴവർ ഒഴിവ് നികത്തിയിട്ടില്ലെന്ന് എന്നെ അറിയിച്ചു. ബ്രിട്ടനിൽ ജനിച്ച് പഠിച്ച ആളാണ് ഞാൻ. എന്നോടുണ്ടായ പെരുമാറ്റം തൊലിയുടെ നിറം കാരണം ആളുകൾ എങ്ങിനെ കഷ്ടപ്പെടുന്നു എന്നതിന് മറെറൊരു തെളിവാണ്.”

1985-ൽ ബ്രമിംഗ്ഹമിൽ സ്കൂൾ പഠനം പൂർത്തിയാക്കിയ ആറിൽ ഒരാൾക്കു മാത്രമേ പഠനം പൂർത്തിയാക്കി ആറു മാസത്തിനുള്ളിൽ ജോലി ലഭിച്ചുള്ളൂ. ന്യൂനപക്ഷങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ ഇത് 20-ൽ ഒന്നായിരുന്നു. ഗവർണ്മെണ്ട് തൊഴിൽദാനപരിപാടികളിൽ രജിസ്റ്റർ ചെയ്തവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ പൊതുവായ തൊഴിലില്ലായ്മ 40 ശതമാനമാണ്. വെള്ളക്കാരല്ലാത്ത

യുവാക്കളുടെ കൂട്ടത്തിൽ അത് ഏതാണ്ട് ഇരട്ടിയാ
ണ്. വെള്ളക്കാരല്ലാത്ത യുവാക്കൾക്ക് വേറേയും ഒരു
വിഷമമുണ്ട്. തൊഴിൽ പരിശീലനപരിപാടികളുടെ
കാര്യം വരുമ്പോൾ അവരിൽ ഏഴിലൊരാൾക്കേ തൊ
ഴിൽപരിശീലനത്തിന് സൗകര്യം ലഭിക്കുന്നുള്ളൂ.

“ഞങ്ങൾക്ക് കറുത്തവരെയൊന്നും വേണ്ട” എ
ന്നാണ് മുതലാളിമാർ എംപ്ലോയിമെന്റ് ഓഫീസർമാ
രോട് പറയുന്നതെന്ന് പശ്ചിമഇംഗ്ലണ്ടിൽ വംശീയസ
മത്വത്തിനുള്ള കമ്മീഷനിലെ ഒരു എംപ്ലോയിമെന്റ്
ഓഫീസറായ എ. ലീ അറിയിക്കുന്നു. രാജ്യത്തിന്റെ
ഇതര മേഖലകളിലും സ്ഥിതിയിൽ വലിയ വ്യത്യാ
സമില്ല. ഉദാഹരണത്തിന് നോട്ടിങ്ഹാം കണ്ട്രിയിൽ ഒരേ യോ
ഗ്യതകളുള്ള ഒരു സംഘം വെള്ളക്കാരും ഏഷ്യക്കാരും
വെസ്റ്റ്ഇൻഡീസുകാരും 100-ലധികം കമ്പനികളിലേ
ക്ക് ജോലി അപേക്ഷകൾ അയച്ചു. പകുതി കമ്പ
നികൾ വെള്ളക്കാരായ അപേക്ഷകരെ മാത്രമേ
ഇൻറർവ്യൂവിന് വിളിച്ചുള്ളൂ. കറുത്ത നിറക്കാരന്
മാന്യമായ ഒരു ജോലി ലഭിക്കുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കാ
നാവില്ലെന്നായിരുന്നു കമ്മീഷന്റെ നിഗമനം.

അന്തസ്സ് കുറഞ്ഞ വിദഗ്ദ്ധ തുറകളിലാണ് ക
റുത്തവരായ ഡോക്ടർമാർ അധികവും ഉള്ളതെന്നും
ആസ്പത്രി സഹായികളിൽ സീനിയർ പദവികൾ വ
ഹിക്കുന്ന കറുത്തവർ ചുരുക്കമാണെന്നും അടിയന്തിര
സഹായം കറുത്തവർക്കു പ്രാപ്യമല്ലെന്നും സാമൂഹ്യ
ശാസ്ത്രജ്ഞർ പറയുന്നു.

രാഷ്ട്രീയ-സാമ്പത്തിക ആസൂത്രണം എന്ന പേ
രിലൂടെ ഒരു ഗവർണ്മെന്റിനോ സാമൂഹ്യശാസ്ത്ര സം
ഘടന രണ്ടുകൂട്ടം നടന്മാരെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തി ഒരു
പരീക്ഷണ പരമ്പര നിർവ്വഹിച്ചു. ഓരോ സെററി
ലും വെള്ളക്കാരനായ ഒരു ബ്രിട്ടീഷ് നടൻ, ഒരു വെ
സ്റ്റ്ഇൻഡീസുകാരൻ, ഒരു ഇന്ത്യക്കാരൻ, ഒരു പാക്കി
സ്ഥാനുകാരൻ എന്നിവർ ഉണ്ടായിരുന്നു. ജോലിക്കു

അപേക്ഷകൾ അയക്കവെ മുൻകൂട്ടി ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം നിർവ്വചിച്ച രേഖകൾ ഇവർ സ്വീകരിച്ചു. രണ്ടു ഉദാഹരണങ്ങൾ താഴെ കൊടുക്കുന്നു.

വെസ്റ്റ് ഇൻഡീസ് കാരൻ: വയസ്സ് 29. ജമൈക്കയിൽ പ്രൈമറി-സെക്കണ്ടറി വിദ്യാഭ്യാസം പൂർത്തിയാക്കി. 16-ാം വയസ്സിൽ മാതാപിതാക്കളോടൊപ്പം ബ്രിട്ടനിലേക്കു വന്നു ഒരു ബസ് കണ്ടക്ടറുടെ ജോലി സ്വീകരിക്കുകയും അഞ്ചു കൊല്ലം ആ ജോലി ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. പിന്നീട് ഒരു കാനിങ്ങ് ഫാക്ടറിയിൽ ഉൽപാദന ലൈനിൽ പ്രവർത്തിച്ചു. സ്ഥിരമായി രാത്രി ഷിഫ്റ്റിൽ ജോലിചെയ്യാൻ വയ്യാത്തതിനാൽ ഇപ്പോഴത്തെ ജോലി വിടണമെന്ന് ആഗ്രഹിക്കുന്നു. വിവാഹിതൻ, രണ്ടു കുട്ടികൾ.

വെള്ളക്കാരനായ ബ്രിട്ടീഷ് പൗരൻ: വയസ്സ് 31. ഗ്ലാസ്ഗോവിൽ ജനിച്ചുവളർന്നു കഴിഞ്ഞ 14 കൊല്ലത്തിൽ മൂന്നു ജോലി ചെയ്തു. ഒരു ഡിസ്റ്റിലറിയിൽ പണ്ടകശാലാസൂക്ഷിപ്പുകാരനായി, ഒരു ക്ഷീരോല്പന്നകമ്പനിയിൽ പാക്കറായി, ഒരു ധാന്യഫാക്ടറിയിൽ ഉല്പാദന ലൈനിൽ. വിവാഹിതൻ, രണ്ടു കുട്ടികൾ.

രണ്ടു പശ്ചാത്തലങ്ങളും സംശയം ഒഴിവാക്കാൻ വേണ്ടത്ര വ്യത്യസ്തമായിരുന്നു. ഏഷ്യൻ നടൻമാർക്ക് ഇംഗ്ലീഷ് വലിയ വിദേശ ചുവ കൂടാതെ സുഗമമായി സംസാരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നു. വെസ്റ്റ് ഇൻഡീസ് കാരനും നേരിയ ചുവയോടെ സംസാരിച്ചിരുന്നു. വലിയ വൈദഗ്ദ്ധ്യം ആവശ്യമായ ജോലികൾ ഒഴിവാക്കി. ഫിറർ, ഇഷ്ടിക പാകലുകാരൻ, ആശാരി എന്നിങ്ങനെയുള്ള ജോലികളാണ് തിരഞ്ഞെടുത്തത്. ഓരോ ന്യൂനപക്ഷപരീക്ഷകന്റെയും തൊഴിലനുഭവവും യോഗ്യതകളും പറയവെ അയാൾ പറിച്ചത് സ്വന്തം നാട്ടിലും തൊഴിൽ പാടവം ആർജ്ജിച്ചത് ബ്രിട്ടനിലും ആണെന്ന് വ്യക്തമാക്കിയിരുന്നു.

അവിദഗ്ദ്ധ ജോലികൾക്കായി മൊത്തം 102 പരീക്ഷണങ്ങളും വിദഗ്ദ്ധ ജോലികൾക്കായി 72 പരീക്ഷണങ്ങളും നടത്തി. വീട് വാങ്ങൽ, വീട് വാടകക്കെടുക്കൽ എന്നിവയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പരീക്ഷണങ്ങളും അതേ നടൻമാർ നടത്തി.

വെള്ളക്കാരനായ അപേക്ഷകന് വെസ്റ്റ് ഇൻഡീ സ്കാർനെക്കാരെ പത്തു മടങ്ങു കൂടുതൽ മുൻഗണന നൽകപ്പെടുന്നതായി പരീക്ഷണഫലങ്ങൾ കാട്ടി. വിപുലമായ തോതിൽ വിവേചനമുണ്ടെന്നാണ് ഇത് തെളിയിക്കുന്നത്.

രാഷ്ട്രീയ-സാമ്പത്തിക ആസൂത്രണ സംഘടന ഒരു വലിയ ലണ്ടൻ ഫാക്ടറിയിൽ വെള്ളക്കാരല്ലാത്തവരെ 'കാഷാൽ' ജോലിക്കാരായി ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നതിന്റെ പ്രശ്നവും പഠിച്ചു. ഈ 'കാഷാൽ' ജോലി യഥാർത്ഥത്തിൽ സ്ഥിരമായതാണെന്ന് തെളിഞ്ഞു. ദിവസക്കൂലിക്കാർ പല വർഷമായി ഒരേ ജോലി ചെയ്യുന്നവരായിരുന്നു. ഈ സ്വഭാവത്തിന്റെ നേട്ടങ്ങൾ മാനേജിങ് ഡയറക്ടർ ഇങ്ങിനെ വിവരിച്ചു: "ഒരു മണിക്കൂർ നോട്ടീസ് കൊടുത്ത് അവരെ പിരിച്ചുവിടാം. ജോലിക്കാരുടെ ആധിക്യമോ വ്യവസായക്കുഴപ്പമോ ഉണ്ടാവാൻ ചാൻസില്ല. ഞാൻ ഇന്ത്യൻ ജോലിക്കാരെപ്പറ്റിയാണ് മുഖ്യമായും പറയുന്നത്. ഏതാനും വെള്ളക്കാർക്ക് ഒരു മാസത്തെ പ്രോബേഷനോടുകൂടിയ ജോലി ഉണ്ട്. എന്നാൽ വെള്ളക്കാരായ കാഷാൽ ജോലിക്കാരില്ല.

അങ്ങിനെ ഒരാൾക്ക് 'സ്ഥിരം' ജോലിയോ 'കാഷാൽ' ജോലിയോ നൽകേണ്ടതെന്ന് തീരുമാനിക്കുന്നതിലെ മുഖ്യ ഘടകം വംശമാണെന്ന് പഠനത്തിന്റെ കർത്താക്കൾ ഉപസംഹരിക്കുന്നു.

ഈ സ്വഭാവം തൊഴിൽനിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥയുടെ ലംഘനമാണ്. ഒരേ സ്ഥാപനത്തിൽ നീണ്ടകാലം ജോലിചെയ്യുന്ന 'കാഷാൽ' ജോലിക്കാരെ

സ്ഥിരം ജോലിക്കാരായാണ് നിയമം കാണുന്നത്. അതിനാൽ ഒരു മണിക്കൂർ നോട്ടീസോടെ പിരിച്ചുവിടുമെന്ന വ്യവസ്ഥയിൽ “കാഷ്വൽ” ജോലിക്കാരെ നിയമിക്കുന്നതും ജോലി ഇല്ലാത്തപ്പോൾ കമ്പനി അവർക്ക് കൊടുക്കാൻ ബാധ്യസ്ഥമായ തുകക്ക് അവരെ അനർഹരായി കണക്കാക്കുന്നതുമൊക്കെ നിയമവിരുദ്ധമാണ്.

മാനേജ്മെന്റിന്റെ വീക്ഷണത്തിൽ ഈ സമ്പ്രദായത്തിന്റെ ഒരു മേന്മ “കാഷ്വൽ” ജോലിക്കാരെ ചുരുങ്ങിയ ചിലവിൽ എളുപ്പം ലേഔഫ് ചെയ്യാമെന്നതാണ്. സർവ്വേ ചെയ്ത ഫാക്ടറിയിൽ ചില പ്ലാന്റുകൾ ആധുനികീകരിക്കാൻ പോകയായിരുന്നതിനാൽ തൊഴിലാളികളുടെ എണ്ണം വെട്ടിക്കുറയ്ക്കേണ്ടി വരുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നു. മൂന്നു മാസത്തിനുശേഷം ആധുനികീകരണം നടന്നതായും “കാഷ്വൽ” ജോലിക്കാരിൽ പകുതി പേർ—മുഴുവനും ഇന്ത്യക്കാർ—പിരിച്ചുവിടപ്പെട്ടതായും ട്രേഡ് യൂണിയൻ പ്രതിനിധികൾ പറഞ്ഞു.

ബ്രിട്ടീഷ് നഗരങ്ങളിലെ ഏറ്റവും ദരിദ്രമായ ഡിസ്ത്രിക്ടുകളിലാണ് കുടിയേറ്റക്കാരെ താമസിപ്പിച്ചതും താമസിപ്പിക്കുന്നതും. ശത്രുതാപരമായ പുതിയ ലോകത്ത് സ്വന്തം വംശജരായ ആളുകളുടെ അടുത്ത് താമസിക്കണമെന്ന അവരുടെ ആഗ്രഹം കൊണ്ടല്ല ഇത്. നഗരകൗൺസിലിന്റെ ഫിനാൻസ് ഓഫീസർമാർ വീടുകൾ വാങ്ങാനുള്ള പണം അവർക്ക് കടംകൊടുക്കാൻ വിസമ്മതിച്ചതിനെ തുടർന്നാണ് എല്ലാം തുടങ്ങിയത്. മുൻസിപ്പൽ വീടുകൾ ഏറ്റവും അവസാനമായി കിട്ടുന്നവരാണ് കുടിയേറ്റക്കാരിപ്പോഴും. വെള്ളക്കാരല്ലാത്തവരിൽ മുന്നിലൊരു ഭാഗം മാത്രമേ മുൻസിപ്പൽ പ്ലാന്റുകളിൽ താമസിക്കുന്നുള്ളൂ.

ഒരു ബിർമിങ്ങം ഉദ്യോഗസ്ഥൻ 'തെററ്' ചെയ്തതിനെക്കുറിച്ചുള്ള താഴെപറയുന്ന സംഭവം ഒരാളെ നോട്ട് പറഞ്ഞു. മുൻസിപ്പൽ ഫ്ളാററുകളുടെ ഒരു ബ്ലോക്കിൽ താമസസൗകര്യം ഒഴിവുവന്നപ്പോൾ അയാൾ ഒരു നോട്ടീസ് അയക്കുകയും അറിയാതെ ഒരു കുറുത്ത കുടുംബത്തിന് വെള്ളക്കാരുടെ ഡിസ്ക്രിമിനേഷൻ ഫ്ളാറ്റ് നൽകുകയും ചെയ്തു. ലണ്ടനിലേക്ക് ഈ സ്ഥിതി വിശദീകരിച്ചുകൊടുത്ത സിററി കൗൺസിൽ "വംശീയ രഞ്ജിപ്പിന്റെ താൽപര്യം മുൻനിർത്തി" കൂടിയേറാക്കാതെ വിവധ ഡിസ്ക്രിമിനേഷനുകളിൽ ഒരുപോലെ താമസിപ്പിക്കാൻ അതാഗ്രഹിക്കുന്നതായി പറഞ്ഞു. പക്ഷേ വംശബന്ധവകുപ്പിന് ഈ വിശദീകരണം തൃപ്തിയായില്ല. "തെററ്" ചെയ്ത ഉദ്യോഗസ്ഥനെ അത് ശാസിച്ചു.

നഗരാധികൃതർ വെള്ളക്കാരല്ലാത്ത എല്ലാവരെയും ചേരികളിൽ കൂട്ടംകൂട്ടാനും വെള്ളക്കാരിൽനിന്നുവരെ വേർതിരിക്കാനും കഴിയുന്നതെല്ലാം ചെയ്യുന്നുവെന്നതാണ് വാസ്തവം. ഏതു ബ്രിട്ടീഷ് നഗരത്തിലും വെള്ളക്കാരല്ലാത്തവർ തങ്ങളുടെ കൂട്ടക്കാർ താമസിക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ, മുഖ്യമായും ചേരികളിൽ, പാർപ്പുറപ്പിക്കുന്നതായി കാണാൻ കഴിയും. ടൈംസ് പത്രം ഒരു കഥ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുകയുണ്ടായി. ഒരു പുരോഹിതൻ അപൂർവ്വമായ ഒരു ഗോത്രത്തെ അന്വേഷിച്ച് ആഫ്രിക്കയിലേക്ക് പോയത്രെ. എന്നാൽ ആഫ്രിക്കയിൽ അവരെ കാണാൻ കഴിയാതെ അദ്ദേഹം ബ്രിട്ടനിൽ മടങ്ങിയെത്തി. ഒരാഴ്ച കഴിഞ്ഞ് അദ്ദേഹം ആ ഗോത്രക്കാരെ അവിടെ, ബിർമിങ്ങമിന്റെ, പ്രാന്ത പ്രദേശങ്ങളിൽ, കണ്ടെത്തിയത്രെ.

ലണ്ടനിലെ ഒരു നഗരപ്രാന്തമായ സൗത്താൽ ഞാൻ പല തവണ സന്ദർശിച്ചു. അവിടുത്തെ 70,000 നിവാസികളിൽ മൂന്നിലൊരുഭാഗം ഇന്ത്യക്കാരാണ്. അവിടുത്തെ മിക്ക സിനിമാശാലകളും ഇന്ത്യൻ ചിത്രങ്ങൾ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നു. കടകളിലെ പ്രദർശന പ്ര

തിമകൾ സാരിധരിച്ചവയാണ്. സുഗന്ധവ്യഞ്ജനങ്ങളുടെ കടുത്ത മണം ഈ ഡിസ്ട്രിക്ടിന്റെ പ്രത്യേകതയാണ്. ഒറ്റ വെള്ളക്കാരനെപ്പോലും കാണാതെ ഒട്ടുദൂരം അവിടെ നടക്കാൻ കഴിയും. ആദ്യത്തെ കുടിയേറ്റക്കാർ അവിടുത്തെ റബ്ബർ ഫാക്ടറിയിൽ ജോലിചെയ്യാൻ പോയി. ബോയ്ലറുകളുടെ അടുത്ത് അത്യുഷ്ണമായിരുന്നു. ഇന്ത്യക്കാർക്ക് മാത്രമേ അത് താങ്ങാൻ പറ്റിയിരുന്നുള്ളുവത്രെ. ഇത് ഒരു ‘പാരമ്പര്യ’മായിത്തീർന്നു. ഇന്ത്യക്കാരുടെ പൂതിയ തലമുറകൾ അങ്ങിനെ റബ്ബർ നിർമ്മിക്കാനായി പോകുന്നു.

ഇത്തരം ഡിസ്ട്രിക്ടുകളിലുള്ള ബജറ്റ് വിഹിതങ്ങൾ എല്ലായ്പ്പോഴും അവയുടെ യഥാർത്ഥ ആവശ്യങ്ങളെക്കാൾ വളരെക്കുറവാണ്. അവിടുത്തെ സ്കൂളുകളുടെ സ്ഥിതിയിൽനിന്ന് ഇത് മറെറൊന്നിനേയുംകാൾ കൂടുതൽ വ്യക്തമാകും. ഭരകങ്ങളായി അവ റിപ്പയർചെയ്തിട്ടില്ല. ക്ലാസ്സുമുറികളിൽ തിരക്കു ജാസ്തി. അദ്യുപകർ വേണ്ടത്രയില്ല. തൽഫലമായി വെള്ളക്കാരായ കുട്ടികളെ അപേക്ഷിച്ച് കൂടുതൽ ശ്രദ്ധലഭിക്കേണ്ടതായ ഈ കുട്ടികൾക്ക് കഷ്ടിച്ച് ഏറ്റവും കുറഞ്ഞ ശ്രദ്ധലഭിക്കുന്നു. ഇംഗ്ലീഷ് ശരിയായി എഴുതാനും വായിക്കാനും അറിയാതെയാണ് വെള്ളക്കാരല്ലാത്ത വിദ്യാർത്ഥികളിൽ പകുതിയിലധികം സ്കൂൾ വിടുന്നത്. എന്തു കൊണ്ട്?

ഏഷ്യയിൽനിന്നും ആഫ്രിക്കയിൽനിന്നുമുള്ള കുടിയേറ്റക്കാർക്കെതിരായ വംശീയ മുൻവിധിയും അവർ ജീവിക്കുന്ന പരമദയനീയമായ സാഹചര്യങ്ങളുമാണ് സ്കൂളിൽ അവരുടെ കുട്ടികളുടെ മോശമായ പഠിത്തത്തിനും ഇടക്ക് വെച്ചുള്ള പഠിപ്പ് നിർത്തലിനും മുഖ്യ കാരണം. ‘‘ബഹുവംശീയ സമൂഹത്തിലെ വിദ്യാഭ്യാസപ്രശ്നങ്ങൾ’’ പഠിക്കാൻ ലേബർ ഗവർണ്മെണ്ട് നിയമിച്ച സ്വാൻ കമ്മീഷൻ 1979-ൽ

തയ്യാറാക്കിയ റിപ്പോർട്ടിലാണ് ഈ നിഗമനമുള്ളത്. സമ്മിശ്ര സ്കൂളുകളിൽ വെള്ളക്കാരല്ലാത്ത വിദ്യാർത്ഥികളുടെ മോശമായ അക്കാദമിക് പ്രകടനം “ബ്രദർലിയറായ കീഴ്നില”യുടെ ഫലമാണെന്ന വംശമേന്മാവാദികളുടെ ആരോപണത്തെ കമ്മിറ്റി ശേഖരിച്ച വിവരങ്ങൾ അപ്പാടെ ഖണ്ഡിക്കുന്നു.

II. യാഥാസ്ഥിതികരുടെ വംശീയ “തൂരുപ്പുകൾ”

വംശീയവാദപരമായ ഒരു നിലപാട് അംഗീകരിച്ച ആദ്യത്തെ പ്രമുഖ ബ്രിട്ടീഷ് രാഷ്ട്രീയനേതാവ് എനോക്ക് പവലാണ്. അയാളത് ഒരിക്കലും ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടുമില്ല. രണ്ടു ദശകം മുമ്പ് അന്ന് യാഥാസ്ഥിതിക ഗവർണ്മെണ്ടിലെ ഒരു മന്ത്രിയായിരുന്ന പവൽ കുടിയേറ്റക്കാർ ബ്രിട്ടീഷുകാരെ “ജീവനോടെ തിന്നു” മെന്ന് പറഞ്ഞ് അവരെ ഭയപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായി. വെള്ളക്കാരല്ലാത്തവർ വെള്ളക്കാരെ “അമർച്ച ചെയ്യുന്നതിനെ”പ്പറ്റിയും “ഇംഗ്ലണ്ടിന്റെ ചില പ്രദേശങ്ങളിൽ താവളമുറപ്പിച്ചിട്ടുള്ള വെസ്റ്റ് ഇൻഡീസിൽനിന്നോ ഇന്ത്യയിലും പാക്കിസ്ഥാനിലും നിന്നോ ഉള്ള ജനവിഭാഗങ്ങളുടെ ഭേദങ്ങളെ”പ്പറ്റിയും ആദ്യമായി സംസാരിക്കാൻ തുടങ്ങിയത് അയാളാണ്. ജനന സ്ഥിതിവിവരക്കണക്കുകൾ മാറ്റിമറിച്ചുകൊണ്ടയാൾ ലണ്ടൻ, ബിർമിങ്ങ്, ബ്രാസ്ഫോർഡ്, ബ്ലാക്ക്ബേൺ എന്നീ നഗരങ്ങളിലെ ജനങ്ങളുടെ മുന്നിലൊരു ഭാഗത്തിൽ കുറയാതെ അടുത്തുതന്നെ “ഏഷ്യൻ വംശജരും ആഫ്രിക്കൻ വംശജരും ആകും” എന്ന് പ്രവചിച്ചു. അയാൾ എഴുതി: “എന്റെ അഭിപ്രായം ഇതാണ്. ഇംഗ്ലണ്ടിലെ ജനങ്ങൾ ഇത് വെച്ചുപൊറുപ്പിക്കില്ല. അവരത് ചെയ്യണോ വേണ്ടയോ എന്ന് വാദിക്കുന്നത് അസംബന്ധമാണ്. ഒരു രാജ്യം, അതും നമ്മുടെതുപോലുള്ള ഒരു രാജ്യം, അതിന്റെ ഹൃദയഭാഗത്ത് സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന പ്രദേശങ്ങൾ വിദേശഭൂഭാഗമായി മാറുന്നത് നിഷ്പ്രക്രിയമാ

യി നോക്കിയിരിക്കുക എന്നത് മനുഷ്യസ്വഭാവത്തിന് യോജിച്ചതാണെന്ന് ഞാൻ കരുതുന്നില്ല”.

അയാൾ തുടർന്നെഴുതി: “ഭാവിയിലേക്ക് നോക്കുമ്പോൾ ഞാൻ ദുഃശങ്കകുന്ദനങ്ങൾ കാണുന്ന പണ്ടു കാലത്തെ റോമക്കാരനെപ്പോലെ ടൈബറിൽ രക്തം പതയുന്നത് ഞാൻ കാണുന്നതായി എനിക്ക് തോന്നുന്നു”.

ഒരു വംശീയയുദ്ധമാണ് പവൽ പ്രവചിച്ചത്. എന്നാൽ “വെള്ളക്കാരല്ലാത്തവരുടെ ആധിപത്യ”ത്തെ സ്മിരിക്കുന്ന എന്തെങ്കിലും തെളിവോ വെള്ളക്കാർ അവരുടെ ജോലികളിൽനിന്ന് തള്ളിനീക്കപ്പെടുന്നതിന്റെയോ ബിസിനസ്സ്-സാമൂഹ്യ മണ്ഡലങ്ങളിൽ “വെള്ളക്കാരല്ലാത്തവർ മർമ്മപ്രധാനമായ സ്മാനങ്ങൾ വഹിക്കുന്നതിന്റെ”യോ ഉദാഹരണമോ അയാൾ ഒരിക്കലും ഉദ്യരിച്ചില്ല. പക്ഷേ പവൽ വസ്തുതകൾക്ക് പ്രാനന്യം കൊടുക്കുന്ന പതിവില്ല. പൊതുവായ മുൻവിധി, തൊഴിലില്ലായ്മയെക്കുറിച്ചുള്ള ഭീതി, ജീവിതനിലവാരം ഇടിയുമെന്ന ഭയം എന്നിവയെയാണയാൾ ശരവ്യമാക്കുന്നത്. അയാളുടെ ഗിരിപ്രഭാഷണങ്ങൾ ചെവിനൊളം എല്ലായ്പ്പോഴും ആളുമുണ്ട്.

പവലിന്റെ പ്രസ്താവനകളും ഗെറോകളുടെ (ന്യൂനപക്ഷവാസസംഗമങ്ങൾ)മേൽ പൊടുന്നനെയുള്ള ആക്രമണങ്ങളും വംശീയ സംഘർഷം മുർച്ഛിക്കലും തമ്മിൽ നേരിട്ട് ബന്ധമുണ്ടെന്ന് വംശീയ പ്രശ്നങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്ന പ്രത്യേക ഗവർണ്മെണ്ടു ഏജൻസിപോലും സമ്മതിക്കുന്നു. പാർലിമെണ്ടിലും പത്രങ്ങളിലും ടെലിവിഷനിലും “ആദരണീയ വംശമേന്മാവാദം” ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുകയാണ് പവൽ. “തയ്യാറായിരിക്കാൻ! രക്തം ചൊരിയപ്പെടുമെന്ന് തീർച്ചയായ ഒരു ബലപ്രയോഗ ക്യാമ്പെയിൻ ആരംഭിക്കാൻ കുടിയേറ്റക്കാർ ഒരുമ്പെടുകയാ

ണ്'' എന്ന് പവൽ അട്ടഹസിക്കുമ്പോൾ രക്തം തീർച്ചയായും ചൊരിയപ്പെടുന്നു. നാഷനൽ ഫ്രണ്ട് ഇത്തരം അഭ്യർത്ഥനകളെ ഭീകരതയുടെ ഭാഷയാക്കി മാറ്റുന്നു.

“വെള്ളക്കാരല്ലാത്തവർ വെള്ള ഇംഗ്ലണ്ടിനെ നശിപ്പിക്കുന്ന” തിനെപ്പറ്റി പവൽ ഒരു പ്രസംഗം നടത്തിയതിന്റെ പിറ്റേന്നാൾ വംശമേന്മാവാദികൾ രണ്ടു ഇന്ത്യൻ വിദ്യാർത്ഥികളെ കൊന്നു. ഞാൻ സൗത്താളിൽ ചെന്നപ്പോൾ നടപ്പാതയിൽ ഗുർഭീപ് ചഗ്ഗരെ അവർ കൊന്നസ്ഥലത്ത് ഒരു ചുവന്ന പാട് ഞാൻ കണ്ടു. 18 വയസ്സുകാരനായ ഒരു സാങ്കേതികശാസ്ത്ര കോളേജ് വിദ്യാർത്ഥിയായ ചഗ്ഗരെയും അയാളുടെ സുഹൃത്ത് ദേഷ്പബിൾകയേയും ആക്രമിച്ചത് അഞ്ച് പേരാണ്. ചഗ്ഗർക്കും ബിൾകക്കും പലതവണ കുത്തേറ്റു. ചഗ്ഗരെ മോർഗിലേക്കും (ശവശരീരങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുന്ന സ്ഥലം) ബിൾക്കയെ ആസ്പത്രിയിലേക്കും കൊണ്ടുപോയി.

പവൽ ഇക്കാര്യത്തിൽ ഒറ്റക്കല്ല. യാഥാസ്ഥിതിക കക്ഷിയുടെ പ്രമേയങ്ങളിലും മറ്റു രേഖകളിലും “വംശീയസമത്വം”, “ജനാധിപത്യം”, “ഏവർക്കും തുല്യാവസരങ്ങൾ” എന്നീ പ്രമാണങ്ങളോടുള്ള കൂറിനെപ്പറ്റി ധാരാളം സംസാരം കാണുമെങ്കിലും പാർട്ടിയിൽ ആത്യന്തിക വലതുപക്ഷ പ്രവണതയ്ക്ക് ശക്തി കൂട്ടുകയാണ്. ആത്യന്തികവാദികളുടെ ന്യൂക്ലിയസ് ടോറി ആക്ഷൻ ഗ്രൂപ്പ് എന്നറിയപ്പെടുന്നു. സി. യങ്ങ് എന്നയാളാണ് അതിന്റെ തലവൻ. ട്രേഡ് യൂണിയനുകൾ, പുരോഗമനരാഷ്ട്രീയപാർട്ടികൾ തുടങ്ങിയ “വിധാംസക സംഘടനകൾ”ക്കെതിരെ ചാരപ്രവർത്തനം നടത്തുന്ന ഗവർണ്മെണ്ട് രഹസ്യ സർവ്വീസിലെ ഒരു വകുപ്പിന്റെ അസിസ്റ്റന്റ് ഡയറക്ടറായിരുന്നു മുന്പയാൾ. ടോറി ആക്ഷന്റെ തന്ത്രത്തിലെ ആധാരശിലകളിലൊന്ന് വംശമേന്മാവാദമാണ്. അതിന്റെ ബുള്ളറ്റിനുകൾ ഗ്രൂപ്പ്

പ്ലംഗങ്ങൾക്ക് പ്രാദേശിക യാഥാസ്ഥിതിക സംഘടനകളിൽ നൂഴ്ത്തുകയറി അധികാരസ്ഥാനങ്ങൾ പിടിച്ചെടുക്കേണ്ടതെങ്ങിനെയെന്നും തങ്ങളുടെ സഹായികളെ പാർലിമെണ്ടിലേക്കും മറ്റു തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുന്ന ഘടകങ്ങളിലേക്കും കടത്തിവിടേണ്ടതെങ്ങിനെയെന്നും ഉള്ളതിനെപ്പറ്റി സമഗ്രമായ ഉപദേശനിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകുന്നു. തന്റെ ഗ്രൂപ്പിന് കോമൺസ് സഭയിലെ (ഹൗസ് ഓഫ് കോമൺസ്) 24 അംഗങ്ങളുടെയും “വലിയ അനുഭാവത്തോടെ” ഗ്രൂപ്പിനെ വീക്ഷിക്കുന്ന ചുരുങ്ങിയത് രണ്ട് കാബിനറ്റ് മന്ത്രിമാരുടെയും പിന്തുണയുണ്ടെന്നകാര്യം സി.യങ്ങ് രഹസ്യമാക്കിവെക്കുന്നില്ല.

60-കളുടെ അവസാനത്തിൽ ഇംഗ്ലണ്ടിൽ സമ്പദ്വിധാനത്തിലെ പ്രതിസന്ധിയുടെ പ്രവണതകൾ മോശമായി തുടങ്ങി. പഴയ “ലോക പണിപ്പുര” ലോകകമ്പോളത്തിൽ പ്രതിയോഗികൾക്ക് വഴി മാറികൊടുക്കാനാർഭിച്ചു. തൊഴിലില്ലാത്തവരുടെ ഒരു സ്ഥിരപടരാജ്യത്ത് പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. സാമൂഹ്യസംഘർഷം വളരാൻ തുടങ്ങി. വംശീയ “തൂരുപ്പ്”, കൂടിയേറക്കാരോടുള്ള ബുർഷ്വാ പാർട്ടികളുടെ സമീപനം, രാഷ്ട്രീയ ചൂതാട്ടത്തിൽ സജീവമായ ഒരു പങ്ക് വഹിക്കാനാർഭിച്ചു. അതേസമയത്താണ് യാഥാസ്ഥിതിക കക്ഷിയിലെ വലതുപക്ഷം അതിന്റെ പുതിയ വംശസിദ്ധാന്തം ആവിഷ്കരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത്. ഇത് താച്ചറിസത്തിന്റെ മുഖ്യ പ്രത്യയശാസ്ത്ര ആവശ്യങ്ങളുമായി തികച്ചും ഒത്തിണങ്ങി. “ഏറ്റവും അർഹതയുള്ളവൻ” മാത്രം അതിജീവിക്കുന്ന കഴുത്തറുപ്പൻ മൽസരത്തോടുകൂടിയ “ശുദ്ധ മുതലാളിത്വം” എന്തെയാണ് താച്ചറിസം ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചത്.

താച്ചറിസം “സാമാന്യ വിവേക”ത്തോടാണ് നിവേദനം നടത്തുന്നത്. ജനങ്ങൾ “അവരുടെ പ്രകൃതത്തിനനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കണമെന്ന് അത് ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു “എന്നെ വിശ്വസിക്കുക, എന്റെ സഹ

ജവാസനകളെ വിശ്വസിക്കുക'' എന്നാണ് പ്രധാന മന്ത്രി പറയുന്നത്. ബ്രിട്ടീഷുകാരുടെ ''സഹജവാസനകളെ കെട്ടിയിടരു''തെന്നും അവർ കൂട്ടിച്ചേർക്കുന്നു. എന്താണീ സഹജവാസനകൾ? പിടിച്ചുപറിയുടെയും പൂഴ്ത്തിവെപ്പിന്റെയും എന്തുചെയ്തും ''കാര്യം നേടലി''ന്റെയും വാസനകൾതന്നെ.

പവർ കണ്ടുപിടിച്ച, കുടിയേറ്റക്കാരെപ്പറ്റി സാധാരണ ബ്രിട്ടീഷ്കാരുള്ള ''ഭീതി'' എന്ന വാദം അധികാരവടംവലിയിൽ ടോറികളുടെ രാഷ്ട്രീയ ആവനാഴിയിലെ മുഖ്യായുധമായിത്തീർന്നു. 1977 മാർച്ചിൽ കോമൺസ് സഭയിൽ ഒരംഗം മാർഗററ് താച്ചറോട് അധികതരമായ കുടിയേറ്റത്തിന്റെ പൂർണ്ണ നിരോധനമെന്ന മൂല്യവാക്യത്തെപ്പറ്റി അഭിപ്രായം ചോദിച്ചു. യാഥാസ്ഥിതിക കക്ഷിയുടെ സ്മാനാർത്ഥികളിൽ ഒരാൾ ഒരു ഉപതിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ ഈ മൂല്യവാക്യം ഉയർത്തിയിരുന്നു. ''കുടിയേറ്റം അവസാനിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള വ്യക്തമായ സാദ്ധ്യത മുൻവെച്ചാൽ മാത്രമെ'' ജനങ്ങളെ ഭീതിയിൽനിന്ന് വിമുക്തരാക്കാനാവൂ എന്നാണ് താച്ചർ തദ്വസരത്തിൽ മറുപടി പറഞ്ഞത്. അതേകൊല്ലം ഒക്ടോബറിൽ പാർട്ടിയുടെ വാർഷിക സമ്മേളനത്തിൽ താച്ചറുടെ ഏറ്റവുമുറ്റ സഹായികളിൽ ഒരാളായ വില്ല്യം വൈറ്റ്ലോ ഭാവി യാഥാസ്ഥിതിക ഗവർണ്മെണ്ട് കുടിയേറ്റത്തിന്റെ അളവ് കുറയ്ക്കുമെന്ന് പ്രഖ്യാപിച്ചു.

1978 ഏപ്രിൽ ഏഴിന് ടോറികൾ ഒടുവിൽ അവരുടെ പദ്ധതികൾ അനാവരണംചെയ്തു. പൗരത്വം സംബന്ധിച്ച പുതിയൊരു നിയമം പാസ്സാക്കുമെന്നും കുടുംബങ്ങളുടെ പുനരേകീകരണം സംബന്ധിച്ച് കൂടുതലായ നിയന്ത്രണങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്താമെന്നും അവർ വാഗ്ദത്തം ചെയ്തു. 1979-ലെ പൊതുതിരഞ്ഞെടുപ്പിനുള്ള യാഥാസ്ഥിതിക കക്ഷിയുടെ പരിപാടികളിൽ ഈ വാഗ്ദാനങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. ''അന്യസംസ്കാരങ്ങളുടെ പ്രതിനിധി

കൾ ഇംഗ്ലീഷുകാരെ “ചേറിലേക്ക് ചവിട്ടി താഴ്ത്തുക”യാണെന്ന തന്റെ പ്രസ്താവന പിൻവലിക്കാൻ പോകുന്നില്ലെന്ന് ഏപ്രിൽ 17-ാം തീയതി താച്ചർ ചൂണ്ടിക്കാട്ടി. ഇതിന്റെ ഫലമായി പുത്തൻ-നാസി നാഷനൽ ഫ്രണ്ടിനെ പിന്താങ്ങാൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്ന വോട്ടർമാരെല്ലാം യാഥാസ്ഥിതിക കക്ഷിക്ക് വോട്ടു ചെയ്തു.

വെള്ളക്കാരല്ലാത്തവരുടെ സ്വാധീനത്തിന് കീഴിൽ ബ്രിട്ടീഷുകാരുടെ ജീവിതരീതി അനിവാര്യമായും “അധിപതിക്കു”മെന്ന ഭയം ബ്രിട്ടീഷുകാർക്ക് ഉണ്ടായേ തീരൂ എന്ന് അവരെ വിശ്വസിച്ചിരിക്കാൻ ടോറികൾ ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്; ഇപ്പോഴും ശ്രമിക്കുന്നു. സാധാരണ ബഹുജനങ്ങളെയാണ് ഇത് ബാധിക്കുക എന്നും ഈ സാധാരണ ഇംഗ്ലീഷുകാർ പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന വികാരങ്ങൾ നിർവ്യാജവും ശക്തവും ആത്മാർത്ഥവുമാണെന്നും അവയെ അവഗണിക്കാനാവില്ലെന്നും ടോറികൾ ഉന്നയിക്കുന്നു. ഇത്തരം യുക്തിവാദം ഈ ഭീതി ന്യായമാവണമെന്ന നിഗമനത്തിലേക്കു നയിച്ചു. “ഭീതി”യെ “ജീവിതരീതി”, “സംസ്കാരം” എന്നീ സങ്കല്പങ്ങളുമായി കൂട്ടിയിണക്കി അങ്ങനെ “അന്ത്യരി”ൽ നിന്ന് അവയുടെ സംരക്ഷണത്തിനു ഉള്ള ആവശ്യവും ഉണ്ടായി.

വെള്ളക്കാരല്ലാത്തവരുടെ ഗെറോകളിലെ സാമൂഹ്യ സാഹചര്യങ്ങളോട് ബ്രിട്ടീഷ് ഭരണവൃത്തങ്ങളുടെ സമീപനത്തേയും ഇത് വിശദീകരിക്കുന്നു. കുടിയേറ്റക്കാരുടെ താമസസ്ഥലങ്ങളിൽ സംഘർഷവും പോലീസ് ബലപ്രയോഗവും ഏറ്റവും ഉച്ചഘട്ടത്തിലായ 1981-ലേയും 1985-ലേയും വംശീയ അസ്വാസ്ഥ്യങ്ങളോട് അധികൃതരുടെ പ്രതികരണത്തിൽ ഈ സമീപനം പ്രത്യേകിച്ചും പ്രകടമായിരുന്നു. ബിർമിങ്ങ്ഹമിലെ ഹാൾഡ്സ്വർത്ത് എന്ന ഡിസ്ട്രിക്ട് 1985-ലെ “തപ്തശരത്തി”ലുണ്ടായ ആഭ്യന്തര കുഴപ്പത്തിന്റെ അധികേന്ദ്രങ്ങളിൽ ഒന്നായിത്തീർ

ന്നു. ആ കുഴപ്പങ്ങൾക്കു കാരണമെന്തായിരുന്നു? “ലഹളക്കാർ” അസ്വാസ്ഥ്യം ഇളക്കിവിട്ടതുകൊണ്ടാണ് എല്ലാം ഉണ്ടായതെന്ന് രാഷ്ട്രീയ നേതാക്കളും പത്രങ്ങളും വാദിച്ചു. വാസ്തവത്തിൽ സാമൂഹ്യഘടകങ്ങൾ, ദാരിദ്ര്യവും മോശമായ ജീവിതസാഹചര്യങ്ങളും തൊഴിലില്ലായ്മയും, ആണ് അസ്വാസ്ഥ്യങ്ങൾക്ക് കാരണമായത്.

1985-ലെ സംഭവങ്ങൾ അതിന്നു നാലു കൊല്ലം മുമ്പുണ്ടായ അസ്വാസ്ഥ്യങ്ങളെ വീണ്ടും ഓർമ്മയിൽ കൊണ്ടുവന്നു. അന്നാണ് ഹോം ഓഫീസ് ഹാൻഡ്സ് വർത്തിനെ പഠനത്തിന് “ഏറ്റവും പ്രാതിനിധ്യ സ്വഭാവമുള്ള” ഡിസ്ട്രിക്ട്സെന്ന് നിലയിൽ തിരഞ്ഞെടുത്തത്. ആ പഠനത്തിന്റെ ഫലങ്ങൾ താഴെ പറയും പ്രകാരമായിരുന്നു: “ഹാൻഡ്സ് വർത്തിൽ തൊഴിലില്ലായ്മയുടെ നിലവാരം ഉയർന്നിരിക്കുന്നുണ്ടെന്നോളംകാലം അസ്വാസ്ഥ്യത്തിന്റെ വിപത്തും അവശേഷിക്കും.” ഹോം ഓഫീസിന്റെയും പോലീസ് ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിന്റെയും അഭിപ്രായമായിരുന്നു അത്. ഗെറോകളിലെ എല്ലാ നിവാസികൾക്കും സ്പഷ്ടമായിരുന്ന ഈ സത്യങ്ങൾ അവർ അംഗീകരിച്ചത് “കുടുംബത്തിനകത്ത്” മാത്രമായിരുന്നു. പൊതു ജനസമക്ഷം പരസ്യമായി പറയാനായിരുന്നില്ല. “എന്തുകൊണ്ട് തൊഴിലില്ലായ്മ?” എന്ന തലക്കെട്ടിൽ പത്രത്തിൽ വന്ന ഒരു കത്തിൽ ഇങ്ങിനെ പറയുന്നു: “ഹാൻഡ്സ് വർത്തിലും മറ്റും ലഹളകൾക്കുള്ള കാരണം നാം വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കേണ്ടത് അത്യാവശ്യമാണ്. തൊഴിലില്ലായ്മയും നഗരത്തിനകത്തെ ലഹളകളും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം ഇത്ര സ്പഷ്ടമായിട്ടും മിസിസ്സ് താച്ചർ അത് കാണുന്നില്ലെന്നത് നിർഭാഗ്യകരമത്രെ.”

കുടിയേറ്റക്കാരുടെ ഡിസ്ട്രിക്ടുകളിലെ ലഹളകൾക്കുള്ള യഥാർത്ഥ കാരണങ്ങളെപ്പറ്റി അധികൃതർക്ക് അറിയാത്തതൊന്നുമില്ലായിരുന്നു. ഇന്നും അ

ങ്ങിനെ ഒരു രഹസ്യവുമില്ല. എന്നാൽ എന്തു പ്രായോഗികനിഗമനങ്ങളിലാണവർ എത്തിച്ചേരുന്നത്? സാമൂഹ്യവികാരങ്ങളെ തിളക്കുന്ന പരുവത്തിലേക്കോ സ്പോടനത്തിലേക്കുതന്നെയോ കൊണ്ടെത്തിക്കുന്നതിന്നെതിരായ മിതവാദികളും വിഷമപ്രശ്നങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്യാൻ ബലപ്രയോഗവും പോലീസ് ഗടകളുമാണ് പൂർണ്ണമായി ഉപയോഗപ്പെടുത്തേണ്ടതെന്ന് കരുതുന്നവരും തമ്മിൽ ആവർത്തിച്ചുള്ള അഭിപ്രായസംഘട്ടനങ്ങൾ ബ്രിട്ടീഷ് എസ്റ്റാബ്ലിഷ്മെന്റിനകത്ത് ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. വംശീയപ്രതിസന്ധിയോടും ഗെറോകളിലെ സംഘട്ടനങ്ങളിൽനിന്ന് സ്വാഭാവികമായി സിദ്ധിക്കുന്ന നിഗമനങ്ങളോടും ബ്രിട്ടീഷ് അധികൃതരുടെ സമീപനത്തിലെ ഇരുട്ടസ്വഭാവം സ്കാർമാൻ പ്രഭുവിന്റെ റിപ്പോർട്ടുമായി ബന്ധപ്പെട്ട സംഭവവികാസങ്ങളിൽ വ്യക്തമായി പ്രകടമാവുകയുണ്ടായി. ഗെറോ അസ്വാസ്ഥ്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഒരു റിപ്പോർട്ട് ആവിഷ്കരിക്കാൻ പ്രമുഖ ബ്രിട്ടീഷ് അഭിഭാഷകനും ഭരണപ്രമാണിവാർഗ്ഗത്തിലെ അംഗവുമായ ആ പ്രഭുവിനോട് 1981-ൽ ആവശ്യപ്പെട്ടു.

സ്കാർമാൻ പ്രഭു പല മാസക്കാലം ബ്രിട്ടീഷ് ഗെറോകളിലെ അസ്വാസ്ഥ്യത്തിന്റെ കാരണങ്ങളെപ്പറ്റി പഠനം നടത്തി. ബൂർഷ്വാ സമൂഹത്തിന്റെ അടിത്തറകളെ അപകടത്തിലാക്കുന്ന യഥാർത്ഥത്തിൽ മൗലികമായ നിഗമനങ്ങളോ നിർദ്ദേശങ്ങളോ ഒന്നും അദ്ദേഹം സ്വാഭാവികമായും മുൻവെച്ചില്ല. എങ്കിലും ലഹളകൾക്കുള്ള മുഖ്യ കാരണങ്ങൾ തീർത്തും സാമൂഹ്യ-രാഷ്ട്രീയ സ്വഭാവമുള്ളവയാണെന്ന് അദ്ദേഹം പ്രഖ്യാപിച്ചു: തൊഴിലില്ലായ്മയുടെ നിലവാരം, വിദ്യാഭ്യാസരംഗത്തെ സ്ഥിതി, ജീവിതസാഹചര്യങ്ങൾ തുടങ്ങിയവയൊക്കെ. ഒരു മുന്നറിയിപ്പു പോലെവന്ന ഈ ഏറ്റുപറച്ചിലുകൾ യാഥാസ്ഥിതികർ ശ്രദ്ധിച്ചുവോ? ഇല്ല, അവർ ശ്രദ്ധിച്ചില്ല. വാ

സ്തവത്തിൽ പോലീസിന് കൂടുതൽ വിശാലമായ അവകാശങ്ങൾ നൽകപ്പെടുകയാണുണ്ടായത്. സാമൂഹ്യപ്രശ്നങ്ങൾ പരിഹരിക്കാതെ വിട്ടു എന്നു മാത്രമല്ല അവ കൂടുതൽ രൂക്ഷമാവുകയും ചെയ്തു.

വെള്ളക്കാരല്ലാത്തവർക്ക് അവരുടെ മോശമാകുന്ന സാമൂഹ്യ-സാമ്പത്തികനില കൈകാര്യംചെയ്യാൻ കഴിയുന്നതിന് ശരിയായ വിദ്യാഭ്യാസം ലഭിക്കാനുള്ള അവസരം നൽകണമെന്ന് സ്കാർമാൻ റിപ്പോർട്ട് പറയുന്നു. അതിനാൽ പ്രീസ്കൂൾ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ വിശാലതരമായ ഒരു വ്യവസ്ഥ ഏർപ്പെടുത്തണമെന്നും അഭ്യാപകരുടെ എണ്ണം വർദ്ധിപ്പിക്കണമെന്നും കുടിയേറ്റക്കാരുടെ കുട്ടികൾക്ക് ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷയിലുള്ള അഭ്യയനം മെച്ചപ്പെടുത്തണമെന്നും സ്കൂളുകളും കുടുംബങ്ങളും തമ്മിലുള്ള ബന്ധങ്ങൾ ശക്തിപ്പെടുത്തണമെന്നും നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടു. തൽഫലമായി വിദ്യാഭ്യാസവകുപ്പ് എടുത്തുപറയേണ്ട രണ്ടു രേഖകൾ സൃഷ്ടിച്ചു. ഒന്നാമത്തെ രേഖ വെള്ളക്കാരല്ലാത്ത അഭ്യാപകരുടെ എണ്ണം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിന്റെ അഭികാമ്യതയെ ചോദ്യം ചെയ്തു. രണ്ടാമത്തേതാകട്ടെ പഠനവിധേയമായ വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾ ശേഖരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് പ്രയോജനമുണ്ടോ എന്ന സംശയം ഉയർത്തി. എങ്കിലും അത് അത്രക്കേപോയുള്ളൂ.

പഴയ വീടുകൾ കേടുപാട് തീർക്കാനും പാർപ്പിടവിതരണസമ്പ്രദായം പരിഷ്കരിക്കാനുമുള്ള ഒരു പരിപാടി ആവിഷ്കരിക്കണമെന്ന് സ്കാർമാൻ പ്രഭു നിർദ്ദേശിച്ചു. എന്നാൽ ആ ശുപാർശകൾക്കനുസൃതമായി നടപടികളൊന്നും കൈക്കൊള്ളപ്പെട്ടില്ല. മാത്രമല്ല 1979-ൽ യാഥാസ്ഥിതികകക്ഷി അധികാരത്തിൽവന്നശേഷം മൊത്തം ദേശീയോൽപാദനത്തിൽ പാർപ്പിടനിർമ്മാണത്തിനുള്ള ബജറ്റ് വിഹിതത്തിന്റെ അനുപാതം യഥാർത്ഥത്തിൽ പകുതിയോളം കണ്ട് കുറയുകയാണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. പ്രാ

ദേശികാധികൃതർ ഇതിനായി നീക്കിവെക്കുന്ന ഫണ്ടുകൾ 65 ശതമാനം കണ്ട് വെട്ടിക്കുറക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട കാര്യം ഈ വെട്ടിക്കുറക്കലുകൾ ഗവർണ്മെന്റുതന്നെ “ഏറ്റവും വിഷമം അനുഭവിക്കുന്നവ”യെന്ന് സമ്മതിച്ചിട്ടുള്ള ഡിസ്ട്രിക്ടുകളെയാണ് പ്രധാനമായും ബാധിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നതാണ്. ഇതേ ഡിസ്ട്രിക്ടുകളിലാണ് വംശീയസംഘർഷം കൊടുമ്പിരിയൊളയുന്നതും. ലിവർപൂളിലെ ടോക്സ് ടെന്റ്, ബീർമിങ്ഹമിലെ ഹാൻഡ്സ് വർത്ത്, ബ്രിസ്റ്റോളിലെ സെയിൻറ് പോൾ, ലണ്ടനിലെ ബ്രിക്സ് ടൺ, മാഞ്ചസ്റ്ററിലെ മോസ്റ്റ് സൈഡ് തുടങ്ങിയ സ്ഥലങ്ങൾ അവയിൽ പെടുന്നു.

സ്കാർമാൻ പ്രഭു തൊഴിലില്ലായ്മ ചുരുക്കാനുള്ള നടപടികളും നിർദ്ദേശിക്കുകയുണ്ടായി. എന്നാൽ ഈ ശുപാർശകൾ നൽകപ്പെട്ടതിനുശേഷമുള്ള കാലയളവിൽ ഗെറോകളിലെ തൊഴിലില്ലായ്മ പൂർവ്വാധികം ഉയരുകയാണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. വംശീയബന്ധങ്ങളിൽ ഗവേഷണത്തിനുള്ള വാർവിക്ക് സർവ്വകലാശാലാകേന്ദ്രം തയ്യാറാക്കിയ ഒരു പഠനത്തിൽ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: “വെള്ളക്കാരല്ലാത്ത ജനങ്ങൾ കൂടുതലായ ഡിസ്ട്രിക്ടുകളിൽ തൊഴിലില്ലായ്മ മറ്റു ഡിസ്ട്രിക്ടുകളിലേതിനേക്കാൾ കൂടുതൽ രൂക്ഷമാകാനിടയുണ്ടെന്നതിന് ധാരാളം തെളിവുണ്ട്. തൊഴിലില്ലായ്മനിരക്കുകളും വംശീയ ന്യൂനപക്ഷകേന്ദ്രീകരണമുള്ള പ്രദേശങ്ങളും തമ്മിൽ അർത്ഥഗർഭമായ ഒരു പരസ്പരബന്ധമുണ്ട്. ഇത് അധികമായും സ്വപക്ഷമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയുമാണ്”. വെസ്റ്റ് മിഡ്ലാൻഡ്സിൽ 1981-നും 1985-നും ഇടയിലുള്ള കാലഘട്ടത്തിൽ തൊഴിലില്ലായ്മയുടെ നിലവാരം 28 ശതമാനം കണ്ട് ഉയർന്നപ്പോൾ വംശീയന്യൂനപക്ഷകേന്ദ്രീകരണമുള്ള പ്രദേശങ്ങളിൽ അത് 33 ശതമാനം ഉയർന്നു. ഹാൻഡ്

സംവർത്തിലെ വെള്ളക്കാരല്ലാത്ത പ്രായപൂർത്തിയവനും പുരുഷൻമാരിൽ അത് 60 ശതമാനത്തിലെത്തി.

1985-ലെ “തപ്തശരത്തിലെ” നാടകീയസംഭവങ്ങൾക്കു വളരെ മുമ്പുതന്നെ ബ്രിട്ടനിൽ വംശീയലഹളകൾ പൊട്ടിപ്പുറപ്പെടുന്നതിനുള്ള കളമൊരുക്കപ്പെട്ടിരുന്നു എന്നാണ് ഇതെല്ലാം കാട്ടുന്നത്. ബ്രിസ്റ്റോൾ സർവ്വകലാശാലയിലെ വളരെ അവധാനതയുള്ള ഒരു സാമൂഹ്യശാസ്ത്രജ്ഞനായ റോബർട്ട് റെയ്നർ പോലും ഇത് സ്ഥിരീകരിച്ചു. “ലഹളകളെ അസ്ഥിരമായ ഏതോ ദുഷ്ടതയായി വിശദീകരിക്കുന്നത് കുഴപ്പത്തിന്റെ കാലവും രൂപവും സംബന്ധിച്ച് ഒരു ന്യായീകരണവും നൽകുന്നില്ല. ഈ ദുഷ്ടവാസന 1979-നുശേഷം ഇങ്ങിലെ നടമാടിയതെന്തുകൊണ്ടെന്ന് വിശദീകരിക്കാൻ യാഥാസ്ഥിതികർക്ക് പ്രയാസമാകും. (യാഥാസ്ഥിതികകക്ഷി അധികാരത്തിലേറിയത് 1979-ലാണ്). യാഥാസ്ഥിതികകക്ഷിയുടെ വിശദീകരണങ്ങളിൽ കുഴപ്പത്തിന് കാരണമായി പറയുന്ന ഏക ഘടകം ‘ബാഹ്യപ്രക്ഷോഭമാണ്. എന്നാൽ വെറും വായുവിൽനിന്ന് കുഴപ്പം പടച്ചുണ്ടാക്കാൻ ഒരു പ്രക്ഷോഭകനും കഴിയില്ല. പ്രാദേശികാധികൃതരേയോ പോലീസ് സേനയേയോ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം തങ്ങൾ ഉത്തരവാദികളായ ഭൗമബലത്തിൽനിന്ന് പഴി വേർതിരിച്ചുവിടുന്നതിനാണ് ബാഹ്യപ്രക്ഷോഭകർ എന്ന് പറയുന്നവർ ഉതകുക”.

ടോറിലെനിലെ വംശീയ പ്രവണതകൾ അവരുടെ കുടിയേറ്റനയത്തിൽ പ്രത്യേകിച്ചും പ്രകടമായിരുന്നിട്ടുണ്ട്. 1979-ൽ അധികാരത്തിലേറിയ ഉടൻതാച്ചർമന്ത്രിസഭ പാർലിമെണ്ടിൽ പുതിയ കുടിയേറ്റനിയമങ്ങൾ പാസ്സാക്കിയെടുത്തു. ഈ നിയമങ്ങൾ ബ്രിട്ടീഷ് ജനതയെ അവരുടെ തൊലിയുടെ നിറത്തിനനുസരിച്ചുള്ള ഗ്രൂപ്പുകളായി വിഭജിക്കുകയും വെള്ളക്കാരല്ലാത്ത പലർക്കും ബ്രിട്ടീഷ് പൗരത്വം നി

ഷേധിക്കുകയും കുടുംബങ്ങളുടെ പുനരേകീകരണത്തിന് പ്രതിബന്ധങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്തു. കുടിയേറ്റ അധികൃതർ ഈ പുതിയ നിയമങ്ങളെ ഒരവിധത്തിൽ മാത്രമേ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നുള്ളൂ. സമീപകാലത്ത് മാത്രം ബ്രിട്ടനിൽ ജീവിക്കാനായി വരാൻ ഉത്ബോധിപ്പിക്കപ്പെട്ടവരും ഒരു ബ്രിട്ടീഷ് പാസ്സ്പോർട്ട് ഉപയോഗിക്കാനുള്ള “ജനാധിപത്യ പരമായ” അവകാശം വാഗ്ദത്തം ചെയ്യപ്പെട്ടവരുമായ ആളുകളിൽ കഴിയുന്നത്രപേരെ രാജ്യത്തുനിന്ന് അകറ്റിനിർത്തുകയോ പുറത്താക്കുകയോ ചെയ്കയാണവരുടെ ലക്ഷ്യം.

പുതിയ കുടിയേറ്റനിയമങ്ങൾ ആവിഷ്കരിക്കപ്പെട്ട അന്തരീക്ഷം ഇവിടെ പ്രസ്താവ്യമാണ്. ഹെയ്ൽസ് ഓവൻ, സ്റ്റേർഡ്രിഡ്ജ് എന്നിവടങ്ങൾ കായുള്ള ഒരു യാഥാസ്ഥിതിക എം. പി. ആയ ജോൺ സ്റ്റോക്ക്സിന്റെ പ്രസ്താവനയാണ് താഴെ കൊടുക്കുന്നത്:

“ആഭ്യന്തരകുഴപ്പത്തെ ഞാൻ ഭയക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ നാം അറിയുകയും സ്നേഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു ഇംഗ്ലണ്ട്. ആചാരങ്ങൾ മാറ്റമില്ലാതെ തുടരുന്ന പുതുതും വ്യത്യസ്തവുമായ വംശങ്ങളുടെ ഉരുളിച്ചയിലും പീരളിച്ചയിലും നഷ്ടമാകുമെന്ന് ഞാൻ ഭയക്കുന്നു”.

അല്ലെങ്കിൽ ഉത്തര നോർത്താംപ്റ്ററണിൽനിന്നുള്ള ഒരു യാഥാസ്ഥിതിക എം. പി.യായ ടോണിമാർലോവിന്റെ താഴെ പറയുന്ന കുറ്റസമ്മതം നോക്കുക:

“വംശമേന്മാവാദി എന്നാലെന്താണർത്ഥം? ഗോത്രക്കാരൻ എന്നർത്ഥം. മനുഷ്യൻ ഒരു ഗോത്രജീവിയായല്ലോ. ഞങ്ങളെപ്പോലുള്ള, ഞങ്ങളുടെ അതേ പശ്ചാത്തലവും സംസ്കാരവുമുള്ള ആളുകളോട് ഞങ്ങൾക്ക് ഒരു ബന്ധുവികാരമുണ്ട്”.

തൽഫലമായി ‘‘ബ്രിട്ടനിൽ പ്രവേശിക്കുന്ന വെള്ളക്കാരല്ലാത്ത ആളുകളുടെ എണ്ണം ഓരോ കൊല്ലം കഴിയുന്നോറും കുറയുകയാണെന്ന്’’ കുടിയേറ്റനിയന്ത്രണക്കമ്മിഷൻ ഹോം ഓഫീസ് ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റ് റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തു. ഒരു സാധാരണ താമസപെർമിറ്റ് ലഭിക്കാൻ കുടിയേറ്റക്കാർ 20 മാസംവരെ കാത്തിരിക്കേണ്ടിവരുന്നു. എന്നാൽപോലും അവരിൽ പകുതി പേർക്ക് ഒടുവിൽ ആ പെർമിറ്റുകൾ നിഷേധിക്കപ്പെടുന്നു. വെള്ളക്കാരല്ലാത്ത ജനങ്ങളുടെ വർദ്ധനവ് തൊഴിൽലഭ്യതയുടെ സ്ഥിതിയിൽ നിഷേധാത്മകമായ സ്വാധീനംചെയ്യുന്നതായി അധികൃതർ ആരോപിക്കുന്നു. എന്നാൽ പുതിയ വംശീയ നിയമങ്ങൾ അംഗീകരിച്ചശേഷം രാജ്യത്ത് തൊഴിലില്ലായ്മ കുറയുകയല്ല, കൂത്തനെ വർദ്ധിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. അത് ഇന്ന് 30 ലക്ഷത്തിൽ കവിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

എന്നിട്ടും യാഥാസ്ഥിതിക കക്ഷിയിലെ വലതുപക്ഷം അംഗങ്ങൾ പരസ്യമായി പരാതിപ്പെടുന്നത് കുടിയേറ്റനിയന്ത്രണത്തിലെ പുതിയ നടപടികൾ ‘‘പാതിവഴി’’യേ പോകുന്നുള്ളൂ എന്നാണ്. വെള്ളക്കാരല്ലാത്തവരെ രാജ്യത്തുനിന്ന് നിർബന്ധിച്ച് തിരിച്ചയക്കണമെന്നാവർ നിഷ്ക്കർഷിക്കുന്നത്. ‘‘മണ്ടേ ക്ലബ്ബ്’’ എന്നറിയപ്പെടുന്ന തീവ്ര യാഥാസ്ഥിതിക സംഘടനക്കെത്ത് കുടിയേറ്റത്തിന്റെയും സ്വദേശത്തേക്ക് തിരിച്ചയക്കലിന്റെയും പ്രശ്നങ്ങൾ സംബന്ധിച്ച ഒരു രാഷ്ട്രീയ കമ്മിറ്റി ഹാർവേ പ്രോക്ടറുടെ നേതൃത്വത്തിൽ രൂപീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. കമ്മിറ്റി അതിന്റെ ഒരു റിപ്പോർട്ടിൽ കൊല്ലത്തോറും ഒരു ലക്ഷം പേരെ സ്വദേശത്തേക്ക് ‘‘തിരിച്ചയക്കുന്ന’’തിനുള്ള ഒരു പദ്ധതി നിർദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നു. ‘‘വിദേശത്ത് കുടിയേറ്റക്കാരുടെ പുനരധിവാസത്തിനുള്ള’’ ഒരു പ്രത്യേക മന്ത്രാലയം രൂപീകരിക്കണമെന്നും വംശീയ സമത്വം സംബന്ധിച്ച ഗവർണ്മെണ്ട് കമ്മീഷൻ നിർമ്മാണമെന്നും നിർദ്ദേശിക്കുന്ന ഒരു

നയപ്രസ്താവനയും ഹാർവേ പ്രോക്ടർ പുറപ്പെടുവിക്കുകയുണ്ടായി.

[ബ്രിട്ടീഷ് ഗവേഷകനും ‘‘പുതിയ വംശമേന്മാവാദ’’ത്തിന്റെ നിശിത വിമർശകനുമായ എം. ബാർക്കർ ആ പ്രസ്താവനയിലെ ഏറ്റവും മുഖ്യമായ സംഗതി രാഷ്ട്രീയത്തേയും അർത്ഥശാസ്ത്രത്തേയും ആധാരമാക്കിയല്ല, മനുഷ്യസ്വഭാവത്തെ ആധാരമാക്കിയാണ് രാഷ്ട്രങ്ങൾ കെട്ടിപ്പടുക്കപ്പെടുന്നതെന്ന വാദമാണെന്ന് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. ‘‘പുറത്തുനിന്നുള്ളവരിൽനിന്ന് നമ്മുടെ ജീവിതരീതിയേയും പാരമ്പര്യങ്ങളേയും ആചാരങ്ങളേയും സംരക്ഷിക്കുക എന്നത് നമ്മുടെ ജൈവശാസ്ത്രത്തിന്റെ ഭാഗമാണ്; നമ്മുടെ സഹജവാസനയാണ്. ഇതര ജനതകൾ നമ്മെക്കാൾ മോശമോ നമ്മെക്കാൾ കുറഞ്ഞവരോ ആയതുകൊണ്ടല്ല ഇത് സംഭവിക്കുന്നത്. പ്രത്യുത അവർ ഒരു വിഭിന്ന സംസ്കാരത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ് ഇത് വംശമേന്മാവാദത്തിന്റെ ഒരു രൂപമത്ര. അത് വംശമേന്മാവാദമാകുന്നതിന് കാരണം സാമൂഹ്യ-ചരിത്രപ്രക്രിയകളുടെ ഫലമായ ജനവിഭാഗങ്ങളെ ജൈവശാസ്ത്രമെന്നനിലയിൽ, അഥവാ കപട-ജൈവശാസ്ത്രപരമെന്നനിലയിൽ അത് കാണുന്നു എന്നതാണ്. എന്നാൽ നാം വംശമേന്മാവാദമെന്ന് സാധാരണ അംഗീകരിക്കുന്നതേതോ അതിനെക്കാൾ എത്രയോ കൂടുതൽ നിഗൂഢമായ ഒരു വംശമേന്മാവാദരൂപമാണത്. അത് പരിഹാസങ്ങൾ വാരിചൊരിയുന്നില്ല. ‘നിഗ്ഗർ’ എന്നോ ‘വോഗ്’ എന്നോ ‘കൂൺ’ എന്നോ അതിനെറിക്കലും പറയേണ്ട ആവശ്യമില്ല. എന്നാൽ ഈ വാക്കുകളിൽ പ്രകാശിതമാകുന്ന ശത്രുതയുടെ അതേ വികാരങ്ങൾ നിഗൂഢവും ഫലപ്രദവുമായ രീതികളിൽ അത് സൂക്ഷ്മമാകുന്നത്’.

യാഥാസ്ഥിതികർ കരുതിക്കൂട്ടി വംശീയത നട്ടുവളർത്തുന്നു എങ്കിലും വംശമേന്മാവാദികളായി കാണപ്പെടാൻ അവരാഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. സ്വദേശികളായ

ബ്രിട്ടീഷ് കാർക്ക് ഈ നാടുമായുള്ള ബന്ധം ഏഷ്യക്കാർക്കും മറ്റു മിക്ക കൂടിയേറക്കാർക്കും ഈ നാടിനോടുള്ള ബന്ധത്തിൽനിന്ന് നൈസർഗ്ഗികമായി വ്യത്യസ്തമാണെന്ന് നയപഠനങ്ങൾക്കുള്ള കേന്ദ്രം എന്ന പിന്തിരിപ്പൻ സ്ഥാപനത്തിന്റെ ഡയറക്ടർ അൽഫ്രഡ് ഷെർമാൻ പറയുന്നു. അതിനാൽ ഈ വ്യത്യാസങ്ങൾ ആവശ്യമുള്ളയിടത്ത് നിയമത്തിലും പ്രയുക്തിയിലും മുർത്തിമത്ക്കരിക്കുന്നതിന് രാഷ്ട്രീയാടിസ്ഥാനത്തിന്റെയത്രതന്നെ അവിതർക്ക്യമായ ധർമ്മികാടിസ്ഥാനവുമുണ്ടെന്ന് അദ്ദേഹം പറയുന്നു. ഈ സിദ്ധാന്തപ്രകാരം വംശീയ മുൻവിധിക്ക് വിദേശികളോടുള്ള വെറുപ്പുമായോ അവർക്കെതിരായ വിവേചനവുമായോ ഒരു ബന്ധവുമില്ല. നേരെമറിച്ച് വംശീയ മുൻവിധി പിടികൂടുന്നത് വിദേശികളെത്തന്നെയാണ് — തങ്ങൾ സ്ഥിരതാമസത്തിന് തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന രാജ്യത്തിൽ സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്നവിധത്തിൽ ജീവിക്കാൻ അവർ വിസമ്മതിക്കുന്നുവല്ലോ. ഒരു ഇന്ത്യൻ കുടുംബം പഴയ പാരമ്പര്യങ്ങൾ മുറുകെപ്പിടിക്കുന്ന ഉദാഹരണം ഉദ്യരിച്ച് റോബർട്ട് ടെയ്ലർ എം. പി. തന്റെ വാദം അവതരിപ്പിക്കുന്നു.

തങ്ങളുടെ മകൾ ഇന്ത്യാ ഉപഭൂഖണ്ഡത്തിൽനിന്നുള്ള ഒരു ഇന്ത്യക്കാരനെ വിവാഹം കഴിക്കണമെന്ന് ആ കുടുംബം നിഷ്കർഷിച്ചുവത്രെ. “ഇത് നമുക്ക് വിഭാവനം ചെയ്യാൻ കഴിയുന്ന മറ്റേതു നടപടിയേയുംകാൾ വംശമേന്മാവാദപരമാണ്. കാരണം ഇതരവംശങ്ങളുടെയും ആചാരങ്ങളുടെയും ഒരു തിരസ്കരണവും നമ്മുടെ സമൂഹത്തിന്റെ ആചാരങ്ങളുടെ ഒരു തിരസ്കരണവും ആണത്”.

വംശമേന്മാവാദമെന്ന സങ്കല്പത്തെ തിരുത്തുന്നതിന്റെ നയം അത്തരം ആരോപണങ്ങൾ ഉയർത്തുക മാത്രമല്ല, ഇതര വംശീയവിഭാഗങ്ങളേയും ദേശീയ ജനവിഭാഗങ്ങളേയുംകാൾ മേലേകിടയിലുള്ളവരാണ് ത

ങ്ങളെന്ന് വംശമേന്മാവാദികൾ കരുതുന്നുവെന്ന ആരോപണങ്ങളിൽനിന്നുവരെ വിമോചിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ “അന്യര്യ”യുടെ സാന്നിദ്ധ്യം ഇംഗ്ലീഷ് ജീവിതരീതിയെ ഭീഷണിപ്പെടുത്തുന്നു എന്ന് നിഷ്കർഷിക്കാൻ തങ്ങൾ മേൽവംശജരാണെന്ന് നടിക്കേണ്ടതില്ല. വംശമേന്മാവാദത്തിന് യഥാർത്ഥത്തിൽ ഇരകളായിത്തീരുന്നവർ വംശമേന്മാവാദികളാണെന്ന് പറഞ്ഞാൽ മതി.

വംശമേന്മാവാദം മനുഷ്യന്റെ സഹജവാസനകളെയാണ് അധികമധികം ശരവ്യമാക്കുന്നതെന്ന് സ്പഷ്ടം. സാമൂഹ്യജൈവശാസ്ത്രം എന്ന കപടശാസ്ത്രത്തിൽ ഇത് ഏറ്റവും പ്രകടമാകുന്നു. ഏതുതരം വംശീയ ജുഗുപ്സയിലും പാരമ്പര്യശാസ്ത്രനിബദ്ധമായ ഒരു ഘടകാംശം ഉണ്ടെന്ന ധാരണയിലധിഷ്ഠിതമാണ് ഈ കപടശാസ്ത്രം. കാലപ്പോക്കിൽ ജനങ്ങൾ ഒരു ജനിതകബന്ധുത്വം വികസിപ്പിക്കുകയും കൂടുതൽ വലുതും ശക്തവുമായ ഗ്രൂപ്പുകളുടെ ആവിർഭാവത്തിനായി ഒരു നിരാസപ്രക്രിയക്ക് വിധേയരാവുകയും ചെയ്യുന്നുവത്രെ. “വംശീയ അതിരുകൾ അവശ്യം നിലനിർത്തിക്കൊണ്ട് മഹാകൂടുംബങ്ങളുടെ അഥവാ ദേശീയ ജനവിഭാഗങ്ങളുടെ സൃഷ്ടിക്കർത്ഥം ഇതര പ്രതിയോഗി ഗ്രൂപ്പുകൾക്കെതിരെ അതിനൊത്ത ഒരു സംഘടനയുടെ രൂപീകരണം എന്നാകും” മെന്ന് “സാമൂഹ്യ ജൈവശാസ്ത്രജ്ഞരി”ൽ ഒരാളായ പിയറെ വാൻസെൻ ബർഗെ എഴുതുന്നു.

സ്വന്തം ജോലി നഷ്ടപ്പെടുമെന്നോ പുതിയൊരു പ്ലാറ്റ് നിഷേധിക്കപ്പെടുമെന്നോ ഉള്ള ഭയം മൂതൽ എല്ലാ കുടിയേറ്റക്കാർക്കും ഉള്ളതെന്ന് പറയുന്ന “പ്രത്യേക ഗന്ധം” വരെ അസംതൃപ്തിയുടെ എല്ലാ പ്രകടരൂപങ്ങളേയും സാമൂഹ്യജൈവശാസ്ത്രം ഒരു പ്രത്യേക തരം ‘സെനോഫോബിയ’യാക്കി, അതായത്, എല്ലാ അപരിചിതരെക്കുറിച്ചുമുള്ള യുക്തിവിരു-

ദയമായ ഭീതിയാക്കി, മാറുന്നു. നമ്മുടെ ജനിതക പ്രത്യേകതകൾ കാരണം ദശലക്ഷക്കണക്കിന് വർഷങ്ങളിൽ നമ്മിൽ വളർന്നുവന്ന പരിണാമപരമായ ഒരു സവിശേഷതയായി ഇത്തരം വിദേശഭീതി അവതരിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന സാമൂഹ്യജൈവശാസ്ത്രം തികച്ചും നിഷ്പക്ഷമായതായാണ് പുറമേക്ക് കാണപ്പെടുക. ഒരു "യുദ്ധ" ശാസ്ത്രമായി അത് ഭാവിക്കുന്നു.

നാഷണൽ പ്രമേദിൽനിന്നുള്ള പുത്തൻനാസികൾ ഈ ശാസ്ത്രത്തെ ഒരു സുകൃത്തോടെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നു.

III. പുത്തൻ-നാസി ഭീകരത

പുത്തൻ-നാസി നാഷണൽ ഫ്രണ്ട് 1967-ലാണ് രൂപീകരിക്കപ്പെട്ടത്. ലീഗ് ഓഫ് എമ്പയർ ലോയ ലിസ്റ്റ്സ്, ബ്രിട്ടീഷ് നാഷണൽ പാർട്ടി, വംശീയ സംരക്ഷണസമിതി എന്നീ മൂന്നു സംഘടനകൾ അതിൽ ഉൾപ്പെട്ടു. യാഥാസ്ഥിതിക കക്ഷിക്ക് പുറത്തായി ഒരു വലതുപക്ഷ തീവ്രവാദി രാഷ്ട്രീയ സംഘടന സൃഷ്ടിക്കുകയായിരുന്നു ഫ്രണ്ടിന്റെ ലക്ഷ്യം. നാഷണൽ ഫ്രണ്ട് അതിന്റെ പ്രവർത്തനത്തിന്റെ ഒന്നാം ഘട്ടത്തിൽ പാർലിമെണ്ടറി ജനാധിപത്യം തങ്ങൾ മുറുകെ പിടിക്കുന്നതായി ഉന്നിപ്പറഞ്ഞു. എന്നാൽ വെള്ളക്കാരല്ലാത്ത എല്ലാ കുടിയേറിക്കാരെയും നിർബ്ബന്ധപൂർവ്വം അവരവരുടെ നാടുകളിലേക്ക് തിരിച്ചയക്കണമെന്ന് വാദിക്കാൻ ഫ്രണ്ടിന് അത് തടസ്സമായില്ല. അതിന്റെ പ്രത്യയശാസ്ത്രത്തിൽ 'വംശം', 'ദേശം' എന്നീ ആശയങ്ങൾ പരസ്പരം ഉറപ്പ് ബന്ധപ്പെട്ടവയാണ്. ദേശീയവാദത്തിൽ ഫ്രണ്ട് കാണുന്നത് ബ്രിട്ടീഷ് 'വംശ'ത്തിന്റെ ഒരു 'സ്വാഭാവിക' പ്രകാശനമാണ്. ഈ വംശം അത്രതന്നെ 'സ്വാഭാവികമായി' ഇതര 'വംശങ്ങളുൾ'മായും വിശിഷ്ട 'താഴ്ന്ന' വംശങ്ങളുമായും ശത്രുതാപരമായ വൈരുദ്ധ്യങ്ങൾ ഉള്ളതുമാണ്...

എഴുപതുകളുടെ അവസാനമാകുമ്പോഴേക്കുതന്നെ നാഷണൽ ഫ്രണ്ട് ഫാസിസത്തോട് പരസ്യമായ കൂറുപുലർത്തുന്നവരെന്ന് അറിയപ്പെട്ട രാഷ്ട്രീയക്കാരുടെ കൈകളിൽ ഒതുങ്ങിയിരുന്നു. റെവറന്റ് ഡിഫൻസ് ലീഗ്, ബ്രിട്ടീഷ് നാഷണൽ പാർട്ടി, നാഷണൽ സോഷ്യലിസ്റ്റ് മൂവ്മെന്റ് എന്നീ

തീവ്ര വലതുപക്ഷശക്തികളുടെ അണികളിൽ മുമ്പ് അംഗമായിരുന്ന ജോൺ ടിൻഡൽ സംഘടനയുടെ നേതാവായിത്തീർന്നു. 1964 മെയ്യിൽ ഇയാൾ ഗ്രേറ്റർ ബ്രിട്ടൻ മൂവ്മെന്റ് എന്ന പേരിൽ സ്വന്തമായ ഒരു ഗ്രൂപ്പ് സ്ഥാപിച്ചിരുന്നു. ഹിറാൾഡുടെ ഒരു പടവും “ഹിറാൾഡ് ശരിയായിരുന്നു” എന്ന വാക്കുകളും മുദ്രണം ചെയ്ത പോസ്റ്ററുകൾ ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയാണ് ഈ ഗ്രൂപ്പ് സ്വയം പരസ്യപ്പെടുത്തിയത്. നാഷണൽ ഫ്രണ്ട് ന്യൂസ്, പിന്നീട് ബുൾഡോഗ് എന്നീ വലിയ പ്രചാരമുള്ള പത്രികളുടെ പ്രസിദ്ധീകരണം ആരംഭിച്ചു. നാഷണൽ ഫ്രണ്ട് പ്രസ്സ് എന്ന ഒരു പ്രസാധനശാലയും സ്ഥാപിതമായി. വംശമേന്മാവാദത്തെ പുകഴ്ത്തുന്ന നൂറുകണക്കിന് പുസ്തകങ്ങൾ ഫ്രണ്ടിന്റെ ആ സ്ഥാനത്തിലെ ഷെൽഫുകളിൽ ഞാൻ കണ്ടു.

കഴിഞ്ഞ ഏതാനും ദശകങ്ങളിൽ ബ്രിട്ടനിലെ ഭരണവർഗ്ഗം തിരഞ്ഞെടുത്തിട്ടുള്ള ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട ഭാവങ്ങളിലൊന്നാണ് ദേശീയ ഫ്രണ്ടിന്റെ തീവ്രത. ഫാസിസ്റ്റ് പാർട്ടികളിൽനിന്നും ഗ്രൂപ്പുകളിൽനിന്നുമുള്ള മൂർത്ത വംശമേന്മാവാദികളും യാഥാസ്ഥിതിക കക്ഷിയിലെ മാന്യനേതാക്കളായ വംശമേന്മാവാദികളും തറപ്പിച്ചു പറയുന്നത് രാജ്യത്തെ ഇളക്കിമറിക്കുന്ന സാമൂഹ്യ-സാമ്പത്തിക അസ്ഥിസംഗ്രസംകളുള്ള മൂലകാരണം വെള്ളക്കാരല്ലാത്തവരാണെന്നാണ്.

മാർഗ്ഗററ് താച്ചർ തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ മൽസരിക്കാൻ ഇറങ്ങവെ വെള്ളക്കാരല്ലാത്ത കുടിയേറ്റക്കാരുടെ എണ്ണത്തെ പരാമർശിച്ച് ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു: “ഇതു ഭയങ്കരമായ ഒരു കൂട്ടംതന്നെ. വ്യത്യസ്തമായ ഒരു സംസ്കാരമുള്ള ആളുകൾ രാജ്യത്തെങ്ങും നിറഞ്ഞെക്കുമെന്ന ഭയം ജനങ്ങൾക്ക് യഥാർത്ഥത്തിൽ ഉണ്ടെന്നാണ് ഇതിനർത്ഥമെന്ന് ഞാൻ കരുതുന്നു. ബ്രിട്ടൻ ജനാധിപത്യത്തിനുവേണ്ടി, നിയമത്തിനുവേണ്ടി

വളരെയേറെ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്ന്, ലോകമെങ്ങും വളരെയേറെ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്ന് നിങ്ങൾക്കറിയാമല്ലോ. ആ നിലക്ക് നാടു മുങ്ങിപ്പോയേക്കുമെന്ന ഭയമുണ്ടായാൽ ജനങ്ങൾ പ്രതികരിക്കും; പുറമെനിന്ന് വരുന്നവരോട് ശത്രുത കാട്ടും."

ഏഴുപതുകളുടെ അവസാനത്തിലാണ് ഈ പ്രസ്താവന ചെയ്തത്. അന്ന് ടോറികൾ ലേബർ പാർട്ടിയിൽനിന്ന് അധികാരമേറ്റെടുക്കാൻ തയ്യാറാവുകയായിരുന്നു. താച്ചറുടെ ഭരണത്തിന്റെ വർഷങ്ങൾ വംശീയവൈരുദ്ധ്യങ്ങൾ നിശിതമായി മുർച്ഛിച്ച ഒരു കാലഘട്ടമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്. വെള്ളക്കാരല്ലാത്തവരുടെ ഗെറോകളിൽ വിവേചനത്തിനെതിരായും പോലീസ് പീഡനത്തിനെതിരായും പ്രതിഷേധങ്ങൾ അലയടിച്ചു.

ടോറികൾ വംശീയവിഭേദം കുത്തിയിളക്കുന്നതിനെ, നിയമപരമായ — മാന്യം — പോലുമായ — വംശമേന്മാവാദത്തെ, ആധാരമാക്കുന്ന നാഷനൽ ഫ്രണ്ട് അനുയായികളുടെ കൂട്ടത്തിൽനിന്നുള്ള വോട്ടർമാരെ അവർക്കങ്ങിനെ വശീകരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞു. മാത്രമല്ല മുമ്പ് നാഷനൽ ഫ്രണ്ടിന്റെ പാർലിമെണ്ട് സ്ഥാനാർത്ഥികളായി മത്സരിച്ചിരുന്ന പല രാഷ്ട്രീയ നേതാക്കൾ ഇപ്പോൾ അവരുടെ കർമ്മവേദിയിൽ വാസ്തവത്തിൽ ഒരു മാററവും വരുത്താതെത്തന്നെ യാഥാസ്ഥിതികരുടെ പക്ഷത്തേക്ക് പോയി. ഉദാഹരണത്തിന് സ്റ്റോക്ക്സ്ണിലെ യാഥാസ്ഥിതികകക്ഷി സ്ഥാനാർത്ഥി തോമസ് ഫിന്നിഗൺ മുമ്പ് ബിർമിങ്ങമിലെ നാഷനൽ ഫ്രണ്ടിന്റെ സെക്രട്ടറി, വെസ്റ്റ് മിഡ്ലാൻഡ്സിലെ നാഷനൽ ഫ്രണ്ടിന്റെ ഓർഗനൈസർ എന്നീ സ്ഥാനങ്ങൾ വഹിച്ച ആളായിരുന്നു. രണ്ടുതവണ അയാൾ നാഷനൽ ഫ്രണ്ടിന്റെ പാർലിമെണ്ട് സ്ഥാനാർത്ഥിയായി മത്സരിച്ചിരുന്നു.

വാസ്തവത്തിൽ വംശീയ പ്രത്യയശാസ്ത്രത്തിന്റെ പ്രചരണത്തിലും സാക്ഷാൽക്കരണത്തിലും നാഷനൽ ഫ്രണ്ട് നേതാക്കളിൽനിന്ന് ഒന്നാം സ്ഥാനം പിടിച്ചെടുക്കാനാണ് ടോറികൾ യത്നിച്ചത്. യാഥാസ്ഥിതികരുടെ ‘‘വിജയ’’ത്തിന്റെ ഫലങ്ങൾ എന്തായിരുന്നു? സർവ്വോപരി അത് ബ്രിട്ടനിലെ വെള്ളക്കാരല്ലാത്തവരുടെ സ്ഥിതിയെ ഹാനികരമായി ബാധിച്ചിട്ടുണ്ട്.

‘‘യാഥാസ്ഥിതികകക്ഷിക്ക് അതിന്റെ വോട്ടർ പിന്തുണ ദൃഢീകരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞു എന്ന വസ്തുത നാഷനൽ ഫ്രണ്ടിനേയും (മറു പുത്തൻ ഫാസിസ്റ്റ് ഗ്രൂപ്പുകളേയും) അവരുടെ തന്ത്രം മാറ്റുന്നതിന് നിർബന്ധിതരാക്കി’’ എന്ന് ബ്രിട്ടീഷ് ഗവേഷകരായ റോബർട്ട് മൈൻസും ആനീ ഫിസാക്ലിയും എഴുതുന്നു. യാഥാസ്ഥിതികകക്ഷി വലത്തോട്ട് നീങ്ങിയ ഓരോ അവസരത്തിലും പുത്തൻ ഫാസിസ്റ്റുകൾ കൂടുതൽ പ്രതിലോമകാരികളായി. അവർ ‘‘എലക്ടോറൽ മാനുവൽ’’ തിരസ്കരിച്ച് തെരുവു രാഷ്ട്രീയത്തിലേക്ക് മടങ്ങിയത് അതുകൊണ്ടാണ്. എൺപതുകളിൽ വംശീയ ആക്രമണങ്ങളുടെയും കൊലപാതകങ്ങളുടെയും വർദ്ധനവ് പുത്തൻ-ഫാസിസ്റ്റുകളുടെ തന്ത്രപരമായ തീരുമാനത്തിന്റെ ഫലമാണെന്നതിൽ സംശയമില്ലെന്ന് ഗവേഷകർ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. പൊതുതിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ നാഷനൽ ഫ്രണ്ടിനേറെ തിരിച്ചടിയും നിരന്തരമായ സാമ്പത്തികപ്രതിസന്ധിയുടെ സാഹചര്യങ്ങളിൽ യാഥാസ്ഥിതികകക്ഷിയുടെ വലത്തോട്ടുള്ള ആട്ടവും പാർലിമെണ്ടറി ജനാധിപത്യം തകർക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി ആലോചിക്കാൻ പുത്തൻ-ഫാസിസ്റ്റ് നേതാക്കൾക്ക് പ്രേരകമായി. ഇതിനായി തങ്ങൾ സാമൂഹ്യസംഘടനങ്ങൾ പ്രകോപിപ്പിക്കുകയും ബ്രിട്ടീഷ് നഗരങ്ങളുടെ തെരുവുകളിൽ ആക്രമത്തിന്റെ അളവ് വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യണമെന്ന് അവർ കരുതി.

നാഷണൽ ഫ്രണ്ടിന്റെ ഒരു നേതാവും പ്രത്യയശാസ്ത്രകാരനുമായ മാർട്ടിൻ വെബ്സ്റ്ററുമായി ഞാൻ സംസാരിക്കുകയുണ്ടായി. നാഷണൽ ഫ്രണ്ട് “വെള്ളക്കാരനല്ലാത്തവരുടെ ആധിപത്യ”ത്തിന് എതിരാണെന്നും “സാധാരണ ബ്രിട്ടീഷുകാരൻ” സംരക്ഷണാർത്ഥം നിലകൊള്ളുന്നു എന്നും വ്യക്തമാക്കലാണ് അയാളുടെ വാദമുഖങ്ങളിൽ ഏറ്റവും പ്രധാന സംഗതി.

“വെള്ളക്കാരനല്ലാത്ത പൗരനെന്നോ? പറിപ്പ, വെള്ളക്കാരനല്ലാത്ത ഒരാളിൽനിന്നു ഒരു പൗരനെ ഉണ്ടാക്കാനാവില്ല, “അയാൾ എനിക്കു വിശദീകരിച്ചുതന്നു.” അവർ ബ്രിട്ടീഷുരാഷ്ട്രത്തെ ദുഷിപ്പിക്കുകയാണ്, അതിനെ വീര്യംകെടുത്തുകയാണ് അവരെ ഒന്നൊഴിയാതെ അവരുടെ നാടുകളിലേക്ക് തിരിച്ചയക്കണം... ഇതാകും ബ്രിട്ടന്റെ ഒരു പുനരുജ്ജീവനത്തിന്റെ ആ രംഗം. ഈ സമരം ഒരയടിക്കു മുഴുവൻ രാജ്യത്തേയും സമാശ്ലേഷിക്കുമെന്ന് ഞാൻ പറയുന്നില്ല. എന്നാൽ സൗത്ത് ലണ്ടൻ, ബിർമിങ്ങ്, വോൾവർഹാംപ്ടൺ, ബ്രാഡ്ഫോഡ് തുടങ്ങിയ സ്ഥലങ്ങളിൽ അത് ലണ്ടൻ ഡെറിയിലും അൾസ്റ്ററിലും നിലവിലുള്ള വ്യാപ്തി ആർജ്ജിച്ചേക്കും. വിധവസകലിഭാഗങ്ങളുടെ ഭീകരപ്രവർത്തനങ്ങൾ കൂടുതൽ സാധാരണമായിത്തീരുമെന്ന് ഞാൻ കരുതുന്നു. സമൂഹത്തിൽ സംഘർഷത്തിന്റെയും സംഭ്രാന്തിയുടെയും ഒരു അന്തരീക്ഷം സൃഷ്ടിക്കാൻ അവർ യത്നിക്കും. ബ്രിട്ടീഷുകാരെ ആത്മരക്ഷയ്ക്കായി തട്ടിയെണ്ണിപ്പിക്കലാണ് മുഖ്യ സംഗതി. ഈ അസ്വാസ്ഥ്യങ്ങൾ പ്രകോപിപ്പിക്കുന്നതാണെന്നും അവരെ എവിടെ കാണാമെന്നും ഞങ്ങൾക്കറിയാം. ഈ ആളുകൾ ഉത്തര അയർലാണ്ടിൽ നടക്കുന്നപോലുള്ള ഭീകരപ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടുകയും അധികൃതർ ചൂണകെട്ടതും ചഞ്ചലവുമായ രീതിയിൽ പെരുമാറുകയും ചെയ്താൽ അത്തരം അസ്വാസ്ഥ്യങ്ങൾ കൂത്തിയിളക്കുന്നവരെ

അറസ്റ്റ് ചെയ്യാൻ — കറുത്തവരെ അറസ്റ്റ് ചെയ്യാൻ —
ഞങ്ങൾ തുനിയേണ്ടിവരും.”

കഴിഞ്ഞ ഏതാനും വർഷങ്ങളായി പുത്തൻ-നാ
സികൾ അധികമധികം വീറോടെ ഫുട്ബോൾ മൈതാ
നങ്ങളിലെ സ്റ്റാൻഡുകളിൽ കൂട്ടംകൂട്ടുന്നു. ബ്രിട്ടീ
ഷ് ലിവർപൂൾ ക്ലബ്ബും ഇറാലിയൻ ജൂവൻസ്
ക്ലബ്ബും തമ്മിൽ ബ്രസ്സൽസിൽവെച്ചു നടന്ന മത്സര
ത്തിലുണ്ടായ ലഹളയിൽ ഡസൻ കണക്കിന് പ്രേ
ക്ഷകർ കൊല്ലപ്പെടുകയും നൂറുകണക്കിനാളുകൾ
ക്ക് പരുക്കേൽക്കുകയും ചെയ്തു. ഭ്രാന്തുപിടിച്ച
പോലെ പെരുമാറിയ ആരാധകരിൽ മിക്കവർക്കും നേ
തൃത്വംനൽകിയത് ഫാസിസ്റ്റ് നാഷനൽ ഫ്രണ്ട് സം
ഘടനകളാണ്. സ്റ്റേഡിയത്തിലെങ്ങും നാഷനൽ ഫ്ര
ണ്ടിന്റെ പതാകകൾ വീശിക്കാട്ടുകയും അതിന്റെ മു
ദ്രാവാകൃത്രിയ മുഴക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഫ്ര
ണ്ടിലെ അംഗങ്ങൾ “റൂൾ, ബ്രിട്ടാനിയ” എന്ന ഗീതം
പാടി. ശബ്ദംകൾ പൊട്ടിപ്പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ അവർ വം
ശീയ മുദ്രാവാകൃത്രിയങ്ങളടങ്ങിയ ലഘുലേഖകൾ ഫുട്
ബോൾ മൈതാനത്തിലേക്കു വലിച്ചെറിയാനാരംഭിക്കു
കയും ചെയ്തു. നാഷനൽ ഫ്രണ്ട് ഈ ലഹള നേര
ത്തെ പ്ലാൻചെയ്തു നടപ്പാക്കിയതാണെന്ന് ലിവർ
പൂൾ ടീമിന്റെ തലവൻ സ്മിത്ത് പ്രഖ്യാപിച്ചു.

“ന്യൂ കാസിൽ യൂനൈറ്റഡ് നാഷനൽ ഫ്രണ്ട്
ആണ് ഇത് പറയുന്നത്. ഞങ്ങൾ ബ്രസ്സൽസിലെ
സ്റ്റേഡിയത്തിലുണ്ടായിരുന്നു. അവിടെ ഇറാലിക്കാ
രെ കൊന്നു. ഞങ്ങളിൽ അഭിമാനിക്കുന്നു”.

ഒരു ബ്രിട്ടീഷ് പുത്തൻ-നാസി ലോക്കൽ മുൻ
സിപ്പാലിറ്റിയിലെ ഒരു ലേബർ പാർട്ടി അംഗത്തെ
ഫോണിൽ വിളിച്ചറിയിച്ചതാണ് മേൽകൊടുത്ത പ്ര
സ്താവന.

വലിയ ജനക്കൂട്ടങ്ങളെ തങ്ങളുടെ സ്വാധീനത്തിൽ
കൊണ്ടുവന്ന് വംശീയ-ഫാസിസ്റ്റ് വാക്കുകൾ അവരെ

കൊണ്ട് വിളിച്ചുപറയിപ്പിക്കാനുള്ള ആഗ്രഹം പുത്തൻ-നാസി നേതാക്കൾ ഒരിക്കലും ഒളിച്ചുവെക്കാറില്ല. വാസ്തവത്തിൽ മറ്റു യൂറോപ്യൻ പുത്തൻ-ഫാസിസ്റ്റ് വിഭാഗങ്ങളുടെ അതേ അടവാണ് നാഷനൽ ഫ്രണ്ടിന്റേതും. — രാഷ്ട്രീയസംഗതി അസംഗതവൽക്കരിക്കുകയും ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ സംഭ്രാന്തിയും പ്രതിഷേധവും സൃഷ്ടിക്കുകയും എന്നിട്ട് ഈ വികാരങ്ങൾവെച്ച് മുതലെടുക്കുകയും ചെയ്ക എന്ന അതേ അടവ്.

ബ്രിട്ടനിലേയും യൂറോപ്പിലേയും പാക്കിസ്ഥാനി സംഘടനകളുടെ യൂണിയൻ എന്ന പൊതുജനസംഘടനയുടെ കണക്കുകൾപ്രകാരം എഴുപതികളിൽ ഓരോ ആഴ്ചയിലും ബ്രിട്ടനിൽ 50-60 വംശീയാക്രമണങ്ങൾ വീതം നടന്നു. 1980-ഓടെ അവയുടെ എണ്ണം ഇരട്ടിയായി. അത് വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയുമാണ്. കുടിയേറാക്കാരുടെ വീടുകളിലും പള്ളികളിലും വംശീയ മുദ്രാവാക്യങ്ങൾ എഴുതിവെക്കുന്നതു മുതൽ കൊലപാതകങ്ങളും ബോംബാക്രമണങ്ങളും നടത്തുന്നതുവരെ വ്യാപകമായ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ തീവ്രവാദി സംഘടനകൾ ഏർപ്പെടുന്നു. യൂറോപ്പിലെ ഫാസിസ്റ്റ് പ്രവണതകൾ സംബന്ധിച്ച് ഗവേഷണംനടത്തുന്ന പി. വിൽകിൻസൺ ഇങ്ങിനെ പറയുന്നു: “തൊഴിലില്ലായ്മ ഏറ്റവും രൂക്ഷമായി അനുഭവിക്കുന്ന സാമൂഹ്യ ഗ്രൂപ്പുകൾ അഥവാ വർഗ്ഗങ്ങൾ എല്ലായ്പ്പോഴും ന്യൂനപക്ഷങ്ങളെ വിശിഷ്ട എളുപ്പം തിരിച്ചറിയാവുന്ന കുടിയേറാ ഗ്രൂപ്പുകളെ ആക്രമിക്കാൻ ചായ്വ്കാട്ടുന്നു. ‘തങ്ങളുടെ ജോലികൾ അപഹരിച്ചു’ എന്നോ ശരിയായ പാർപ്പിടം, വിദ്യാഭ്യാസം, ക്ഷേമസർവ്വീസുകൾ തുടങ്ങിയ മറ്റൊന്നുകൂലുള്ളതും തങ്ങൾക്കില്ലാതാക്കിയെന്നോ അവർ ന്യൂനപക്ഷങ്ങളുടെമേൽ പഴിചാരുന്നു. കടുത്ത സാമൂഹ്യ-സാമ്പത്തിക പ്രയാസങ്ങൾ അനുഭവപ്പെടുന്ന സമൂഹങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ വ്യവസ്ഥയുടെ പരാജയ

ങ്ങൾക്ക് ന്യൂനപക്ഷങ്ങൾ ബലിയാടുകളാകുന്നു എന്നത് ദുഃഖകരമായ ഒരു വസ്തുതയാണ്”.

അതെ, ബലിയാടുകൾതന്നെ. വെള്ളക്കാരല്ലാത്തവർ തീവ്ര വലതുപക്ഷ വംശീയസംഘടനകളിലെ അംഗങ്ങളുടെ ആക്രമണങ്ങൾക്കും അവഹേളനങ്ങൾക്കും ഇരയാകുന്നതായി വംശീയ ബന്ധങ്ങളും പാർപ്പിടനിർമ്മാണവും സംബന്ധിച്ച ഗ്രേറ്റർ ലണ്ടൻ കമ്മീഷന്റെ ഒരു റിപ്പോർട്ട് സമ്മതിക്കുന്നു. വംശീയ വെറിപ്രകടനങ്ങളുടെ ആയിരക്കണക്കിന് കേസുകൾ കമ്മീഷൻ പരിശോധിച്ചു. ഇത്തരം കേസുകളുടെ എണ്ണം സ്ഥിരമായി വർദ്ധിക്കുന്നു എന്നും വെള്ളക്കാരല്ലാത്തവർ നിരന്തരമായ ഭീതിയിലും സംഘർഷത്തിലുമാണ് ജീവിക്കുന്നതെന്നും കമ്മീഷൻ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. ഗെറോകളിലെ നിവാസികൾക്ക് ഭയപ്പെടാൻ മതിയായ കാരണമുണ്ട്.

...ലണ്ടനിൽ പ്രധാനമായും ഏഷ്യൻ കുടിയേറക്കാർ താമസിക്കുന്ന വടക്കുകിഴക്കൻ അററത്ത് ഒരു വീട് അഗ്നിക്കിരയായതിൽ ഒരു ഗർഭിണിയും അവരുടെ മൂന്നു ചെറിയ കുട്ടികളും ജീവനോടെ ദഹിച്ചു. തീവ്രവാദികൾ നടത്തിയ തീവെപ്പിന്റെ ഒരു കേസാണിതെന്ന് പോലീസ് സമ്മതിച്ചു. ചുവരുകളിൽ വരാച്ചിട്ടിരുന്ന സ്വസ്തിക ചിഹ്നവും എഴുതിവെച്ചിരുന്ന ആഭാസത്തരങ്ങളും ഇതിന് തെളിവായിരുന്നു. മൂന്നാഴ്ച മുമ്പും ഈ വീട് തീയ്ക്കിരയാക്കാൻ ശ്രമം നടന്നിരുന്നു. കുറ്റവാളികൾ മെയിൻ ബോക്സിന് പെട്രോളൊഴിച്ചു കത്തുന്ന ഒരു തീപ്പെട്ടിക്കൊള്ളി അതിലേക്ക് ഏറിഞ്ഞെങ്കിലും തീ അണക്കാൻ കഴിഞ്ഞു.

... ഒരു ബംഗാളി യുവാവ് ഇരുമ്പുണ്ഡുകൾ കൊണ്ട് പ്രഹരിക്കപ്പെട്ട തലയിലും കൈകളിലും അയാളെ അടിക്കുകയും ചവിട്ടുകയും ചെയ്തു. രക്തമൊലിപ്പിച്ച് നടപ്പാതയിൽ അയാൾ കിടന്നു.

... ഒരു ലണ്ടൻ സ്കൂളിൽ ഏഷ്യൻ വംശജനായ 13 വയസ്സുകാരനായ ഒരാൾകൂടിയുടെ മുതുകിൽ കുത്തി ... നഗരത്തിലെ ഒരു പാർക്കിൽ വെള്ളക്കാരനല്ലാത്ത ഒരു ഒമ്പതു വയസ്സുകാരനെ വംശമേന്മാവാദികൾ കൊന്നു.

15 വയസ്സുകാരിയായ നസ്റീൻ എന്ന പെൺകുട്ടിയുടെ ഡയറിയിൽനിന്നുള്ള ഉദ്യരണികൾ ഹൃദയസ്पर्ശകമാണ്. അവളുടെ അച്ഛനും അമ്മയും 20 കൊല്ലം മുമ്പ് പാക്കിസ്താനിൽനിന്ന് ബ്രിട്ടനിലേക്ക് കുടിയേറിയവരാണ്. നസ്റീനും 14 വയസ്സുള്ള അവളുടെ സഹോദരിയും 13 വയസ്സുള്ള സഹോദരനും ജനിച്ചത് ലണ്ടനിൽ തന്നെ. നസ്റീന്റെ ഡയറിയിൽ ആദ്യത്തെ വരികൾ എഴുതിയിട്ടുള്ളത് അവളുടെ കുടുംബം നഗരത്തിന്റെ കിഴക്കൻ അറ്റത്തിലേക്ക് നീങ്ങി ഒരാഴ്ചക്കുശേഷമാണ് “40 യുവാക്കളുടെ ഒരു സംഘം ആക്രമിച്ചു അവർ കല്ലറിയുകയും കട ജനലുകൾ തകർക്കുകയും ചെയ്തു. നാസി-ശൈലിയിലുള്ള മുദ്രാവാക്യങ്ങൾ ഉയർത്തുകയും നാസി കളപ്പോലെ സല്യൂട്ട് അടിക്കുകയും ചെയ്തു. ‘...പാക്കിസ്താൻകാർ സ്ഥലം വിടുക’ എന്ന് അവർ വിളിച്ചുപറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. ആറു മണിക്കൂർ അവരിൽ തുടർന്നു.

“കുഴപ്പം തുടങ്ങിയപ്പോൾ ഞങ്ങൾ പോലീസിന് ഫോൺ ചെയ്തു. എന്നാൽ അവർ വന്നതേയില്ല. പിന്നെ എന്റെ അച്ഛൻ പോലീസിനെ കൊണ്ടുവരാൻ പോലീസ് സ്റ്റേഷനിലേക്ക് പോയി. ഞങ്ങൾക്ക് ഒരു സാക്ഷിയുമുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ സാക്ഷിയൊന്നും വേണ്ടെന്ന് പോലീസ് പറഞ്ഞു.”

തുടർന്നുള്ള ദിനങ്ങളിൽ ഡയറിയിലെ വരികൾ പലപ്പോഴും മെഴുകുതിരിയുടെ വെളിച്ചത്തിലോ കുടുംബാംഗങ്ങൾ മേലെ നിലയിലെ ഒരു മുറിയിൽ കൂനികൂടിയിരിക്കവെ കൂരിരുട്ടിലോ എഴുതിയവയാണ്. ആവർത്തനസ്വഭാവമുണ്ടായിരുന്ന ആ വരികൾ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു:

“കുഴപ്പം, ഉറക്കമില്ല. ഫോണില്ല”... “അവർ മുന്നോ നാലോ പേർ ഞങ്ങളുടെ ജനലിന്നു നേരെ കല്ലെറിയുന്നു.”

നസ്റീൻ പോലീസിനും പ്രാദേശികാധികൃതർക്കും പാർലിമെണ്ടംഗങ്ങൾക്കും പ്രധാനമന്ത്രിയുപോലും ഇതേക്കുറിച്ച് എഴുതി. എന്നാൽ ആക്രമണങ്ങൾ തുടർന്നു.

ന്യൂഹാം നോർത്ത് വെസ്റ്റിലെ ലേബർ എം. പി. ആർതർ ലെവിസിന് നസ്റീൻ എഴുതി: “പ്രിയപ്പെട്ട മി. ലെവിസ്, നാഷണൽ ഫ്രണ്ടിന്റെയും അതുപോലുള്ള ഗ്രൂപ്പുകളുടെയും ആക്രമണത്തിന് ഇരയാകുന്ന ഒരു ഏഷ്യൻ കുടുംബമാണ് ഞങ്ങൾ. എന്റെ അമ്മ കഴിഞ്ഞ രണ്ടു മാസമായി ഉറങ്ങിയിട്ടില്ല. പല ദിവസം ആസ്പത്രിയിൽ കിടക്കേണ്ടിവന്നു. നിങ്ങൾ പോലീസിന് ഫോൺ ചെയ്തുകയോ അവർക്കെഴുതുകയോ ചെയ്യുമ്പോൾ മാത്രമേ പോലീസ് വരാറുള്ളൂ. അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങളെപ്പോലുള്ളവർ അവരെ ശ്രദ്ധിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് അവർ കരുതുമ്പോൾ മാത്രം വരും. ആക്രമണങ്ങൾ തുടങ്ങിയശേഷം ഒരാററയാളെ അവർ അറസ്റ്റ് ചെയ്തിട്ടില്ല—ആരാണ് ആക്രമണം നടത്തുന്നതെന്ന് വർക്കറിയാമെങ്കിലും. ഞാൻ ഞങ്ങളെ വന്ന് രക്ഷിക്കാൻ നിങ്ങളുടെയും ലോക്കൽ ലേബർ പാർട്ടി അംഗങ്ങളുടെയും സഹായം അഭ്യർത്ഥിക്കുകയാണ്. മി. ലെവിസ്, ആക്രമണത്തിൽ ഈ കൊല്ലം ആളുകൾ കൊല്ലപ്പെട്ടു. പോലീസ് ഒരിക്കലും അവർക്ക് സംരക്ഷണം നൽകിയില്ല.”

ആർതർ ലെവിസ് കോമൺസ് സഭയിൽ പറഞ്ഞു: “വംശീയ വെറിയൻമാർ എന്റെ നിയോജക മണ്ഡലത്തിൽ രണ്ടു സ്കൂൾകുട്ടികളെ തല്ലി ചത്തു. അവരുടെ മാതാപിതാക്കൾ എനിക്ക് എഴുതി. ഞാൻ പോലീസിനും എഴുതി. എന്നാൽ പോലീസ് കത്തുകൾക്ക് മറുപടി നൽകിയില്ല. പിന്നെ ഞാൻ

ആഭ്യന്തരകാര്യ സെക്രട്ടറിക്ക് എഴുതി. അദ്ദേഹവും മറുപടി നൽകിയില്ല.” നസ്രീന്റെ അമ്മ തെരുവിൽ വെച്ച് മർദ്ദിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ ലെവിസ് പ്രധാനമന്ത്രിക്ക് ഒരു കത്തയച്ചു. ആഭ്യന്തരകാര്യ സെക്രട്ടറി “ഈ സംഗതി പരിശോധിക്കുന്നുണ്ട്” എന്നാണ് താച്ചർ മറുപടി നൽകിയത്. എന്നാൽ പോലീസ് ആരേയും ചാർജ്ജ് ചെയ്തില്ല.

നസ്രീന്റെ അമ്മക്ക് പുറത്തുപോകാൻ ഭയമായിരുന്നു. അവർക്ക് തുടർച്ചയായി ആസത്മ രോഗ ബാധ ഉണ്ടായി. നസ്രീൻ ന്യൂഹാം കൗൺസിൽ പാർപ്പിടവകുപ്പിനോട് സഹായം അഭ്യർത്ഥിച്ചു. “സഭാ സമയം ആക്രമണത്തിനിരയായി ജീവിക്കാൻ ഞങ്ങൾക്കാവില്ല”, എന്നവൾ കത്തിൽ പറഞ്ഞു.

ഇതിനിടെ അവരുടെ വീട്ടുവാതിൽക്കൽ നാസി മുദ്രാവാക്യങ്ങൾ എഴുതിവെക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. കുടുംബാംഗങ്ങൾ വീട്ടിനുള്ളിൽ അടച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ ആക്രമണങ്ങൾ തുടർന്നു. “സമയം രാത്രി 9.10. ഞങ്ങളുടെ വാതിൽക്കൽ ഒരു മുട്ടു കേട്ടു (മിക്ക രാത്രിയും വാതിൽ മുട്ടലോ ബൂട്ട്കൊണ്ട് ചവിട്ടുന്ന ശബ്ദമോ കൂപ്പി എറിഞ്ഞുടക്കുന്ന ഒച്ചയോ കേൾക്കാം). ഞാൻ കിടക്കയിൽ നിന്നെന്നീററ് ജനലിൽകൂടി നോക്കി അത്ഭുഹസിച്ച്...”

പോലീസ് നിഷ്പ്രകീയത തുടർന്നു. വംശമേന്മാവാദത്തിനെതിരെ ഈസ്റ്റ് ലണ്ടൻ തൊഴിലാളികൾ എന്നപേരിൽ വംശീയാക്രമണങ്ങളിൽനിന്ന് ഏഷ്യൻ താമസസ്ഥലങ്ങൾ രക്ഷിക്കാനായി രൂപീകരിക്കപ്പെട്ട ഒരു ഗ്രൂപ്പ് മാത്രമാണ് കുടുംബത്തിന് എന്തെങ്കിലും രക്ഷാബോധം നൽകിയത്. നസ്രീൻ എഴുതുന്നു: “അവർ പല രാത്രികളായി ഞങ്ങളോടൊപ്പം താമസിക്കുന്നു. ഞങ്ങൾക്കവരോട് കൃതജ്ഞതയുണ്ട്. നിർഭാഗ്യവശാൽ, വൈകുന്നേരം നാലുമണിക്കുശേഷം പുറത്തുപോകാൻ ഞങ്ങൾ ധൈര്യപ്പെടുന്നില്ല. അത് വളരെയേറെ ആപൽക്കരമാണ്”.

IV. പോലീസ്

2566

വർഷങ്ങളായി കുടിയേറ്റക്കാർ രണ്ടു വിപത്തു കൾക്കിടയിലാണ്—വംശവേറിയന്മാരായ നാഷനൽ ഫ്രണ്ട് തെമ്മാടി സംഘങ്ങൾക്കും അവരുടെ അക്രമങ്ങൾ കണ്ടില്ലെന്നുഭാവിക്കുന്ന പോലീസിനും ഇടയിലാണ്—ജീവിച്ചിട്ടുള്ളത്. കുടിയേറ്റക്കാർ സ്വയരക്ഷ സംഘടിപ്പിക്കുമ്പോൾ, തങ്ങളുടെ കുട്ടികളേയും വീടുകളേയും രക്ഷിക്കാൻ ശ്രമിക്കുമ്പോൾ, നിയമത്തിന്റെ ഗദ അവരുടെമേൽ പതിക്കുന്നു.

1982 ഗ്രീഷ്മത്തിൽ ബ്രാഡ്ഫോർഡിൽനിന്നുള്ള 12 ഏഷ്യൻ യുവാക്കൾ കോടതിക്കുമുമ്പിൽ ഹാജരായി. “സഫോടകപദാർത്ഥങ്ങൾ നിർമ്മിക്കാൻ ഗൂഢാലോചന നടത്തി എന്നായിരുന്നു അവരുടെ പേരിലുള്ള കുറ്റാരോപണം. ജീവപര്യന്തം തടവുശിക്ഷ വിധിക്കപ്പെടാവുന്ന ഒരു നിയമലംഘനമാണിത്. അന്ന് ബ്രിട്ടീഷ് സമൂഹത്തിൽ വെള്ളക്കാരല്ലാത്തവരുടെ സ്ഥിതി ഇംപ്രമമായായി തുറന്നുകാട്ടപ്പെട്ടു. ഗെറോ നിവാസികളുടെ മേലുള്ള അക്രമങ്ങൾ വർഷങ്ങളായി തുടരുകയായിരുന്നിട്ടും ഇംപ്രമമായാണ് അക്കാര്യം വെളിച്ചത്തുവന്നതെന്ന് ഞാൻ ഊന്നിപ്പറയട്ടെ.

പ്രതികളിൽ ഒരാൾ പറഞ്ഞു: “ഈ വംശവേറിയൻ സമൂഹത്തിൽ കറുത്തവനായിരിക്കുക എന്നാൽ ഞാൻ നിങ്ങൾക്കൊരുപക്ഷേ അറിയുമായിരിക്കില്ല. ഇത്തരം സ്ഥിതിയിൽ സ്വയരക്ഷിക്കാൻ കൈക്കൊള്ളാവുന്ന നടപടികളെപ്പറ്റി മാത്രമേ ആർക്കും ചിന്തിക്കാനാവൂ”.

ജൂറി പ്രതികളെ വെറുതെവിട്ടു. പെട്രോൾ ബോംബുകൾ വംശവെറിയൻമാരായ ആക്രമണകാരികൾക്കെതിരെ ഉപയോഗിക്കാനായിട്ടായിരുന്നു എന്ന് തെളിഞ്ഞു. ആത്മരക്ഷ ഒരു വ്യക്തിയുടെ കാര്യത്തിൽ മാത്രമല്ല, ഒരു സമുദായത്തിന്റെ കാര്യത്തിലും സാധകമാണെന്ന് നിയമപരമായി സമർത്ഥിക്കപ്പെട്ടു. എന്നാൽ സ്വന്തം ജീവൻ രക്ഷിക്കാൻ ശ്രമിച്ച ആളുകളെ വെറുതെവിട്ട ആദ്യത്തെയും അവസാനത്തേയും കേസ് അതായിരുന്നു.

1983 ഗ്രീഷ്മത്തിൽ ന്യൂഹാം ഏഴ് എന്ന് പ്രസിദ്ധമായ വിചാരണ നടന്നു. പ്രതികളായ എട്ടു ഏഷ്യൻ യുവാക്കൾ വംശവെറിയൻമാരുടെ ആസന്നമായ ഒരാക്രമണത്തിൽനിന്ന് കൂട്ടികളെ രക്ഷിക്കാനായി ഒരു സ്കൂളിൽ കൂടിയതായിരുന്നു. അവരെ അറസ്റ്റ് ചെയ്യുകയും “ഭീഷണിപ്പെടുത്തുന്നതരം പെരുമാറ്റം” മുതൽ “ഗൂഢാലോചന നടത്തൽ” വരെയുള്ള ചാർജ്ജുകളുടെ നീണ്ടൊരു പട്ടിക അവരുടെമേൽ വെച്ചുകെട്ടുകയും ചെയ്തു. ഇതിൽ അവസാനത്തെ ആരോപണത്തിന് സ്പഷ്ടമായ ഒരു രാഷ്ട്രീയ നിറം ഉണ്ടായിരുന്നതിനാൽ അത് മാറ്റി പകരം “നിയമക്രമലംഘനം” എന്ന കൂടുതൽ അസ്പഷ്ടമായ ഒരു കുറ്റാരോപണം കൊണ്ടുവന്നു. ന്യൂഹാം പലതവണ വംശവെറിയരുടെ ആക്രമണങ്ങൾക്ക് ശരവ്യമായതായി വിചാരണയിൽ സ്ഥിരീകരിക്കപ്പെട്ടെങ്കിലും ജൂറി പ്രതികളിൽ നാലുപേരെ മാത്രമേ വെറുതെ വിട്ടുള്ളൂ.

രണ്ടുകൊല്ലത്തിനുശേഷം ന്യൂഹാം ഏഴ് എന്നറിയപ്പെട്ട മറ്റൊരു വിചാരണ നടന്നു. പല വെള്ളക്കാർ ചേർന്ന് ഒരു സംഘം കൂടിയേറിക്കാറെ ആക്രമിക്കുകയും അവർ ചെറുത്തുനിൽക്കുകയും ചെയ്തു. തൽഫലമായി വെള്ളക്കാരല്ലാത്തവർ അറസ്റ്റ് ചെയ്യപ്പെട്ടു. വെള്ളക്കാരിൽ ഒരാൾ ആക്രമണത്തിൽ ഉപയോഗിക്കാനായി അനുച്ചതിരിഞ്ഞ് ഒരു ചുറ്റിക വാങ്ങിയിരു

ന്നതായും വെള്ളക്കാരനായ റോയ്ലെല്ലോ എന്ന മറ്റൊരു പ്രതി അയാൾതന്നെ പറഞ്ഞപ്പോലെ അവരുടെ “തലകളിൽ കുത്താനായി” ഒരു കൂർത്ത കുറി ഏവരും കാൺകെ സംഭവസംഗമത്തേക്ക് കൊണ്ടുവന്നതായും വിചാരണയിൽ വെളിവായി. ലെല്ലോവിനെ അറസ്റ്റ് ചെയ്തെങ്കിലും അധികം താമസിയാതെ വിട്ടയച്ചു. വിചാരണക്കിടയിൽ, പോലീസ് ഉപയോഗിക്കുന്ന മുറകൾ വെളിപ്പെട്ടു. പോലീസ് റിക്രൂട്ട് ചെയ്ത ആളുകൾ വ്യാജമൊഴി നൽകിയതായും കോടതിയിൽ സാക്ഷികളുടെ മൊഴിനൽകൽ പോലീസ് സ്റ്റേഷനിൽ റിഹേഴ്സൽ ചെയ്തതായും തെളിഞ്ഞു.

വിചാരണയിൽ വെള്ളക്കാരല്ലാത്തവരുടേതേ “നിയമക്രമലംഘന”ത്തിന്റെ കുറ്റം ചുമത്തി. വെള്ളക്കാർ “ക്ലേശം” നടത്തിയതായി ചാർജ്ജ് ചെയ്യപ്പെട്ടു. വിചാരണക്കു രാഷ്ട്രീയ ഉള്ളടക്കം ഇല്ലാതാക്കാൻ ഏറ്റെടുത്ത് “രണ്ടു മുഷ്കരസംഘങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള സംഘട്ടന”മായി അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. വംശീയസംഘർഷവും ഗെറോ സംഘട്ടനങ്ങളും സാധാരണ കുറ്റകൃത്യങ്ങളിൽ പെട്ടവയായി എടുത്തു കാട്ടപ്പെട്ടു. 1985-ലെ “തപ്തശരത്തി”ൽ ലണ്ടൻ, ബിർമിങ്ങ്, ലിവർപൂൾ എന്നിവിടങ്ങളിൽ നടന്ന പ്രക്ഷോഭങ്ങളിൽ പങ്കെടുത്തവരേയും “ക്രിമിനൽ വിഭാഗങ്ങൾ” എന്നാണ് ബ്രിട്ടീഷ് രാഷ്ട്രീയ നേതാക്കളും പത്രങ്ങളും വിശേഷിപ്പിച്ചത്.

പോലീസുകാരും ഗെറോ നിവാസികളും തമ്മിലുള്ള വിരോധം കാലപ്പോക്കിൽ അധികമധികം അടിയുറച്ചതായിത്തീരുന്നു.

വംശീയബന്ധങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്ന ഗവർണ്മെന്റ് ഉദ്യോഗസ്ഥനായ പീറ്റർ ടേക്കർ പറയുന്നു: “വെള്ളക്കാരല്ലാത്ത യുവാക്കൾ തെരുവിൽ വെറുതെ നടന്നുപോവുകയാണെങ്കിൽ പോലും അവരിൽ നിയമ

ഞേജകരെയാണ് വെള്ളക്കാരനായ ഓരോ പോലീസുകാരനും കാണുന്നത്.”

മിക്ക സാധാരണ പോലീസുകാരും “വെള്ളക്കരല്ലാത്തവരോട് മുൻവിധിയോടുകൂടിയാണ് പെരുമാറുന്നത്”തെന്ന് മാഞ്ചസ്റ്റർ അന്തർ-വംശീയബന്ധ കമ്മീഷൻ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. കുടിയേറ്റക്കാർ മറ്റു ജനങ്ങളെക്കാൾ കൂടുതൽ കുറ്റവാസന ഉള്ളവരാണെന്നാണ് വരുടെ വിശ്വാസം. സത്യത്തിൽ മാഞ്ചസ്റ്റർ, സാൽഫോർഡ് എന്നിവിടങ്ങളിലെ സ്ഥിതിവിവരക്കണക്കുകൾ ഇത് ശരിയല്ലെന്ന് വ്യക്തമാക്കുന്നു. പോലീസ് മേധാവികൾതന്നെ ഈ കണക്കുകൾ പോലീസുകാരെ കാട്ടിയപ്പോൾ അവർ വിശ്വസിക്കാൻ കൂട്ടാക്കിയില്ല.

പോലീസ് വെള്ളക്കാരനല്ലാത്ത ഒരാളെ അറസ്റ്റ് ചെയ്താൽ താഴെ പറയുന്ന ഒരു ചാർജ്ജ്കിലും അയാൾക്കെതിരെ ഏതാണ്ട് തീർച്ചയായും കൊണ്ടുവരിക എന്നത് “വഴക്ക”മായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. ഒന്നുകിൽ മയക്കുമരുന്ന് ക്രയവിക്രയം എന്ന ആരോപണം അല്ലെങ്കിൽ സമാധാനലംഘനമെന്ന ചാർജ്ജ്. തടവിലാക്കലിനു പുറമെ നാടുകടത്തലും ഇതിന്റെ ശിക്ഷയാണ്. ഈവിധത്തിൽ പോലീസ് സ്വതന്ത്രമായി കുടിയേറ്റനിയന്ത്രണം പ്രയോഗിക്കുകയും വെള്ളക്കാരന്റെ സമൂഹത്തെ വെള്ളക്കാരല്ലാത്തവരിൽനിന്ന് “സംരക്ഷിക്കുക”യും ചെയ്യുന്നു.

വെള്ളക്കാരല്ലാത്തവർ വസിക്കുന്ന ഡിസ്ട്രിക്ടുകളെ നിയന്ത്രിക്കാൻ പോലീസ് 150 കൊല്ലം മുമ്പുണ്ടാക്കിയ ഒരു പഴഞ്ചൻ നിയമത്തെ ആധാരമാക്കിയാണ് പ്രവർത്തിക്കുന്നത്. ഈ നിയമത്തിന് അനുരോധമായാണ് രണ്ടു കോൺസ്റ്റബിൾമാർ ഒരു ലണ്ടൻ തെരുവിൽ ലൂയിചേസ് എന്ന ഒരു വെസ്റ്റ്ഇൻഡീസ് കുടിയേറ്റക്കാരനെ തടഞ്ഞുനിർത്തിയത്. അവർ അദ്ദേഹത്തോട് ചോദിച്ചു: “നിങ്ങൾ എവിടെപ്പോകു

ന്നു?" ചേസ് മറുപടി പറഞ്ഞു: "ഞാൻ പോലീസ് കോളേജിലെ ഒരു അഭ്യാപകനാണ്." കോൺസ്റ്റബിൾമാർ ചിരിച്ചു. "ഒരു കറുപ്പന്റെ കയ്യിൽ മയക്കുമരുന്നുകളുണ്ടെന്ന് ഞങ്ങൾ കേട്ടു" എന്ന് പറഞ്ഞ് അവർ ചേസിനെ തല്ലാനാരംഭിച്ചു. അധികൃതർക്കുള്ള ഒരു കത്തിൽ ചേസ് എഴുതി: "പോലീസിനാൽ ആ ക്രമീകരണത്തെ ലെണ്ടനിലെ തെരുവുകളിൽകൂടി ഒരു കറുത്ത പൗരന് നടന്നുപോവുക അസാധ്യമായിരിക്കുന്നു." ചേസ് ബ്രാംഷീൽഡ് പോലീസ് കോളേജിലെ അഭ്യാപകനായിരുന്നു. "സമൂഹത്തിൽ വംശീയ ബന്ധങ്ങൾ" എന്ന വിഷയമാണദ്ദേഹം പഠിപ്പിച്ചിരുന്നത്.

പൊതുജനത്തെ വെള്ളക്കാരല്ലാത്തവർക്കെതിരായ കാനുള്ള ശ്രമത്തിൽ പോലീസ് സ്ഥിതിവിവരക്കണക്കുകൾ വളച്ചൊടിച്ച് ബ്രിട്ടനിലെ മിക്ക കുറ്റകൃത്യങ്ങളും കുടിയേറ്റക്കാരുടെ പണിയാണെന്ന് വരുത്തിത്തീർക്കാൻ നോക്കുന്നു. പൊതുജനസമ്മർദ്ദത്തിന്കീഴിൽ പോലീസിന് "പിടിച്ചുപറി"ക്കിരയാകുന്നവരെക്കുറിച്ചുള്ള സ്ഥിതിവിവര കണക്കുകൾ നൽകേണ്ടിവന്നു. അവരിൽ ഏതാണ്ട് 13 ശതമാനം വെള്ളക്കാരല്ലാത്തവരായിരുന്നു.

വെള്ളക്കാരല്ലാത്ത ബ്രിട്ടീഷ് പൗരന്മാരുടെ മേലുള്ള ആക്രമണങ്ങളെ കുറിച്ച് നടന്ന ഒരു അന്വേഷണത്തിന്റെ ഫലങ്ങളിൽ അധികൃതരോ പത്രങ്ങളോ ഒരു താല്പര്യവും കാട്ടിയില്ല. അവരുടെമേൽ ഒരാക്രമണത്തിന്റെ സംഭവ്യത വെള്ളക്കാരുടെ മേലുള്ളതിന്റെ 50 മടങ്ങാണെന്ന് ആ ഫലങ്ങൾ വ്യക്തമാക്കി. "വെള്ളക്കാരല്ലാത്ത യുവാക്കളുടെ സാമൂഹ്യവിരുദ്ധ പെരുമാറ്റ"ത്തിനുള്ള ഒരു "പ്രതികാരം" എന്ന നിലയിലാണ് കുടിയേറ്റക്കാരുടെ നേരെയുള്ള ആക്രമണങ്ങളെ ബ്രിട്ടനിലെ സാധാരണക്കാരും പോലീസും പല രാഷ്ട്രീയ നേതാക്കളും കാണുന്നതെന്നും തെളിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അങ്ങിനെ ഗെറോ നിവാസി

കളുടെ ‘ക്രിമിനൽ പദവി’യെ സ്റ്റേറ്റ് കരുതിക്കൂട്ടി അംഗീകരിച്ചിരിക്കുകയാണ്.

പോലീസ് ക്രമം വളരെക്കാലമായി ഗെറോകളിൽ പ്രതിഷേധ സ്മോടനങ്ങൾക്ക് തിരികൊളുത്തുന്ന ഒരു ഘടകമായി മാറിയിരിക്കുന്നു. ലണ്ടനിലെ ബ്രിക്സ് ഡിസ്ട്രിക്ടിൽ പോലീസ് ഒരു സർച്ച് നടത്തവെ ആറു കുട്ടികളുടെ അമ്മയായ ചെറി ഗ്രോസിനെ വെടിവെച്ചുകൊന്ന ടോറൻ ഹാമിൽ, ഒരു പോലീസ് സർച്ചിനിടയിൽ സിന്തിയ ജാർട്ടെക്ക് ഹൃദയാഘാതം കാരണം ബോധം നഷ്ടപ്പെട്ടു. അമ്പുലൻസ് വിളിക്കാൻ പോലീസ് വിസമ്മതിച്ചു. സിന്തിയ മരിക്കുകയും ചെയ്തു. അന്നേദിവസം സന്ധ്യക്ക് ടോറൻ ഹാമിലെ തെരുവുകൾ ഒരു യുദ്ധക്കളമായി മാറി; ഒരാൾ കൊല്ലപ്പെട്ടു; 250-ഓളം പേർക്ക് പരുക്കേറ്റു.

നൂറ്റാണ്ടിനൊപ്പം എന്ന പത്രികയുടെ ഒരു ലേഖകൻ എഴുതുന്നു: ബ്രിക്സ്റ്റണിൽ ‘ആളുകൾ എന്നോട് ദക്ഷിണാഫ്രിക്കയിലെ അസ്വാസിംഗുവുമായി ഇവിടുത്തെ സംഭവങ്ങൾക്കുള്ള ബന്ധം പറഞ്ഞു. ‘ദക്ഷിണാഫ്രിക്കയിൽ കറുത്തവർ കൊല്ലപ്പെടുന്നതിന്റെ ചിത്രങ്ങൾ പോലീസ് കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഞങ്ങളേയും ഈ ചക്രങ്ങളിലെ കൊന്നൊടുക്കാമെന്നവർ കരുതുന്നു’. ഇത് ഒരുതരം ചിത്തഭ്രമമാണെന്ന് തോന്നിയേക്കാം. എന്നാൽ തെരുവുകളിൽ പല കറുത്തവർക്കുമുള്ള കോപത്തിന്റെയും തികൃതമനോഭാവത്തിന്റെയും ആദ്യസൂചന മാത്രമാണവ. ‘കൊലപാതകികൾ’ എന്ന ആലോശനം പല തവണ ആവർത്തിക്കപ്പെടുന്നു. യുവാവായ ഒരു പോലീസ് കോൺസ്റ്റബിൾ ഇങ്ങിനെ പ്രതികരിക്കുന്നു: ‘ഞാനവളെ വെടിവെച്ചുവോ എന്നോ’ ഞാൻ എന്റെ ജോലി ചെയ്യുകയാണ്. നിങ്ങൾ വേണമെങ്കിൽ ഈ സ്ഥലം ഏരിച്ചുകളഞ്ഞാളൂ. എന്നിക്കൊന്നുമില്ല. ഇവിടെ താമസിക്കേണ്ടത് നിങ്ങളാണല്ലോ! പ്രായംകൂടിയ മറ്റൊരു

കോൺസ്റ്റബിൾ അയാളോട് വായമൂടാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ട് പറയുന്നു: 'നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ഹെഡ് സെററിൽ ശ്രദ്ധിക്കൂ, അവർ പറയുന്നത് കേൾക്കേണ്ട. പോർട്ട്സ് മൗത്ത് 3-0-ത്തിന് ജയിച്ചു. എനിക്കതിലേ താൽപര്യമുള്ളൂ'.

ബ്രിക്സ്റ്റൺ നിവാസികളുമായി പോലീസിന്റെ പോരാട്ടത്തിനുശേഷം പോലീസ് സ്റ്റേഷൻ മേധാവി കുറ്റവാളികളുടെയും തെമ്മാടികളുടെയും പണിയാണ് ലഹളയെന്ന് പ്രാദേശിക നേതാക്കളുമായി സംസാരിച്ചതിൽനിന്ന് തനിക്ക് ബോധ്യംവന്നതായി തറപ്പിച്ചുപറഞ്ഞു. പോലീസിനോട് വെള്ളക്കാരല്ലാത്തവരുടെ "സാർവ്വത്രികമായ വെറുപ്പി"നെയാണ് ലഹള പ്രകടിപ്പിച്ചതെന്നതിനോട് അദ്ദേഹം തീർത്തും വിരോധിച്ചു. "സാർവ്വത്രികമായ വെറുപ്പ്" എന്ന കാര്യം അംഗീകരിച്ചാൽ "തെമ്മാടിക്കുട്ടങ്ങൾ" എന്ന സിദ്ധാന്തം ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടിവരുമല്ലോ. എന്നാൽ പ്രാദേശിക നേതാക്കളിലൊരാളായ സെവോൺ തോമസിന്റെ മൊഴിനോക്കുക:

"പോലീസിനോട് അമർഷം തൊഴിലില്ലാത്തവർക്കും നിരാശ്രിതർക്കും മാത്രമായിരുന്നില്ല. നല്ല ജോലിയും വിദ്യാഭ്യാസവുമുള്ളവരും അവരുടെ നിറത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അവർക്ക് സഹിക്കേണ്ടിവന്ന പെരുമാറ്റം കാരണം അതേ രീതിയിൽ ചിന്തിച്ചു".

ദാരിദ്ര്യവും തൊഴിലില്ലായ്മയും നൃത്തമാടിയ വെള്ളക്കാരല്ലാത്തവരുടെ വാസമേഖലകളിലെ സംഘർഷനിർഭരമായ അന്തരീക്ഷത്തെക്കുറിച്ച് പോലീസിന് അറിയാമായിരുന്നോ? അറിയാമായിരുന്നു. പോലീസിനെതിരെ ന്യൂറുകണക്കിന് പരാതികൾ പൊതുജനസംഘടനകളിലേക്ക് പ്രവഹിച്ചിരുന്നു. എന്നിട്ടും പോലീസുകാർ ഭീകരത കൈവെടിഞ്ഞില്ല. അവർക്കത് ഉപേക്ഷിക്കാൻ ആഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നി

ല്ലേ? ഇല്ലെന്നാണ് ഞാൻ കരുതുന്നത്. ഗെറോ നിവാസികളെ “പാം പരിപ്പി”ക്കാനും അസംതൃപ്തരെ കണ്ടുപിടിച്ച് ജയിലിലടക്കാനുംവേണ്ടി അവരുമായുള്ള ബന്ധങ്ങൾ പോലീസ് കരുതിക്കൂട്ടി മോശമാക്കി എന്ന് എനിക്കുറപ്പുണ്ട്.

പ്രക്ഷോഭങ്ങൾ ഏറ്റവും കടുത്ത രീതിയിൽ അമർച്ചചെയ്യുമെന്നും പോലീസ് പ്ലാസ്റ്റിക് ബുള്ളറ്റും കണ്ണീർവാതകവും പ്രയോഗിക്കുന്നതിൽ ഒരുങ്ങിനിൽക്കില്ലെന്നും ഉള്ള കാര്യം അധികൃതർ മറച്ചുവെക്കുന്നില്ല. നഗരപോലീസ് മുഖ്യൻ കൊമ്പ്യൂറാൻ ഗെറോകളിലെ പോലീസ് നടപടികളെക്കുറിച്ച് നടത്തിയ ഒരു വിശകലനത്തിന്റെ ഫലമാണത്. ഹോ. സെക്രട്ടറി ഡി. ഹർഡും പോലീസ് മുഖ്യന്റെ വാക്കുകൾ സ്ഥിരീകരിച്ചു.

1985-ലെ “തപ്തശരത്തി”ലെ സംഭവങ്ങൾ പോലീസിനെപ്പറ്റി, വിശിഷ്ട “ആഭ്യന്തരപ്രക്ഷോഭങ്ങൾ അമർച്ചചെയ്യുന്നതിന് പരിശീലിപ്പിക്കപ്പെട്ട യൂണിറ്റു”കളെപ്പറ്റി ധാരാളം വിവരങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്തി. സ്കോട്ട്ലണ്ട് യാർഡ് തയ്യാറാക്കിയ “തെരുവുപോരാട്ട്”ത്തിനുള്ള അടവിൽ, കുറ്റവാളിയെന്ന് സംശയിക്കപ്പെടുന്നവന്റെ താടിയെല്ലിലും കണ്ഠമുഴയിലും മൂക്കിലും അറക്കെട്ടിലും ഇടിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി വിശദമായി വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. സാധാരണ പ്രഹരരീതികളെപ്പറ്റിയും — കയ്യിലും കാലിലും അടിക്കൽ — അതിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. പോലീസ് ഹെൽമെറ്റുകൾ, സംരംക്ഷണ കവചങ്ങളുടെ കൂർത്ത അറ്റങ്ങൾ എന്നിവ എങ്ങിനെ ആയുധങ്ങളായി ഉപയോഗിക്കാമെന്നും വിശദമായി നിർദ്ദേശിക്കപ്പെടുന്നു.

കൊറിയൻ യുദ്ധത്തിൽ പങ്കെടുത്ത അനുഭവസമ്പന്നനായ ബ്രിഗേഡിയർ മിഖയിൽ ഹാർവെ പുതിയ മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശങ്ങൾ വികസിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. 1987-ലെ വംശീയസംഘട്ടനങ്ങളെ തുടർന്ന് ഉടനെയോ

ണ് അദ്ദേഹം സ്കോട്ട്ലണ്ട് യാർഡിൽ സേവനം തുടങ്ങിയത്. ഹാർവെയുടെ ശുപാർശപ്രകാരം നഗര പോലീസ് സാധാരണ ഉള്ളവയെക്കാൾ ചെറുവും നിറവുമുള്ള രണ്ട് പുതിയ ഇനം ബാററുകൾ ഉപയോഗപ്പെടുത്താൻ തുടങ്ങി. കാലുകളിലും കൈമുട്ടുസന്ധികളിലും ഭൂതപ്രഹരങ്ങൾ ഏൽപ്പിക്കുന്നതിന് അവ ഉപയോഗിക്കുന്നത് ഉചിതമാകുമെന്ന് മാനവൽ പറയുന്നു. കാരണം കാലുകളിൽ പ്രഹരിച്ചാൽ ‘‘ആക്രമണ’’കാരിക്ക് ചലനക്ലേശമുണ്ടാകാൻ കഴിയും. അയാളെ അറസ്റ്റ് ചെയ്യുന്നതിന് അനുകൂലമായ സാഹചര്യങ്ങളുമുണ്ടാകും. ഇടുപ്പിൽ കുത്തേണ്ടതെങ്ങിനെയെന്നും മുകളിനും മേൽചുണ്ടിനും ഇടയിൽ പ്രഹരമേൽപ്പിക്കാനായി മുഖത്ത് വീശിയടിക്കേണ്ടതെങ്ങിനെയെന്നും മാനവൽ വിശദീകരിക്കുന്നു.

അറസ്റ്ററിൽ ഉപയോഗിച്ചുപോലുള്ള പ്ലാസ്റ്റിക് ബുള്ളറ്റുകൾ പോലീസ് സംഭരിച്ചുവരുന്നുണ്ട്. പ്രകടനങ്ങൾ പിരിച്ചുവിടാനും അമർച്ചചെയ്യാനും വേണ്ടിത്തന്നെയാണിത്. പ്ലാസ്റ്റിക് ബുള്ളറ്റിന് നാലിഞ്ച് നീളവും ഒന്നര ഇഞ്ച് വീതിയും നാലര ഔൺസ് തൂക്കവുമുണ്ട്. 1987-ലെ പ്രതിഷേധപ്രക്ഷോഭങ്ങൾക്കുശേഷം ഇംഗ്ലണ്ടിൽ 15 പോലീസ് ഗ്രൂപ്പുകൾ പ്ലാസ്റ്റിക് ബുള്ളറ്റിന്റെയും സി. എസ്. ഗ്യാസിന്റെയും സ്റ്റോക്കുകൾ ഉണ്ടാക്കിവന്നിട്ടുണ്ട്. പോലീസിന്റെ പക്കൽ 20,000 പ്ലാസ്റ്റിക് ബുള്ളറ്റുകൾ ഉണ്ടെന്ന് ഹോം ഓഫീസ് ഈയിടെ സ്ഥിരീകരിച്ചു. ‘‘ആവശ്യമെങ്കിൽ’’ പ്ലാസ്റ്റിക് ബുള്ളറ്റും സി. എൻ. ഗ്യാസും ഉപയോഗിക്കാനുള്ള തീരുമാനം സ്കോട്ട്ലണ്ട് യാർഡിന്റെ മുഖ്യൻ കൈയ്ക്കൽ ന്യൂമാൻ എടുത്തിരിക്കുന്നു. പലകൊല്ലം അറസ്റ്റർ റോയൽ പോലീസിന്റെ ചീഫ് കോൺസ്റ്റബിൾ ആയി പ്രവർത്തിച്ച ന്യൂമാൻ പ്രകടനക്കാർക്കെതിരെ സി. എസ്. ഗ്യാസും പ്ലാസ്റ്റിക് ബുള്ളറ്റും ഉപയോഗി

ക്കാൻ നിരവധി തവണ കൽപന നൽകിയിട്ടുള്ള ആളാണ്.

പ്ലാസ്റ്റിക് ബുള്ളറ്റ് നേരിട്ട് ശരീരത്തിൽ വന്നു കൊണ്ടാൽ ഗുരുതരമായ പരിക്കേൽക്കുമെന്ന് ബാല്യീസ്റ്റിക് പഠനങ്ങൾ കാട്ടുന്നു. തലയോടിനും മർമ്മപ്രധാനമായ മറ്റ് അവയവങ്ങൾക്കും അത് ഹാനിവരുത്തും. ഇത്തരം ബുള്ളറ്റുകൾ ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ഇതുവരെ ഉപയോഗിച്ചിട്ടില്ല. എന്നാൽ സി. എസ്. ഗ്യാസ് ലിവർ പൂളിലെ ടോക്സ് ടെസ്റ്റ് എന്ന വെള്ളക്കാരല്ലാത്തവർ വസിക്കുന്ന സ്ഥലത്ത് പ്രയോഗിക്കപ്പെട്ടു. അവിടുത്തെ ചീഫ് കോൺസ്റ്റബിളായ കെന്നത്ത് ഓക്സ്ഫോർഡിന്റെ കൽപനപ്രകാരം ഈ വാതകത്തിന്റെ 70-ലധികം സിലിണ്ടറുകൾ ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടു. കെട്ടിടങ്ങളുടെ ചുവരുകളിൽ ഭാരങ്ങൾ തുരക്കാൻ ഉപയോഗിക്കുന്ന ആൻറി-ബാരിക്കേഡ് ഫെററ് വെടിയുണ്ടകളും “അബട്ഡവശാൽ” ആണത്രെ പ്രയോഗിക്കപ്പെട്ടു.

ഈയിടെ സ്കോട്ട്ലാണ്ട്യാർഡ് “ലഹള നിയന്ത്രണം” രീതികൾ പരീക്ഷിക്കുന്നതിന് ഉപയോഗിക്കുന്ന ഒരു പ്രത്യേക പരീക്ഷണക്കളത്തിലേക്ക് ഒരു സംഘം പത്രപ്രവർത്തകരെ ക്ഷണിച്ചു. എന്തിന്? പോലീസ് സന്നാഹങ്ങളെക്കുറിച്ച് പത്രങ്ങൾ പരസ്യപ്പെടുത്തണമായിരുന്നു. സിവിൽവകാശങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയുള്ള പ്രക്ഷോഭങ്ങളിൽ പങ്കെടുക്കുന്നവരെ മിരുട്ടാനുള്ള പരസ്യം. ലണ്ടന്റെ പടിഞ്ഞാറുഭാഗത്ത് 1980-ൽ ഒരു തുറന്ന സ്ഥലമായിരുന്ന ഇടത്താണ് പരീക്ഷണക്കളം സ്ഥാപിച്ചിരുന്നത്. 1985-ലെ “തപതശരത്തി”ലെ സംഭവങ്ങൾക്ക്ശേഷം ഒരു പ്രത്യേക “ലഹളപ്പട്ടണം” അവിടെ പണിതുയർത്തി. യഥാർത്ഥ പട്ടണങ്ങളിൽ ഉള്ളവയിൽനിന്ന് ഒട്ടും വ്യത്യസ്തമല്ലാത്ത തെരുവുകളും വീടുകളും പ്ലാറ്റുകളും “ലഹളപ്പട്ടണം”ത്തിൽ ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

പോലീസിന്റെ പ്രകടനം തുടങ്ങി. ഉറക്കുകയോ
 പികളും സംരക്ഷണ കവചങ്ങളും ധരിച്ച് ബാററ
 ണുകൾ ഏത്തിയ പോലീസ് സാധാരണ പഥികരുടെ
 വേഷംധരിച്ചു “പ്രക്ഷോഭം” നടത്തിയ സഹപ്ര
 വർത്തകരെ “അമർച്ച” ചെയ്തു. ഒരു വടി ഉയർ
 ത്തി ഭീഷണി മുഴക്കിയ ഒരു “ഭ്രാന്തൻ തെമ്മാടി”യെ
 പോലീസ് ഒരു മുറിയിലേക്ക് ചാടിക്കയറി എങ്ങി
 നെ “നിരായുധനാ”ക്കി എന്നും കാട്ടപ്പെട്ടു. ഉത്തര
 അയർലണ്ടിൽ ഉപയോഗിച്ചതരം പ്ലാസ്റ്റിക് ബുള്ള
 റ്റുകൊണ്ട് ഒരു പോലീസുകാരൻ “പ്രകടനക്കാർ
 ക്ക്” എതിരെ വെടിവെച്ചതായിരുന്നു പരിപാടിയു
 ടെ ഗംഭീരമായ അന്ത്യം.

V. വംശമേന്മാവാദത്തിന് പരസ്യം

ഷെറി ഗ്രോസ് മരിച്ചത് എങ്ങിനെ, എന്തു സാഹചര്യത്തിലാണ്?

ഈ ചോദ്യത്തിന് ഉത്തരം പറയവെ ബഹുജന മാധ്യമങ്ങൾ പോലീസിന്റെ പങ്ക് ഒളിച്ചുവെക്കുകയും പൊതുജനത്തിന് തെറ്റായ വിവരം നൽകുകയും ചെയ്തു. ഗാർഡിയൻ എഴുതി: “മിസിസ് ഗ്രോസിന് ജീവനുണ്ടായിരുന്നെന്നും അവർ ഭ്രമമായ സ്ഥിതിയിലായിരുന്നു എന്നും പിന്നിലല്ല, ചുമലിലാണ് അവർ വെടിയേറ്റതെന്നും ഉള്ള വാർത്താപ്രകാശപണങ്ങൾ വ്യാപകമായി അവിശ്വസിക്കപ്പെട്ടു. പോലീസുമായി കൂട്ടിലായിരുന്ന സ്റ്റേറ്റ് നിയന്ത്രണത്തിലുള്ള വാർത്താ ഏജൻസികൾ കരുതിക്കൂട്ടി പ്രചരിപ്പിച്ച തെറ്റായ വിവരങ്ങളായി അവ എഴുതിത്തള്ളപ്പെട്ടു”.

“ഗെറോ” നിവാസികളുടെ സംശയങ്ങൾ പൂർണ്ണമായി സ്ഥിരീകരിക്കപ്പെടുകയുണ്ടായി. പോലീസ് ഷെറിഗ്രോസിനെ പര്യവേക്ഷണത്തിലേക്കുകയല്ല, കൊല്ലുകയാണ് ചെയ്തത്. ബ്രിക്സ്റ്റണിൽ അസ്വാസ്ഥ്യത്തിന് തീരികൊളുത്തിയത് ഈ സംഭവമാണ്. പത്രങ്ങൾ തെറ്റായ വിവരങ്ങൾ പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിന്റെ ഉദാഹരണങ്ങളിൽ ഒന്നുമാത്രമേ ഞാനിവിടെ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളൂ. വ്യാജങ്ങളുടെതായ, വംശമേന്മാവാദത്തെ അനുകൂലിക്കുകയും ബ്രിട്ടനിലെ വംശീയ പ്രശ്നത്തിന്റെ സാരാംശത്തെ വളച്ചൊടിച്ച് വതരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിന്റെതായ, യഥാർ

ത്ഥത്തിൽ കരുതിക്കൂട്ടിയുള്ള, വലിയൊരു തന്ത്രമാണിത്.

ബ്രിട്ടീഷ് രാഷ്ട്രീയനേതാക്കൾ വംശീയപ്രതിസന്ധിയെ ക്രിമിനൽ പ്രതിഭാസങ്ങളുടെ വിഭാഗത്തിലേക്ക് തള്ളിനീക്കുന്നു. 1985-ലെ ‘‘ശപ്തശതാബ്ദം’’ലെ ‘‘ലഹളകളെ’’ ഗെറോകളിലെ ജീവിതസാഹചര്യങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തേണ്ട കാരണമില്ലെന്നാണ് ഹോം സെക്രട്ടറി ഡഗ്ലസ് ഹർഡ് ഗവർണ്മെണ്ടിന്റെ പേരിൽ പ്രഖ്യാപിച്ചത്. ആ സംഘട്ടനങ്ങൾ ‘‘തെമ്മാടികൂട്ടങ്ങളുടെയും ക്രിമിനൽ വിഭാഗങ്ങളുടെ’’യും പണിയായിരുന്നെന്ന് ഹർഡ് പറഞ്ഞു. ‘‘വൻകിട’’ ബുർഷവാ പ്രതങ്ങൾ ഈ നിലപാട് പരസ്യപ്പെടുത്തുന്ന ജോലി ഏറ്റെടുത്തു. ഹർഡിന്റെ പ്രസ്താവന ‘‘വളരെ കൃത്യവും സമയോചിതവും’’മാണെന്ന് ബഹുജനമാധ്യമങ്ങൾ വിശേഷിപ്പിച്ചു. തീർച്ചയായും അവ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വീക്ഷണത്തെ കൂടുതൽ ‘‘കുർപ്പിക്കുക’’യും ചെയ്തു.

ഡെയ്ലി എക്സ്പ്രസ്സ്, ഡെയ്ലി മെയിൽ, സൺ എന്നീ പത്രങ്ങൾ വംശീയന്യൂനപക്ഷങ്ങൾ ‘‘അവരുടെ സ്വഭാവംകൊണ്ടുതന്നെ’’ കുറ്റം ചെയ്യാൻ ചായ്വുള്ളവരാണെന്ന് തട്ടിവിട്ടു. സൺ കേഡികളെന്ന് അർത്ഥംവരുന്ന തലക്കെട്ടോടെ ഒരു ലേഖനം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. ഡെയ്ലി എക്സ്പ്രസ്സ് അതിന്റെ മുൻപേജിൽ കയ്യിൽ കുപ്പിയുമായി നിൽക്കുന്ന ഒരു കറുത്ത ആളുടെ പടം കൊടുത്തു. ‘‘കയ്യിൽ ഒരു സ്ഫോടനകുപ്പിയും ഹൃദയത്തിൽ എറിയുന്ന പകയുമായി ഇതാ അയാൾ ഉറച്ചു നടക്കുന്നു’’ എന്നായിരുന്നു പടത്തിനുള്ള തലക്കെട്ട്.

ഡെയ്ലി മെയിൽ ഗെറോയിലെ സംഭവങ്ങളെ രണ്ടാം ലോകയുദ്ധകാലത്തിലേതിനോട് താരതമ്യപ്പെടുത്തി. അന്ന് ബ്രിട്ടനിലെ സകല ജനങ്ങളും ഒരു വിദേശശത്രുവിനെതിരായ സമരത്തിന്റെ വികാരം

കൊണ്ടു ഐക്യബദ്ധ്യരായിരുന്നെന്നും എന്നാൽ ഇന്നു ഈ നാട്ടിലെ ആരക്കാർത്തന്നെ ജീർണ്ണിക്കുന്ന നഗരപ്രാന്തത്തെ ഒരു ബൈറൂട്ടാക്കി മാറ്റി എന്നും പത്രം എഴുതി. കഴപ്പത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ കാരണങ്ങളെപ്പറ്റി ഒരു വാക്കുമുണ്ടായിരുന്നില്ലെന്ന് എടുത്തുപറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

വംശീയപ്രശ്നത്തെപ്പറ്റി ബഹുജനമാദ്ധ്യമങ്ങളുടെ വിലയിരുത്തലുകൾ നീണ്ടകാലമായുള്ള സ്ഥിരം രൂപങ്ങളുടെ അടിത്തറയിന്മേലാണ് നിലകൊള്ളുന്നത്. “എന്നാൽ വെള്ളക്കാരല്ലാത്തവർ മൊത്തത്തിൽ ബ്രിട്ടീഷ് സമൂഹത്തിന്റെ ഒരവിഭാജ്യഭാഗമായി ഒരിക്കലും ചിത്രീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്നതാണ് ഏറ്റവും പ്രധാനം” എന്ന് യൂനെസ്കോ നടത്തിയ ഒരു പഠനം പറയുന്നു. “ബ്രിട്ടൻ ഒരു ബഹുവംശീയ സമൂഹമായി അംഗീകരിക്കപ്പെടുന്നില്ല പകരം പത്രങ്ങൾ വെള്ളക്കാരുടെ ഒരു സമൂഹമെന്ന നിലയിലാണ് ബ്രിട്ടന്റെ പ്രതിരൂപത്തെ പ്രതിബിംബിച്ചുവന്നിട്ടുള്ളത്. വെള്ളക്കാരല്ലാത്തവർ ഈ സമൂഹത്തിൽ ‘പെട്ടവരായല്ല’, പ്രത്യുത ഒരുതരം അപഭ്രംശമോ ഒരു പ്രശ്നമോ വെറുമൊരു പൈലക്ഷണ്യമോ ആയി വീക്ഷിക്കപ്പെടുന്നു. മുഴുവൻ ദേശീയപത്രങ്ങളും, അവയുടെ എഡിറ്റോറിയൽ നിലപാട് എന്തായാലും, വാർത്താ റിപ്പോർട്ടിങ്ങിൽ ശ്രദ്ധേയമായ വമ്പിച്ച സാദൃശ്യം കാട്ടുന്നതിനാൽ ഇതിന് കൂടുതലായ ശക്തി നൽകപ്പെടുന്നു.

വംശീയപ്രചരണത്തിന്റെ ഫലമെന്തെന്നതിന് ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമിതാ. 1981-ൽ ബ്രിട്ടന്റെ വിവിധ നഗരങ്ങളിൽ 15-നും 24-നും ഇടക്ക് പ്രായമുള്ള യുവാക്കളുടെ ഇടയിൽ നടത്തിയ ഒരു അഭിപ്രായ പരിശോധനയിൽ 39 ശതമാനംപേർ ബ്രിട്ടനിൽ ഒരു കോടിയീലധികം “വെള്ളക്കാരല്ലാത്തവർ” ഉള്ളതായി വിശ്വസിക്കുന്നു എന്നും വേറെ 17 ശതമാനംപേർ ഇവരുടെ

സംഖ്യ 50 ലക്ഷത്തിനും ഒരു കോടിக்கும் ഇടയിലാണെന്ന് കരുതുന്നു എന്നും കണ്ടു. ബ്രിട്ടനിൽ 'വെള്ളക്കാരല്ലാത്തവർ' 25 ലക്ഷത്തോളമാണെന്നതാണ് യാഥാർത്ഥ്യം.

യുവാക്കൾ ഇങ്ങിനെ ധരിച്ചുവെച്ചതിനുള്ള മുഖ്യ കാരണം കുടിയേറ്റ 'പ്രവാഹ'ങ്ങളെപ്പറ്റി ബഹുജനമാധ്യമങ്ങൾ അതിശയോക്തിപരമായി എഴുതിയതാണ് (ഈ മാധ്യമങ്ങളിൽ മിക്കവയും ടോറികളുടെ നയത്തെ പിന്താങ്ങുന്നവയത്രെ). 'കുടിയേറ്റക്കാരെ' സംബന്ധിച്ച് ഗവർണ്മെണ്ട് സ്വീകരിക്കേണ്ട നയം ഏതെന്ന ചോദ്യത്തിന് യുവാക്കളിൽ പകുതിയോളം 'നിർബ്ബന്ധ'മായോ 'വളണ്ടറി' ആയോ കുടിയേറ്റക്കാരെ അവരവരുടെ നാടുകളിലേക്ക് തിരിച്ചയക്കുക എന്ന നയത്തെയാണ് അനുകൂലിച്ചത്.

രാഷ്ട്രീയ-സാമ്പത്തിക ആസൂത്രണം എന്ന സംഘടനയുടെ റിപ്പോർട്ടിൽ ഇങ്ങിനെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടി: 'ബ്രിട്ടനിലെ വംശീയന്യൂനപക്ഷ ഗ്രൂപ്പുകളിൽ പെട്ടവരുടെ എണ്ണം പെരുപ്പിച്ചുപറയാൻ ഒട്ടേറെ പേർ താൽപര്യം കാട്ടുന്നു എന്നത് വെള്ളക്കാരുടെ മനുഷാസ്ത്രത്തിന്റെ ഒരു പ്രതിഫലനമാണ്. കുടിയേറ്റത്തിനെതിരെ പ്രചരണം നടത്തുന്നവർക്ക് അതിൽ സ്വപക്ഷമായും താൽപര്യമുണ്ട്. പക്ഷെ പൊതുഭരണാധികാരികളും ഗവേഷണപ്രോജക്ടുകൾ നടപ്പാക്കുന്നവർപോലുമടക്കം ഉത്തരവാദിത്തബോധമുള്ള പലർ മനപ്പൂർവ്വമല്ലാതെ അതുതന്നെ ചെയ്യുന്നു എന്നാണ് ഞങ്ങളുടെ ഗവേഷണം കാട്ടിയത്. ഉദാഹരണത്തിന് പ്രാദേശിക പാർപ്പിട അതോറിറ്റിയുടെ ഡയറക്ടർമാർ തങ്ങളുടെ ഏറിയകളിലെ ഏഷ്യക്കാരുടെയും വെസ്റ്റ് ഇൻഡീസ് കാരുടെയും എണ്ണം പെരുപ്പിച്ചുപറയാൻ ചായ്വ് കാട്ടുന്നു. അവരുടെ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റുകൾ സ്ഥിതിവിവരക്കണക്കുകൾ പ്രത്യേക വിശകലനം ചെയ്യുന്നുണ്ടെങ്കിലും പൊതുവിൽ ന്യൂനപക്ഷ താമസക്കാരുടെ എണ്ണം താരതമ്യേന കുറവാ

ണെന്നതാണ് വസ്തുതയെന്നിരിക്കിലും ഇതാണ് സ്മിതി."

സാധാരണ ബ്രിട്ടീഷ് പൗരന്മാരെ പല കൊല്ലം "മസ്തിഷ്കപ്രക്ഷാളനം" നടത്തിയതിന്റെ, യഥാർത്ഥ വസ്തുതകൾ അവനിൽനിന്ന് ഒളിച്ചുവെച്ചതിന്റെ ഫലമാണിത്. സ്മിരരൂപങ്ങളുടെ സൃഷ്ടിയുടെ ഒരു പ്രശ്നമാണത്. പത്രങ്ങൾ ഈ സ്മിരരൂപങ്ങൾ എന്തു ഉള്ളടക്കംകൊണ്ടാണ് നിറക്കുക?

ലേഖനങ്ങളുടെയും റിപ്പോർട്ടുകളുടെയും ശീർഷകങ്ങളും ബാനർ തലക്കെട്ടുകളുംതന്നെ അങ്ങേയറ്റം കരുതിക്കൂട്ടിയുള്ളവയാണെന്ന് ഗവേഷകർ പറയുന്നു. അക്രമത്തെ കുറിക്കുന്ന വാക്കുകൾ അടങ്ങിയവയാണവ. "പക", "കൊല", "ആക്രമണം", "വിപത്ത്" എന്നിങ്ങനെയും "കടിഞ്ഞാണിടൽ", "നിരോധിക്കൽ", "മതിൽ കെട്ടൽ" എന്നിങ്ങനെയും ഉള്ള പദങ്ങൾ അടങ്ങിയവ. "വംശം" അഥവാ "വെള്ളക്കാരല്ലാത്തവർ" എന്നീ വാക്കുകൾ പലപ്പോഴും സംഘട്ടനത്തെയോ അക്രമത്തെയോ സൂചിപ്പിക്കുന്ന വാക്കുകളോടൊപ്പം വരുന്നു. തലക്കെട്ടുകൾ മാത്രം വായിച്ച് സ്മിതിയെക്കുറിച്ചൊരഭിപ്രായം രൂപീകരിക്കുന്ന ആൾക്ക് "വംശം" എന്ന സങ്കൽപം സംഘട്ടനങ്ങളുമായും അക്രമവുമായും ബന്ധപ്പെടുത്തിയിരിക്കുമെന്ന് ഗവേഷകർ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. തലക്കെട്ട് മാത്രം വായിച്ച് സ്മിതിയുടെ രൂപം മനസ്സിലാക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന വായനക്കാരന് (36 ശതമാനം ആളുകളും അവർ അപൂർവ്വമായേ മുഴുവൻ വാർത്തയും വായിക്കാറുള്ളൂ എന്ന് പറഞ്ഞു) "വംശം" എന്ന പദം സംഘട്ടനവുമായും ബലപ്രയോഗവുമായും ബന്ധപ്പെട്ടതായിരിക്കുമെന്ന് പോലഹാർട്ട് മാനും ചാൾസ് ഹസ്ബൻറും ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. വംശീയ ശണ്ഠകളും ഏറ്റുമുട്ടലുകളും, കൊല്ലലടക്കം, സാധാരണ സംഭവമായി അവർക്ക് തോന്നുന്നു.

വെള്ളക്കാരല്ലാത്തവരാണ് എല്ലാ പ്രയാസങ്ങളുടെയും ഉറവിടമെന്നും “അവർ സമൂഹത്തിന് ഒരു ഭീഷണി ഉയർത്തുന്നു” എന്നും ബ്രിട്ടീഷ്കാരെ വിശ്വസിച്ചിരിക്കാൻ ബഹുജനമാഭ്യന്തര ശ്രമിക്കുന്നു. വെള്ളക്കാരല്ലാത്തവരുടെ എണ്ണം തുച്ഛമായിരിക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ, വെള്ളക്കാരും വെള്ളക്കാരല്ലാത്തവരും തമ്മിൽ മിക്കവാറും സമ്പർക്കങ്ങളേ ഇല്ലാത്ത സ്ഥലങ്ങളിൽ, വെള്ളക്കാരുടെ ഭീതികളും മുൻവിധികളും പ്രത്യേകിച്ചും ശക്തമാണ്.

രാഷ്ട്രീയക്കാരും നാഷണൽ ഫ്രണ്ട് ഫാസിസ്റ്റുകളും പത്രങ്ങളും സൃഷ്ടിച്ച അന്തരംഭയങ്ങൾക്കും മുൻവിധികൾക്കും കെട്ടുകഥകൾക്കുമുള്ള ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ പറയാം. സാമൂഹ്യ ശാസ്ത്രജ്ഞനായ എസ്. പ്ലാറ്റ് ലണ്ടനിലെ എക്സ്മത്ത് എസ്റ്റേറ്റ് താൻ സന്ദർശിച്ചതിനെപ്പറ്റി ഒരു വിവരണം നൽകി. ആ സ്ഥലവാസികൾ തങ്ങളുടെ പ്രദേശത്തിലെ “വെള്ളക്കാരല്ലാത്തവരുടെ” കുടിപാർപ്പിടം നിരോധിക്കണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ട് ഒരു നിവേദനം നൽകിയിരുന്നു. ഇത്ര നഗ്നമായ ഒരു വംശവേറിയൻ നിവേദനം എങ്ങിനെ ഉണ്ടായി? എക്സ്മത്ത് നിവാസികൾ അവതരിപ്പിച്ച വാദമുഖങ്ങൾ പ്ലാറ്റ് ഉദ്യരിക്കുന്നു. “ബ്യൂമോണ്ട് സ്കവറിൽ ഇന്ത്യക്കാർ തമ്മിൽ നടന്ന ഒരു പോരാട്ടത്തെപ്പറ്റി അവർ എന്നോട് പറഞ്ഞു. വെള്ളക്കാരുടെ ഒരു കുടുംബം പോലീസിനെ വിളിച്ചു. എന്നാൽ സമാധാനലഘനത്തിന് അവർതന്നെ അറസ്റ്റുചെയ്യപ്പെട്ടുവരിത്ര. 24 മണിക്കൂറും തുണൽ യന്ത്രങ്ങൾ പ്രവർത്തിപ്പിച്ചിരുന്ന ഏഷ്യൻ കുടുംബങ്ങളുടെ നടുവിൽ കഴിഞ്ഞിരുന്ന ഒരു വെള്ളക്കാരിയെപ്പറ്റി പറഞ്ഞതും ഞാൻ കേട്ടു. അവർ കൗൺസിലുമായി ഫോണിൽ ബന്ധപ്പെട്ടപ്പോൾ അവരുടെ ഭേദഗതിയെ എന്തെന്ന് ഉദ്യോഗസ്ഥൻ ചോദിച്ചു എന്നും ‘ഇംഗ്ലീഷ്കാരി’ എന്ന് പറഞ്ഞപ്പോൾ ഫോൺ താഴെ വെച്ചുവെന്നും. ഒരു ഏഷ്യൻ ഡോക്ടർ ചികിത്സി

ക്കാൻ വിസമ്മതിച്ചതിനാൽ വെള്ളക്കാരനായ ഒരു കുട്ടി ശ്വാസംമുട്ടി മരിച്ച കേസുമുണ്ട്. ഒരു സ്ത്രീ ഒരു കറുത്ത ആളെ വിവാഹംചെയ്തതിനാൽ ഏഷ്യക്കാർ അവരെ പീഡിപ്പിച്ചുവത്രെ. കൗൺസിൽ മന്ദിരം ഒരു പള്ളിയായി ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടതാണ് മറ്റൊരു സംഭവം. 'അര ഡസൻ വ്യത്യസ്ത കുടുംബങ്ങളെ' കൗൺസിൽ അവിടെനിന്ന് മാറ്റിപ്പാർപ്പിച്ചുവത്രെ. പിന്നെ ഓരോ ഏഷ്യൻ കുടുംബത്തിനും രണ്ടു ടോയ് ലറുകളും കുളിമുറികളും ഉള്ള വീടുകൾ നൽകേണ്ടി വരുന്നതിനെക്കുറിച്ചുള്ള പരാതി. 'മുസ്ലീങ്ങൾക്ക് ഒരേ സൗകര്യങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കാൻ കഴിയാത്ത'തിനാലാണിത്. പിന്നെ എല്ലാ കറുത്തവർക്കും 'അവർ ഉഷ്ണരാജ്യങ്ങളിൽനിന്ന് വരുന്നവരാകയാൽ സെൻട്രൽ ഹീററിങ് നൽകുന്നതിനെയും വെള്ളക്കാർക്ക് അത് നൽകാത്തതിനെയും കുറിച്ചു'. 'ജീവിതകാലം മുഴുവൻ ഇവിടെ കഴിഞ്ഞവരും താണ ശരീരോഷ്മാവ് കാരണം മരിക്കുകയുംചെയ്യുന്ന വൃദ്ധരുടെ കാര്യമോ? അവർക്കെന്തുകൊണ്ട് സെൻട്രൽ ഹീററിങ്ങുകൊടുത്തുകൂട?' ഒരു സ്ത്രീ ചോദിച്ചു. ഞാൻ മേൽവിലാസങ്ങളും പേരുകളും തീയതികളും വിശദാംശങ്ങളും അന്വേഷിച്ചു. ഓരോ സംഗതിയെപ്പറ്റിയും നിർബ്ബന്ധിച്ചു ചോദിച്ചപ്പോൾ ഒന്നൊഴിയാതെ എല്ലാവരും തങ്ങൾ അത് ആരോ പറഞ്ഞുകേട്ടതാണെന്നും എവിടെയോ വായിച്ചതാണെന്നും സമ്മതിച്ചു.

ഇതിൽനിന്നെല്ലാമുള്ള നിഗമനങ്ങൾ പറ്റാറു വിവരിക്കുന്നു: 'എക്സ് മൗത്ത് എസ്റ്റേറ്റ് നിവാസികളെ അജ്ഞമായ മതഭ്രാന്തർ എന്ന് ചിത്രീകരിക്കുന്നത് എളുപ്പമായിരിക്കും. എന്നാൽ മറ്റുവിധത്തിൽ സൗഹൃദമനസ്ക്കരും ഉദാരശീലരും ഭാക്ഷിണ്യമുള്ളവരും പരോപകാരികളും ഊഷ്മളഹൃദയരുമാണവർ. ഈ വൈപരീത്യമാണ് തൊഴിലാളിവർഗ്ഗ വംശമേന്മാവാദത്തെ ഇത്ര അസ്വസ്ഥജനകവും കൈകാര്യംചെയ്യാൻ ബുദ്ധിമുട്ടുള്ളതുമാക്കുന്നത്. സൂചി

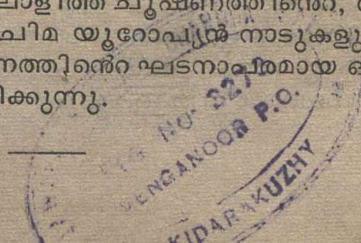
നിതമല്ലാത്ത വംശീയവിരുദ്ധ പ്രതികരണം നിഷ്പഹ
 ലമാക്കുന്നതും അതാണ്. വംശീയ കെട്ടുകഥയോടു
 ഉള്ള തന്റെ പരിഹാസം പ്ലാററ് ഒളിച്ചുവെക്കുന്നില്ല.
 എന്നാൽ അദ്ദേഹം അതിന്റെ സൃഷ്ടിയുടെ രീതി
 വെളിപ്പെടുത്താനോ 'വെള്ളക്കാരല്ലാത്തവരോ'ട് വെ
 ള്ളക്കാരുടെ സമീപനങ്ങളുടെ മനശ്ശാസ്ത്രപരമായ
 കാലാവസ്ഥയെ നിർണ്ണയിക്കുന്ന അത്തരം കെട്ടുകഥ
 യിൽ ആർക്ക് എന്തുകൊണ്ടാണ് താല്പര്യമെന്ന് മന
 സ്സിലാക്കാനോ ശ്രമിക്കുന്നില്ല. 'സുചിന്തിതമല്ലാത്ത
 വംശീയ വിരുദ്ധ പ്രതികരണം' സംബന്ധിച്ച അ
 ദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായ പ്രകടനം വംശീയ ഭീകരത
 യിൽനിന്ന് സ്വയം രക്ഷിക്കാൻ ശ്രമിച്ചതിനായി വി
 ചാരണചെയ്യപ്പെട്ടവരുടെ മേൽ പത്രങ്ങൾ നടത്തിയ
 ആക്രമണങ്ങളെപ്പോലെതന്നെയിരിക്കുന്നു...

27-ാം നമ്പി. പി. എസ്. യു. കോൺഗ്രസ്സിൽ മിഖ
 യിൽ ഗോർബച്ചേവ് ഇങ്ങിനെ ഊന്നിപ്പറഞ്ഞു: 'ഇന്ന
 ഞെ മുതലാളിത്തം, അതിന്റെ ചൂഷകസ്വഭാവത്തിൽ
 മാറംവന്നിട്ടില്ലെങ്കിലും, 20-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആദ്യ
 ത്തിലെ എന്നല്ല, മധ്യത്തിലെപ്പോലും മുതലാളിത്ത
 ത്തിൽനിന്ന് പലതരത്തിലും വ്യത്യസ്തമാണ്. വൻ
 തോതിൽ വളർന്ന ഉല്പാദകശക്തികളും സ്വകാര്യ
 ഉടമസ്ഥതാപരമായ സാമൂഹ്യബന്ധങ്ങളും തമ്മിലു
 ള്ള സംഘട്ടനം ശാസ്ത്രീയ-സാങ്കേതിക വിപ്ലവത്തി
 ന്റെ സ്വാധീനത്തിലും അതിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തി
 ലും കൂടുതൽ രൂക്ഷമായിത്തീർന്നു. തൊഴിലില്ലാ
 യ്മ വർദ്ധിക്കുകയും സാമൂഹ്യപ്രശ്നങ്ങളുടെ
 വ്യൂഹമാകെ കൂടുതൽ വഷളായിത്തീരുകയും ചെ
 യ്തു...പിന്തിരിപ്പൻമാർ ഉടനീളം—ആഭ്യന്തര-വിദേശ
 ശനയത്തിലും സമ്പദ്വിധാനത്തിലും സംസ്കാരത്തി
 ലും മാനുഷികപ്രതിഭയുടെ സിദ്ധികൾ വിനിയോ
 ഗിക്കുന്നതിലും—കടുത്ത സമ്മർദ്ദം ചെലുത്തിക്കൊ
 ണ്ടിരിക്കുന്നു. യാഥാസ്ഥിതികവാദത്തിന്റെ പാരമ്പ
 രികരൂപങ്ങൾ സ്വേച്ഛാധിപത്യപ്രവണതകൾക്ക്
 സ്ഥലമൊഴിഞ്ഞുകൊടുക്കുന്നു.'

1

വംശമേന്മാവാദം പിന്തിരപ്പൻ സമ്മർദ്ദത്തിന്റെ ഒരു പ്രകടനമാണ്. വംശമേന്മാവാദികൾ ബ്രിട്ടന്റെ യഥാർത്ഥ പ്രയാസങ്ങളെ—നീണ്ട സാമ്പത്തിക പ്രതിസന്ധിയേയും വിലക്കയറ്റത്തേയും തൊഴിലില്ലായ്മയുടെ വളർച്ചയേയും—ചൂഷണം ചെയ്യുകയാണ്. പ്രതിസന്ധിയുടെയും അതിന്റെ ദുഷ്ഫലങ്ങളുടെയും ഭാരം സാധാരണ ബ്രിട്ടീഷ് പൗരൻ പേറേണ്ടിവരുന്നതിന് ഉത്തരവാദികളായവർക്ക് വംശമേന്മാവാദം പ്രയോജനകരമാണ്. വർദ്ധിതമായ വംശീയ ശത്രുത സാമൂഹ്യതീവ്രവികാരങ്ങൾക്ക് തീ കൊളുത്താൻ ഉപകരിക്കുന്നു.

പുത്തൻ നാസി ഭീകരതയും “വെള്ളക്കാരല്ലാത്തവരുടെ” കാര്യത്തിൽ അധികൃതരുടെ പ്രകോപനവും വംശീയ “പൊരുത്തമില്ലായ്മ” സംബന്ധിച്ച കപട-ശാസ്ത്രീയ സിദ്ധാന്തങ്ങളും മൂലേന വംശമേന്മാവാദം സ്പഷ്ടം വിളംബരംചെയ്യുന്നതായി നാം കാണുന്നു. എന്നാൽ വംശമേന്മാവാദത്തിന് ഓരോരുത്തർക്കും അടിസ്ഥാനമാണുള്ളത്—ബുർഷ്വാസിക്ക് എല്ലാ അർദ്ധാനിഷ്ട ജനങ്ങളുടെയും മേലുള്ള ചൂഷണം സുകരമാക്കാനും തൊഴിലാളിവർഗ്ഗം ഐക്യത്തെ ദുർബ്ബലമാക്കാനും ശ്രമിക്കുന്ന സാമൂഹ്യ-സാമ്പത്തിക-രാഷ്ട്രീയവ്യവസ്ഥ. കൂടിയേറെ തൊഴിലാളികളുടെ നേരെ നാടുകടത്തൽവരെയുള്ള വിവേചനപരമായ നടപടികളുടെ അർത്ഥം ആ തൊഴിലാളികളുടെ അർദ്ധാനം ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നത് ഉപേക്ഷിക്കുവാൻ കൂത്തകകൾ ഉദ്ദേശിക്കുന്നുവെന്നല്ല ഇത് മുതലാളിമാർക്ക് സാമ്പത്തികമായും സാമൂഹ്യമായും രാഷ്ട്രീയമായും ലാഭകരമാണ്. വിദേശ മനുഷ്യശക്തിയുടെ ഉപയോഗം ഒരു ദുരന്ധസ്വഭാവം ആർജ്ജിച്ചിട്ടുണ്ട്. അത് മുതലാളിത്ത ചൂഷണത്തിന്റെ, വ്യവസായവൽക്കൃത പശ്ചാത്യ യൂറോപ്യൻ നാടുകളുടെ സാമ്പത്തിക സംവിധാനത്തിന്റെ ഘടനാപരമായ ഒരു സ്ഥിരം ഘടകമായിരിക്കുന്നു.

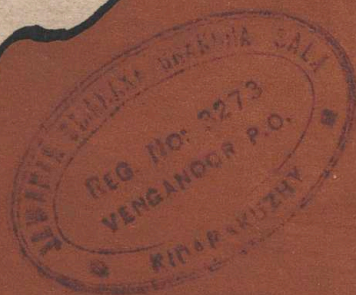

W566

ശ്രീമതിലെ കുറുത്ത ചേരികൾ

4566

എഡ്ജർചെപ്പോറോവ്